

GEMEENTERAADZITTING d.d. 29 APRIL 2022

=====

VOORZITTER: Ja, ik open de gemeenteraad van 29 april 2022. Ik ga beginnen met een paar mededelingen. De korpschef laat zich vervangen deze avond door hoofdinspecteur Andy De Waele. En als er geen vragen zijn voor de commissaris in de besloten zitting, dan zou hij na de politiepunten in de raad ... vertrekken. Dan heb ik ook nog een mededeling. Er is een nieuwe fractievoorzitter bij de N-VA. En de nieuwe fractievoorzitter is raadslid Tchantra Van De Walle. Ik wil ook Luk Huys nog bedanken voor de geleverde inspanningen de voorbije jaren. En Tchantra, ik weet dat jij dat zeker evengoed zal doen.

A P P L A U S

VOORZITTER: Verder wil ik ook nog zeggen, Christel, ook welkom. Je zit thuis. Dus bij jou moet de camera aanstaan. Hier in de raadzaal is het ook de bedoeling, dat de camera aanstaat als jullie door de burgers gezien willen worden. Dat wil zeggen, als jullie aan het woord zijn, dan zijn jullie zichtbaar vanuit de Teams-omgeving. Dus als de camera niet aanstaat, dan kunnen de burgers thuis jullie niet zien. Dus vergeet dat niet. Ja, iedereen moet ingelogd zijn in Teams, maar het geluid moet af. Dus je spreekt via de micro, maar je bent in beeld via Teams. Goed, dan beginnen we. Er moet nog wat ingelogd worden.

DE MEYER: Voorzitter, ik vraag de afvoering van punt 3, huishoudelijk reglement.

WYMEERSCH: Voorzitter, wij sluiten ons daarbij aan.

VOORZITTER: Oké. Goed, dan zullen we over die afvoering ja, debatteren vóór het punt zelf. Is iedereen ondertussen ingelogd? Ja? Nog niet?

WYMEERSCH: Nee.

VOORZITTER: Goed, dan ... Dan beginnen we ... Goed, dan beginnen we met de goedkeuring van de notulen en de zittingsverslagen van de gemeenteraad van 25 maart. Waren daar opmerkingen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En ik kijk even naar Christel. Ja, dat is eenparig.

WYMEERSCH: Ja, dat marcheert hier niet. Eigenlijk, mevrouw de voorzitter, moet diegene die thuiszit ook hoorbaar zijn of haar stem te kennen geven.

VOORZITTER: Ik denk dat ...

WYMEERSCH: Ge moet niet denken, dat is het decreet.

VOORZITTER: Ik denk dat ook niet, als ze haar hand opsteekt, Frans. Als ze te kennen geeft dat ze akkoord is.

GEERTS: Akkoord.

VOORZITTER: Dank u, Christel. Ja, goed. Dan zijn we gekomen aan punt 2, organisatie commissies en zittingen gemeenteraad en raad voor maatschappelijk welzijn in april, politie-verordening, bekrachtiging. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, conform de richtlijnen, die door het Agentschap Binnenlands Bestuur zijn verstrekt toen er in maart nog een stijging was van het aantal positieve gevallen inzake COVID-19 heb ik dus beslist, dat de commissies hybride kunnen vergaderen en dus ook de gemeenteraad zelf. Dat was eenmalig. Dus het Agentschap Binnenlands Bestuur heeft voor deze maand, voor april dus voor mij geen verlenging toegestaan, maar heeft gezegd van ja, als jullie op een andere manier willen vergaderen binnen de richtlijnen van het nieuwe decreet of het gewijzigde decreet, dan kan dat alleen als dat ook in het huishoudelijk reglement wordt vastgelegd. Waar dan in punt 3 van deze agenda één en ander vervat is.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Frans Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik ga het met deze micro moeten doen, mevrouw de voorzitter, want dat slaat hier tilt dat spel. Voorzitter, collega's, burgemeester, wij gaan dit niet goedkeuren. Om de doodeenvoudige reden, dat het een – zoals u zelf heeft aangegeven, burgemeester – een gevolg is van de onzalige coronamaatregelen, waar u op een nogal luchtige wijze overgaat door nadat wij toch een beetje aan het regulariseren waren, het nodig acht omwille van bepaalde al dan niet terechte cijfers deze manier van werken te organiseren. Al dan niet terechte. U heeft gezegd, dat in de commissie, dat de cijfers op een gegeven moment onrustwekkend waren. Quod non. Maar, die cijfers zijn ondertussen zodanig verminderd de laatste 14 dagen à 3 weken, dat u perfect de tijd had om uw burgemeestersbesluit te herroepen en over te gaan tot een normale gang van zaken. Dit heeft u niet gedaan, terwijl u daar alle mogelijkheden toe had. Het is een beetje de paraplu van corona, die weeral opduikt. De angsthazerij, daar spelen wij niet in mee. Met overtuiging gaan wij dit niet goedkeuren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch, voor uw stemverklaring. Ik stel voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid ...

GEERTS: Ja, ja.

VOORZITTER: Dank u, Christel. Sp.a, PVDA, CD&V ... Heb ik ze dan genoemd? Wie stemt tegen? Het Vlaams Belang. Voor punt 3 werd de afvoering gevraagd en daarvoor geef ik eerst het woord aan de heer De Meyer en daarna aan de heer Wymeersch. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, ik zou dit punt willen laten doorgaan en daarna klacht neerleggen bij Binnenlandse Zaken. Maar ik ga mij constructief opstellen en u de kans geven als meerderheid om dit punt af te voeren. Normaal heb ik hier een half uurtje voor nodig, maar ik ga proberen dit te beperken tot 3 minuten. Maar daarom ga ik wel een paar zaken samenvatten. Collega's, we weten met z'n allen, de maandelijks gemeenteraad is de hoogmis van de gemeentelijke democratie. Het uitgangspunt van deze vergadering blijft een fysieke vergadering. Dat is de bedoeling van de decreetgever en dat is ook de bezorgdheid van onze fractie. Ik heb op het fractieleidersoverleg en in de commissie algemeen beleid met verschillende van zeer diverse aard argumenten aangehaald waarom wij ons niet kunnen vinden in dit artikel. Ik ga teruggrijpen straks naar een aantal elementen, die ik aangehaald heb in het fractieleidersoverleg. We kunnen ons niet terugvinden in het artikel over het hybride vergaderen van de gemeenteraad. Burgemeester, je zei mij na mijn tussenkomst, dat ik een karikatuur maakte van het voorgestelde artikel. Nochtans – en u moet dat weten – is mijn grondhouding “waar het kan, willen we onze stad helpen”. Maar met uw uitspraak hebt u mij uitgedaagd en het is goed dat een man of een vrouw soms uitdagingen in het leven heeft om punten grondiger te bekijken. En ik moet zeggen, ik heb de voorbije dagen mijn huiswerk grondig gemaakt en ik zal u uitleggen waarom dit punt best wordt afgevoerd. Collega's, je hebt het decreet over het lokaal bestuur, art. 20, 3^e lid. Je hebt art. 38, 13^e punt. Je hebt de memorie van toelichting, die zijn duidelijk. En je hebt ook finaal de toezichthoudende overheid ABB, die moet waken over de correcte naleving. VVSG – en dat heb ik reeds op het fractieleidersoverleg gezegd – die geeft slechts een advies. En we weten hoe VVSG is samengesteld. Alle partijen, meeste ook mijn partij, ook meestal mensen uit de meerderheid, uit schepencolleges, die soms minder bezorgd zijn over de gemeenteraad en soms hun wensen voor werkelijkheid nemen. Ik heb mij geïnformeerd bij een professor politieke wetenschappen en gewoon objectief gevraagd “het bewuste artikel, kan dat of kan dat juridisch gezien niet”. Tot mijn grote verrassing kreeg ik onmiddellijk een heel duidelijk antwoord. Een duidelijk antwoord, omdat hij mij verwees naar een reactie van Binnenlands Bestuur. En ik ga nu kort eventjes een vraag van een gemeente voorleggen. Niet van onze stad, maar van een gemeente in Vlaanderen. Misschien dat ge eventjes aandachtig luistert. “*Ons bestuur ...*” – en deze brief is gericht aan binnenlandse zaken – “*... wenst de mogelijkheid tot hybride vergaderen in te schrijven in het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad.*”

Hierbij zouden de uitzonderlijke omstandigheden voor het hybride vergaderen als volgt worden omschreven: een raadslid kan omwille van volgende reden digitaal de fysieke vergadering bijwonen – limitatieve opsomming – medische redenen, studieredenen, wegens verblijf in het buitenland, ouderschapsverlof bij geboorte of adoptie, palliatief verlof (en dat wordt dan verder omschreven), een raadslid kan in isolatie of quarantaine moeten naar aanleiding van een hoogrisicocontact of besmetting. Is het mogelijk om een dergelijke bepaling te voorzien in het huishoudelijk reglement of wordt hiermee voorbijgegaan aan de uitzonderlijke omstandigheden? Kan u hierover advies uitbrengen?” Ik denk, collega's, voor diegenen die het voorliggend artikel grondig bekeken hebben, dat de vraag zeer erkenbaar is. En wat antwoordt binnenlandse zaken op donderdag, 10 maart om 13u.07? *“Geachte heer ...”* – ik lees de inleiding niet, maar ik lees onmiddellijk het belangrijke artikel – *“... Het uitgangspunt voor de vergaderingen blijft een fysieke vergadering. Om die reden mag het begrip uitzonderlijke omstandigheden niet worden uitgehoud. Dit moet dus zeer beperkend worden geïnterpreteerd. Persoonlijke, medische redenen, studieredenen, enz...”* - al de rest wordt niet meer vermeld – *“... maar persoonlijke, medische redenen, studieredenen, enz... worden niet als uitzonderlijke omstandigheid aanvaard”*. De naam van de ambtenaar Agentschap Binnenlands Bestuur. Collega's, het is duidelijk dat persoonlijke redenen in hoofde van een raadslid niet aanvaard worden om hybride te vergaderen. Het ander artikel, waar wij een aantal omstandigheden voorzien, zoals een ramp of algemene medische redenen, waar er een algemeen probleem is, geen probleem. Maar een persoonlijke situatie van een raadslid worden niet aanvaard door Binnenlands Bestuur. Ik heb u gezegd, ik wil correctheidshalve dit voorafgaandelijk melden, zodanig dat u de kans hebt om uw reglement aan te passen. Ik geef u de raad, voer dit af, dan bespaart u ons de moeite dat wij ons moeten richten naar Binnenlandse Zaken. Ik heb geprobeerd, burgemeester, het zo kort mogelijk te houden, maar ik denk dat het heel duidelijk is, dat we dit punt best afvoeren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, ik ga niet herhalen wat collega De Meyer terecht heeft opgemerkt. Maar ik wil er nog het volgende aan toevoegen. Wij vergaderen al sinds jaar en dag – en ik ga niet meer herhalen hoelang dat ik hier al zit en sommige anderen met mij – volgens een stramien dat altijd heeft gewerkt. Ook als er zich extreme gevallen van plotselinge ziekte of hospitalisatie bij meerderheid en/of oppositie voordeden, hadden we altijd nog de mogelijkheid om een soort van gentlemen's agreement, waarbij men inderdaad de meerderheden kon respecteren. Dus dat werkte. Eén.

Ten tweede, het begrip vergaderen wordt door het invoeren van digitale en dus ook hybride mogelijkheden volledig uitgehoud. Het woord vergaderen, u moet eens goed opzoeken wat dat wil zeggen, wat de inhoud daarvan is. Dat is vergaderen, in alle talen betekent het hetzelfde, samen zijn. Samen bepaalde dingen bespreken. Dat kan niet als ge op 27 verschillende locaties zit. Laatste opmerking – en ik vrees dat we daar straks nog terug over zullen moeten tussenkomen – een aantal technische en/of technologische redenen, want als u de decretale bepalingen wil volgen zoals ze inderdaad zijn omschreven, dan wordt het een hele heksentoer, een hele heksentoer om dus de hybride deelnemers of de digitale deelnemers op een decretaal correcte manier te laten deelnemen aan het debat en aan de stemmingen. Wij vragen inderdaad ook de afvoering en om de meerderheid de kans te geven om zich daarover te beraden, vragen wij een schorsing van 10 minuten.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. En inderdaad is het aangewezen om 10 minuten te schorsen. Wij schorsen de gemeenteraad.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed, bij deze heropen ik de gemeenteraad en geef ik eerst het woord aan Frans, omdat hij de onderbreking heeft gevraagd.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat het raadzaam is van eerst het woord te geven aan de voorzitter van de meerderheid, in casu de burgemeester.

VOORZITTER: Oké.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, wij hebben binnen de meerderheid ons beraden over de juridische opmerkingen, die collega De Meyer heeft gegeven. En inderdaad, wat het Agentschap Binnenlands Bestuur nu in antwoord op die brief van een niet-nader genoemde gemeente in Vlaanderen gegeven heeft, wordt ook bevestigd informeel eigenlijk door het feit, dat we hebben vastgesteld dat zonder dat we daar direct in kennis van gesteld zijn, dat de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, VVSG, het model huishoudelijk reglement, dat zij eigenlijk aan de gemeenten, de steden en gemeenten aanbieden, ook gewijzigd heeft in dezelfde zin als collega De Meyer heeft voorgesteld. Dus eigenlijk strenger dan op basis van een lezing van het decreet men zou kunnen beoordelen. Want het verschil is, collega's en ook mensen die thuis meevolgen, dat tot nu toe dus mensen die om medische redenen, om studieredenen, om beroepsredenen in het buitenland waren en daar minstens 12 weken afwezig waren, die konden zich laten vervangen tijdelijk door iemand in de gemeenteraad. We hebben hier een aantal collega's meegemaakt voor een heuglijke reden. Niet waar, collega Van Elslande?

En dat voor een kortere periode het decreet – dachten wij, dacht iedereen, dachten velen – het mogelijk maakte, dat dan mensen digitaal zouden kunnen deelnemen aan de raad. En we hadden dus binnen de meerderheid gezegd, wij gaan dat zeer beperkend houden. Niet omwille van studieredenen, niet omwille van beroepsredenen in het buitenland, maar enkel en alleen om medische redenen en medische redenen van dien aard natuurlijk, dat men wel digitaal kan deelnemen aan de raadzitting, maar als iemand met 41 graden koorts te bed ligt of in een dergelijke staat is dat hij of zij niet zichtbaar en hoorbaar kan deelnemen digitaal aan de raad, we gaan dat dus zeer beperkend toelaten. Er was in het fractievoorzittersoverleg – en we hebben daar verschillende keren de voorbije maanden met de fractievoorzitters over van gedachten gewisseld – daar was geen unanimité rond, dat weten we, maar wat nu via het Agentschap Binnenlands Bestuur en bevestigd door de VVSG wordt meegedeeld, denk ik dat we er wijs aan doen niet om het hele huishoudelijk reglement van de agenda af te voeren, maar specifiek het artikel of de paragraaf waarover het nu gaat, nl. art. 20 § 5, zowel huishoudelijk reglement gemeenteraad als straks – na middernacht – huishoudelijk reglement van de raad voor maatschappelijk welzijn, dus dat we dat uit het reglement lichten.

VOORZITTER: Goed.

BURGEMEESTER: En de vraag is dus of collega De Meyer en collega Wymeersch om globale afvoering al dan niet aanhouden.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer, ik geef u het woord.

DE MEYER: Eigenlijk is het gelukkig, collega's, dat er soms nog alerte gemeenteraadsleden zijn, zodanig dat ze even gewezen worden op punten, die kunnen verbeterd worden. En dat deze raadsleden bereid zijn te helpen en niet zeggen "we laten het maar passeren en achteraf zullen we wel klacht indienen". Met deze is dit ook gezegd, weliswaar uit mijn mond. Maar als het nu ergens anders gezegd wordt, ja, het moet toch iemand zeggen. Burgemeester, waar ik het niet mee eens ben, dat is dat deze interpretatie strenger is dan het decreet over de memorie van toelichting. Want we hebben dit reeds aangehaald op het fractieleidersoverleg. Het principe is heel duidelijk. Als er zich een gezondheids crisis voordoet, dan moeten er maatregelen genomen worden. Als er een globale gezondheids crisis of andere noodsituaties zich voordoen. Maar als er een individueel lid niet aanwezig kan zijn, daarvoor kan u niet hybride vergaderen. Het principe is heel duidelijk. En VVSG heeft een beetje zijn wensen voor werkelijkheid gehouden. Het voorstel dat ge doet, vind ik heel redelijk, want eigenlijk had ik dit ook reeds genoteerd als een eventuele oplossing, dat we de rest zouden stemmen en met zoveel mogelijk mensen goedkeuren.

Ik heb wel – en dat heb ik ook op de commissie gezegd – een amendement in die zin dat we tot nog toe altijd geprobeerd hebben – en meestal er ook in gelukt en bij mijn weten altijd – om wijzigingen van het huishoudelijk reglement met unanimité goed te keuren. Ik denk voor een huishoudelijk reglement, dit moet meerderheid/oppositie de partijpolitieke grenzen overstijgen. Ik heb er begrip voor, dat dat niet altijd mogelijk is om met 41 of in de toekomst met 43 of met alle aanwezigen van die 41 of 43 raadsleden dit goed te keuren. Vandaar dat ik zou voorstellen – en ik lees eventjes mijn amendement – “Het huishoudelijk reglement wordt gewijzigd met consensus van alle raadsleden. Indien dit niet mogelijk is bij $2/3^e$ meerderheid”. $2/3^e$ meerderheid, dat is niet $3/4^e$, dat is $2/3^e$, maar dat is ook meer dan de helft plus één. Ik denk dat in de gemeenteraad vroeger, nu en in de toekomst verantwoordelijke burgers, verantwoordelijke raadsleden zitten. Dat mensen, die toevallig eens in de oppositie zitten, dat dat ook verantwoordelijke mensen zijn. En er ook vanuit gaan deze gemeenteraad moet werken, maar we willen wel onze inbreng hebben bij de wijze waarop we werken. Vandaar mijn voorstel $2/3^e$. Ik weet, ge kunt heel gemakkelijk zeggen “voor ons niet van toepassing, de helft plus één is voldoende”. Ja, mijn term die ik nu kies, is niet de juiste, maar ik vind niet onmiddellijk een betere, daarom gebruik ik hem toch. Dat is een beetje een machtsgeile term van “we hebben de meerderheid, we beslissen”. We hebben de kans tot. Ik geef u de raad, neem die $2/3^e$ meerderheid aan. Vermoedelijk zult ge in de loop van deze legislatuur het huishoudelijk reglement zelfs niet meer moeten wijzigen. Misschien moet dat volgende legislatuur gebeuren, misschien niet. Wie weet, wie zit er dan wel in de meerderheid, wie zit er dan niet in de oppositie. Dat weten we met z’n allen niet. Maar het zou van enig gezond verstand getuigen om te zeggen, wijziging huishoudelijk reglement, streef naar consensus. Is het niet mogelijk, $2/3^e$ meerderheid is voldoende. Dat is het amendement dat ik voorstel, burgemeester. Met uw voorstel om de rest goed te keuren, geen enkel probleem. Onze fractie is het daarmee eens.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega’s, ik moet collega De Meyer ontgoochelen, want wij delen zijn mening voor een klein stukje. We zijn natuurlijk ook tevreden, dat art. ..., paragraaf 5 van het bewuste artikel wordt geschrapt. Maar het art. 21 is wat ons betreft nog veel belangrijker, want daar – en daar is blijkbaar de CD&V ook mee akkoord – wordt het systeem van digitaal en/of hybride vergaderen vastgeënt in het huishoudelijk reglement en erkend als volwaardig. Dit kan volgens ons niet. Want dit zet de poorten wagenwijd open voor misbruik. Het holt ook – zoals daarjuist al gezegd – de term vergaderen uit. En ge moet eens goed lezen wat er in de decretale bepalingen staat en of u dat, zoals hier in het huishoudelijk reglement wordt bepaald, of ge dat kunt navolgen en naleven.

Ik twijfel daar ten sterkste aan. Over de gemeenteraad zijn we akkoord, dat gaan, het is nu geregeld met deze afvoering. Maar ik vraag mij af, een hybride commissievergadering, dat betekent dat iedereen die geen zin heeft – want daar komt het op neer – om naar de raadzaal te komen om de commissie bij te wonen, dit thuis kan doen. Ongeacht de reden. Een zere teen, een lopende neus of gewoon geen goesting of de kat die moet bevallen, dat kan allemaal reden genoeg zijn om niet naar de raadzaal te komen en hybride te vergaderen. Dat vind ik niet goorloofd. Trouwens, men vergeet in deze ook, dat als een lid van de commissie niet kan vergaderen of geen goesting heeft om te vergaderen, zich perfect kan laten vervangen door zijn of haar plaatsvervanger.

BURGEMEESTER: Dat blijft, dat blijft.

WYMEERSCH: Dus dan vraag ik mij af waarom deze hybride formule wordt ingeschreven in het huishoudelijk reglement. Technisch - lees er de bepalingen van het decreet op na – wie deelneemt aan een hybride vergadering van thuis uit moet herkenbaar en hoorbaar, allemaal tegelijk, niet één voor één hé, wie aan het woord is, tegelijk in beeld worden gebracht in de raadzaal. Doet u het maar. Wat gaat u doen met geheime stemmingen? Wat gaat u doen met geheime zittingen? Dat is allemaal niet zo eenvoudig. En leg het mij eens uit hoe u dat gaat oplossen, als er daar een hybride vergadering is, waar meer dan de helft van de leden van de commissie thuis zitten te vergaderen en daar wordt iets geheim gestemd of er moet iets geheim besproken worden. Dan kom ik nog tot een ander facet van heel die historie. Niet alleen de modaliteiten, bepaald in het besluit van de Vlaamse regering in art. 1 – ik ga het u niet voorlezen, u kent het genoegzaam – art. 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 september 2021, herkenbaar, geheime zitting, afzonderlijke stemming. Afzonderlijke stemming! Ze moeten dus, zoals collega Geerts daarjuist, al wie thuiszit, moet hoorbaar en zichtbaar zijn of haar stem eventueel uitbrengen. En dan – en dat stuit mij dan persoonlijk, niet dat ik daar enig nadeel bij ondervind hoor, maar het wordt wel gemakkelijk, het wordt wel gemakkelijk en er mogen toch bepaalde dingen gezegd worden en een aantal bepaalde dingen verzwegen worden – en dat is – en we hebben schuldigen in alle fracties hé, we hebben er van alle aard hé, in alle fracties – maar wat ... We hebben onze rekening eens gemaakt en dat stuit, de mensen moeten dat hier eens weten. Want er wordt hier ... Ik heb het nu niet over de ziektebriefjes die, dat is voorlopig afgevoerd, de ziektebriefjes. Het gaat wel over de verloning, de verloning of de presentiegelden. Goed. Die zijn niet mis, naargelang de grootte van de fractie. Hoe kleiner de fractie, hoe belangrijker de pecuniaire verloning. Blijkbaar in deze raad.

De verloningen per maand per lid van deze gemeenteraad, die al zijn of haar commissiezittingen bijwoont, dat varieert tussen de 400, gemiddeld bruto 415 bruto en de 1.360 euro. U creëert dus, met dit systeem bevestigt u dat er dus een verschil is – oké, dat is een gevolg van het politieke spel – maar als u het dan nog gemakkelijk maakt voor leden die in 5, 6, 7, zelfs tot 9 commissies zetelen, om dat van thuis uit te doen en zich zelfs niet de moeite moeten getroosten om zich te verplaatsen naar de gemeenteraadzaal, dan werkt u dit in de hand en dat kunnen wij niet accepteren. Als het te veel moeite gevraagd is om een commissievergadering, die hooguit een uur duurt, om die fysiek bij te wonen, dan zijn wij verkeerd bezig. Dan zijn wij verkeerd bezig. Als dat het enige is wat een gemeenteraadslid moet doen – en er zijn er veel die dat het enige vinden dat ze moeten doen en die hebben we ook in alle clubs, die aanwezig zijn – dan heb ik daar mijn bedenkingen bij. Dus u – en dat is het gevolg zoals ik zei van het spel van de machtsverhoudingen nu eenmaal in deze gemeenteraad – maar als u dat nog in de hand gaat werken door een hybride vergadering – en ge kunt niet anders dan op dezelfde manier belonen pecuniair, ge kunt niet anders, ge kunt geen twee verschillende verloningen invoeren, alhoewel dat ge het wel doet, ik kom daar straks nog even op terug – dan zeg ik, het verschil tussen raadslid a en raadslid x is op een gegeven moment 900 euro bruto en dat kan nooit de bedoeling zijn om dat nog eens te vergemakkelijken. Verloning en het wordt hier uit het oog verloren, want dat wordt in de gordijnen gestopt hé. Ons bijzonder comité sociale dienst, bijzonder comité van sociale dienst die ten slotte de corebusiness doet, uitoefent van het vroegere OCMW. Want wij zijn allemaal OCMW-raadsleden. Het overgrote gedeelte van ons liggen van dat OCMW niet wakker hé. Hier en daar eens ene die eens interpeleert of die eens dit en dat, maar het overgrote gedeelte van deze raad, OCMW-raad, wij dus, ligt daar niet van wakker. De corebusiness, omdat ook wij in het verleden de misstap begaan hebben, wat ons betreft de misstap om dus een groot gedeelte van onze verantwoordelijkheden over te hevelen naar Zorgpunt. Tot daaraan toe. We hopen dat dit ooit nog eens in de geschiedenis kan rechtgezet worden. Maar, maar, het bijzonder comité dat is dus het orgaan - en de voogdijschepen zal mij niet tegenspreken – die zeer belangrijke – voor de individuele burger die er nood aan heeft – beslissingen neemt. Die die dossiers moet kennen of geacht wordt ze te kennen. Minstens geacht wordt ze te lezen als ze al geïnteresseerd zijn. En die krijgen dan, die vergaderen als ik goed ben ingelicht een 4-tal keer per maand en die zouden nu, die zouden nu in de beloning – ik zal het beloning noemen – een bedrag krijgen, dat minder is, ongeacht of het een fysieke vergadering dan wel een digitale vergadering of hybride vergadering is, die minder is dan een commissievergadering van de OCMW-raad. Dat kan niet.

Een vergadering van het bijzonder comité met zulke verantwoordelijkheid minder verlonen of minder belonen dan iemand van de OCMW-raad die er niet van wakker ligt of van een gemeenteraad, een gemeenteraadscommissie, dat is een onderscheid maken. Een comité, een bijzonder comité met die verantwoordelijkheid moet minstens evenveel belang hebben en geacht worden belang te hebben door deze gemeenteraad, dan nu op dit geval is. Dus, wij vinden als fractie dat het bijzonder comité ongeacht de digitale, hybride of fysieke vergaderingen telkens het bedrag moet krijgen per vergadering gelijk aan de verloning van een gemeenteraadscommissie. Dat was mijn uitleg tot hiertoe.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik heb begrepen dus dat zowel collega De Meyer als collega Wymeersch de vraag om afvoering intrekt, maar dus akkoord gaan dat we art. 20 § 5 dus schrappen in de tekst, waar we dan straks over gaan stemmen. Dus dat we het daarover eens zijn. Dus allé ...

WYMEERSCH: Wij gaan een amendement indienen nu ter stante pede, verschrapping van art. 21.

BURGEMEESTER: Ja, dat is artikel, ja, dus dat is het ... Nee, ik wil eerst nog terugkomen, allé, ik wil nog over drie dingen spreken. Dus één, het amendement van raadslid De Meyer in verband met de wijziging van het huishoudelijk reglement, dat dat enkel bij 2/3^e meerderheid kan als er geen consensus is. Dan de opmerking van collega Wymeersch in verband met de hybride commissievergaderingen. En dan het derde punt, waar we eigenlijk maar, waar we maar over kunnen stemmen na middernacht, wanneer het gaat over de raad voor maatschappelijk welzijn en dat is dan, collega's, voor de goede orde dus bij huishoudelijk reglement raad voor maatschappelijk welzijn, art. 28 § 2, waar het gaat over die presentiegelden van de leden van het bijzonder comité voor de sociale dienst. Goed. Dus ik ga daarop antwoorden op die drie punten. Eén, collega De Meyer, wij zitten even lang ononderbroken in deze raad. En wij hebben inderdaad altijd gestreefd en dat ook altijd bereikt denk ik om in consensus, in eenparigheid zelfs de artikelen van het huishoudelijk reglement te wijzigen. Wat u voorstelt, ja, dat betekent eigenlijk dat bv. in deze raad één fractie – dat zou dan mijn fractie kunnen zijn – of twee fracties samen een soort blokkeringsminderheid hebben hé. Dus 1/3^e van de raadsleden, dat is niet niks, maar dat is ook niet 40 % of 45 %. Ik weet niet of dat verstandig is om nu en in de toekomst – want dat zou dan ook in de toekomst gelden – om dus 1/3^e van de raadsleden een blokkeringsminderheid te geven in deze raad. We hebben, denk ik, voor andere zeer belangrijke en belangrijke beslissingen – want het gaat eigenlijk alleen maar over onze interne organisatie en werking – ja, is het de helft plus één hé.

Dus ik denk dat dat niet verstandig is om dat te doen. Dus wij willen daar vanuit de meerderheid niet op ingaan. U had dat trouwens ook aangekondigd, dus dat u dit amendement zou neerleggen tijdens de commissievergadering nu maandag jongstleden. Twee, collega Wymeersch, ja, wat u zegt in verband met de wijze waarop een aantal collega's deelnemen of hebben deelgenomen tot nu toe aan de commissievergaderingen, ja, ik denk dat de voorbije 2 jaar, het voorbije anderhalf jaar, de voorbije 2 jaar eigenlijk geen referentie zijn en mogen zijn om te oordelen op welke manier collega's in de toekomst aan commissievergaderingen zullen deelnemen. Ik vind persoonlijk – en ik denk dat ik ook namens iedereen of toch een heel grote meerderheid van deze gemeenteraad spreek – dat alle raadsleden en alle fractieleiden, alle fracties maximaal inspanningen moeten leveren om de commissievergaderingen fysiek, aan de commissievergaderingen fysiek deel te nemen. Om verschillende redenen. Ik denk uit respect voor mekaar, uit respect ook voor ambtenaren en derden die dikwijls toelichtingen komen geven in de gemeenteraad, waarbij ook – zeker als het gaat over grotere projecten - allerlei zaken hier aanschouwelijk worden gemaakt, wat moeilijker, ik zeg niet niet, maar moeilijker te volgen is en te vatten is wanneer men thuis op het kleine schermje iets gaat volgen. Dus ik denk dat dat de norm moet blijven. Maar dat is een kwestie van deontologie en discipline en zelfdiscipline van elk van ons 41 en van de fracties ook. Ik denk dat de fractievoorzitters daar een grote taak en verantwoordelijkheid hebben om daarop toe te zien. Desalniettemin hebben wij, collega Wymeersch – en u was daar niet altijd bij, want uw fractievoorzitter heeft aan die besprekingen deelgenomen, maar wel met de reserve die u zelf hebt verwoord, want u bent een beetje de woordvoerder van de fractie – wel met dien verstande dus dat daar binnen de gemeenteraad en binnen 6 van de 7 fracties toch wel overeenstemming was om de commissievergaderingen op die manier mogelijk te maken. Maar ik zeg het, iedereen heeft zijn eigen persoonlijke verantwoordelijkheid, zijn eigen deontologie, zijn eigen ... (?). Drie, in verband met het bijzonder comité voor de sociale dienst, wat u zegt is een deel van de waarheid. Inderdaad, nominaal per zitting – of die nu hybride is of fysiek – wordt het presentiegeld verlaagd, maar het andere deel van de waarheid, waar u niet over gesproken hebt, maar waar ik dan nu de toevoeging doe, is dat door het invoeren van die tussentijdse digitale vergaderingen het aantal zittingen is toegenomen, zeg maar verdubbeld. Dus op die manier worden denk ik de leden van het bijzonder comité toch wel op een correcte en billijke manier gehonoreerd en zullen zij, ja, eigenlijk voor het pakket dat zij vroeger telkens in één zitting moeten doen en nu opgesplitst in een fysieke zitting en een digitale zitting, zullen zij globaal gezien meer overhouden. Dus laat ons zeggen, de noemer is gedaald, maar de teller is verdubbeld.

En in die zin, collega's, denk ik dat we vanuit de meerderheid en ik hoop ook vanuit de andere fracties niet kunnen ingaan op de vraag van collega Wymeersch om dus in de raad voor maatschappelijk welzijn na middernacht art. 28 § 2 dus te ja, veranderen, want eigenlijk vraagt gij dus dat het cijfer, het bedrag hetzelfde blijft, nl. wat het tot nu toe is.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch, mijnheer De Meyer en mijnheer Van der Coelden.

WYMEERSCH: In welke volgorde, want ja ...

VOORZITTER: Normaal, u hebt eerst uw hand opgestoken, dus ...

WYMEERSCH: Burgemeester, weet ge wat ik nu het ergste vind van heel die discussie? Dat we al een uur aan het discussiëren zijn over onszelf.

BURGEMEESTER: Dat is juist. Dat denkt iedereen, dat is juist.

WYMEERSCH: Over onszelf. En dat had niet gemoeten. Dat had niet gemoeten als je doodeenvoudig het huishoudelijk reglement, dat al jaar en dag werkt, goed werkt, als ge daar niets aan had veranderd. Maar door uw, ik had bijna gezegd bijna maniakale obsessie voor dat digitaal en hybride gedoe hebt ge u genoodzaakt gevoeld om in die zin dat huishoudelijk reglement aan te passen. Met alle gevolgen vanavond en in de discussies die nog zullen komen van dien. Wij blijven, mevrouw de voorzitter – en dat is een technische vraag – wij blijven art. 21 – ik weet niet of ik dat nog schriftelijk moet doen – art. 21 vragen wij nog altijd om te schrappen. Nu, mijn antwoord op uw BCSD-redenering. Hoe noemen ze dat in het Sinneklouses? Das redeneren gelijk ne kapotte eemer hé. Ja. Omdat het werkvolume van het BCSD verdubbeld is, verzwaaard is, verhoogd is, dat de sociale situaties zodanig zijn vermeerderd dat er daar meer en meer inspanningen nodig zijn en van het BCSD, moet er dus meer vergaderd worden. En als dat niet zo is, dan moet ge dat zeggen. Maar als er meer vergaderingen ... Stel dat een vergadering wordt ... Ik zal het anders zeggen hé. We hebben hier commissievergaderingen met de gemeenteraad – godzijdank is het deze zittingsperiode een beetje verbeterd – maar we hebben in het verleden regelmatig vergaderingen gehad, die 10 minuten en 15 minuten duurden. Waarvoor dus een representiegeld, een presentiegeld hebben gekregen dat normaal was en gelijk was ook aan een commissievergadering die 2 uur duurde. Goed. Maar als ge het nodig vindt van extra vergaderingen in te lassen – of dat nu is voor een commissie dan wel voor een comité, in deze dus het bijzonder comité sociale dienst – als ge dat nodig vindt om de mensen of fysiek te laten komen naar de vergaderzaal of digitaal de mogelijkheid te geven om digitaal te volgen, dan vind ik dat daar dezelfde verloning of beloning tegenover moet staan dan voor een gewone commissie. Ofwel is het nodig, ofwel is het niet nodig.

En als u het nodig vindt en als de voorgaande vergaderingen het nodig vindt en als u als voorzitter van het OCMW het nodig vindt om dus 4 vergaderingen in plaats van 2 vergaderingen BCSD te organiseren, dan vind ik dat de mensen die moeten uitrukken om de beslissingen, belangrijke beslissingen van BCSD te nemen, dat die ook op die manier moeten beloofd worden. Daar blijven wij bij. Van dat standpunt zullen wij niet afwijken. Dus, mevrouw de voorzitter, wil noteren, wij vragen ook afvoering van art. 21 en de discussie dan art. 28, dat zouden wij dan ook vragen om af te voeren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer De Meyer. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Ja, we hebben hierover meerdere gesprekken gehad op het fractieleidersoverleg. Dus ik vind niet dat we dat in extenso hier opnieuw uitgebreid moeten doen. Collega, excuseer mij, maar u zijt het met mij niet eens, maar ik ben het ook met u niet eens ...

WYMEERSCH: Godzijdank!

DE MEYER: En ik vind dat uw uitleg en de wijze waarop dat gij tussenkomt eigenlijk – ik zeg het u in alle openhartigheid – affronterend is voor uw fractieleider, die wel het fractieleidersoverleg gevolgd heeft. Maar goed, dit is een persoonlijke beschouwing, die ik u wou meegeven. Burgemeester, ik heb nog één bezorgdheid en die kunnen we vanavond niet uitklaren. Maar ik zou vragen ook aan de directeur – en ik weet dat hij mij niet kan antwoorden – om dat in de loop van de volgende weken toch eens nader te bekijken, dat is alles wat betreft besloten zittingen. En we hebben ook soms besloten zittingen in commissies. Dit is juridisch soms een probleem. We kunnen dat hier niet uitklaren en oplossen, maar dit moet nader bekeken worden. En ik heb vertrouwen in de administratie, dat ze dat gaan bekijken en ons op een volgend fractieleidersoverleg eventueel na contacten met Binnenlandse Zaken daar verder over gaan informeren. Als we nu zeggen, dat we al die andere punten goedkeuren, collega's, betekent dat dat wij over elke wijziging even enthousiast zijn? Zeker niet. Over sommige wel, over andere minder, over sommige meer. Maar wij proberen met onze fractie toch samen met de andere fracties te streven zoveel mogelijk naar een consensus. Vandaar, burgemeester, dat ik ja, echt ontgoocheld ben als ge zegt kijk, die 2/3^e meerderheid dat vegen we van de kaart. Voor ons, meerderheid beslist. Mochten we diezelfde houding aannemen, ja, dan zijn we hier voor uren vertrokken en dan kwam dit punt misschien niet op deze zitting. Dus samengevat, om uw tijd en van de collega's en van de mensen die luisteren naar deze zitting, ga ik er geen woorden verder aan vuilmaken, maar ik ben erover ontgoocheld.

En als ik individuele gesprekken gevoerd heb met sommige van uw raadsleden, dan moet ik zeggen dat ze wel dezelfde mening hadden als mij. Soit, u doet wat u wenst, maar ik zou dit niet doen om te zeggen wij drukken dit met de helft plus één door.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden. Kris?

HEYRMAN: Maar nee, ik wou gewoon, allé, het bijzonder comité is een heel belangrijke vergadering. Is ook een vergadering, die door alle comitéleden heel serieus wordt genomen. De sfeer is daar ook heel goed. Hoeveel dat ge moet geven om dat te valideren, dat is een hele moeilijke. Wat ik gewoon wou aangeven, is dat op zich de workload natuurlijk doorheen de jaren – maar dat is met dat het aantal inwoners lichtjes stijgt – ik denk dat dat iets is om in een volgende bestuursperiode te bekijken, maar op zich is de workload is dat niet gestegen, maar is in twee gekapt. En dat is, ik wou gewoon die uitleg nog eens geven. Dat is echt een vraag geweest van een maatschappelijk assistente. Ik heb die uitleg al eens gedaan. Ge hebt een lange lijst van routinepunten, een hele lange lijst van routinepunten, waar eigenlijk, die volgens, die conform het vademecum zijn. Dus waar we op voorhand de spelregels hebben bepaald, als ze daaraan beantwoorden, worden ze goedgekeurd. Die grote lijst, die is in twee geknipt en dan heb je een aantal discussiedossiers. Dat zijn er vaak een 15-tal. En die discussiedossiers worden altijd op de gewone zitting behandeld. Maar de maatschappelijk assistenten hadden een stress als ze een vraag krijgen, dan moeten ze proberen, moesten ze vroeger proberen om dat bijzonder comité, waar soms 2 weken tussen zit, soms 3 weken tussen zit, te halen, een dossier klaar te krijgen. Het moet nog via de teamcoach passeren en dat gaf een stress. Dus daarom hadden ze gevraagd van kunnen we voor die lange lijst niet elke week beslissingen hebben. Daarom hebben we die beslissing in twee geknipt en is er een digitale zitting, die hiervoor, vooraleer dat we dit allemaal moesten veranderen en die nieuwe regels hadden, dat gewoon anderhalve dag had ge tijd om de dossiers te bekijken en te bekijken ben ik akkoord. Maar nu met het nieuw, met deze nieuwe wijzigingen moeten we eventjes digitaal samenkomen en ja zeggen. En daarom hebben we in totaal de toelage wat verhoogd en die gedeeld door twee te doen. Dus op zich is het pakket niet gestegen in de zin dat dat verdubbeld is door die tweedubbele vergadering. Dat pakket, dat ge normaal op één vergadering kreeg van die lange lijst is in twee geknipt, maar ik wil hier niet zeggen wat een, allé, ik zeg het nogmaals, het bijzonder comité doet goed werk, er is een fijne sfeer, iedereen werkt daar hard. Dus ik wil dat niet over die verloning hebben, maar het is wel niet juist dat het aantal werk verdubbeld is.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Heyrman. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden. Kris?

VAN DER COELDEN: Dank u. Ik had nog niet tussengekomen, omdat ik vooral geluisterd heb. En ook omdat we hier vanavond toch wat ons betreft met 3 nieuwe elementen geconfronteerd worden in het debat. Allé, eerst en vooral was er de mail van Jos De Meyer met dat standpunt van Binnenlands Bestuur, waar ik denk dat het wijs is, dat het college daaraan tegemoet gekomen is aan de vraag om dat punt uit het reglement te lichten en dat toch nog eens nader te bekijken. Ten tweede was er dat voorstel ook van Jos om een speciaal quorum in te schrijven in het reglement voor de eventuele wijzigingen aan het huishoudelijk reglement. Wat iets is - als ik het persoonlijk mag verwoorden, maar ik denk dat dat ook wel voor heel de fractie geldt - iets is waar we ons alleszins toe aangesproken wordt, omdat dat ook aansluit bij de traditie in deze gemeenteraad om over het huishoudelijk reglement zoveel mogelijk consensus te proberen beslissen. Ten derde is er het amendement van Frans Wymeersch over de commissies, waar wij altijd met onze fractie voorstander geweest zijn om die commissies hybride te laten doorgaan, omdat dat nu eenmaal voor veel mensen, die ja, bezig zijn, die een gezin hebben, die werk hebben, die met dingen bezig zijn, in de week de mogelijkheid creëert om toch een commissiezitting bij te wonen zonder daarvoor steeds naar het stadhuis te moeten gaan. Maar anderzijds – en dat is ook wel iets dat leeft in onze fractie, want we zijn dat ook niet, we moeten daar ook allemaal eens over praten en dat is ook mijn eigen mening – anderzijds, allé, moeten we toch vaststellen, dat die hybride mogelijkheid ertoe leidt, dat de commissies onderbezet blijven om het zo te zeggen. En dan, allé, we moeten hier mekaar rekening niet maken en het maakt niet uit of we nu 400 of 1.000 euro verdienen met de gemeenteraad per maand. Het is in ieder geval veel geld. En het wordt inderdaad wel easy money als ge daarvoor niet meer de inspanning moet doen om naar het stadhuis te gaan om een vergadering bij te wonen. Allé, ik zou twee dingen willen concluderen. Eén, ten eerste nog daarbuiten, ik vind het ook raar, burgemeester, dat ge hier vanuit de meerderheid een standpunt inneemt over die twee amendementen. Allé, terwijl dat de aanpassing en de bespreking van het huishoudelijk reglement toch altijd een zaak geweest is van de fracties, waar alle fracties hun mening over hebben. Dus vind ik het raar, dat ge hier à l'improviste een standpunt inneemt binnen de meerderheid ja, dat dan – neem ik aan – wel gedeeld zal worden op één of andere manier. Allé, maar ik denk dat er twee mogelijkheden zijn wat mij betreft. Ik denk dat het wijs zou zijn, gelet op de consensus over de opmerking van Jos De Meyer en de discussie die er toch blijft over de commissies, over wat is er nodig om het reglement te wijzigen, het zou wijs zijn als we dit punt in zijn geheel zouden afvoeren van de agenda om dat nog eens goed te bekijken in de hoop dat we tot een consensus kunnen komen met de fracties.

Is daar geen bereidheid toe en blijft het op de agenda, ja, dan zou ik wel vragen, dat we nog eens 5 minuten schorsen, zodanig dat we ook met onze fractie kunnen bepalen hoe we ons verhouden, allé of hoe we ons gaan gedragen bij de stemmingen, die er dan komen over die amendementen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden.

BURGEMEESTER: Ja, misschien nog één zaak. Allé, mijnheer Van der Coelden, u was maandag niet aanwezig op mijn commissievergadering. Dus de twee leden van uw fractie waren daar wel aanwezig. Wat mijnheer De Meyer gezegd heeft in verband met het amendement rond de 2/3^e meerderheid bij wijziging heeft hij toen geformuleerd. Dat was toen nieuw. Dus we hebben ons daar wel over kunnen beraden binnen de meerderheid. En mijnheer Wymeersch heeft de standpunten, die hij maandag heeft verwoord, ja, dat waren standpunten die bekend zijn. Dus in die zin is dat ook niet ...

VAN DER COELDEN: Ja, maar dan moeten ze dat indienen en dan moet dat op de agenda staan hé.

BURGEMEESTER: Wablieft?

VAN DER COELDEN: Dan moeten ze het indienen en dan moet het als een onderdeel op de agenda staan hé, een amendement.

BURGEMEESTER: Ja, maar goed. Allé, wij hebben, wij zijn altijd heel soepel geweest, dus dat raadsleden en fracties ter zitting ook nog amendementen kunnen indienen. En ja, eigenlijk is er maar één amendement, dat is dat van collega De Meyer, want mijnheer Wymeersch vraagt eigenlijk alleen om dus art. 21 en dan na middernacht, zoals ik het altijd zeg, in de raad voor maatschappelijk welzijn dus paragraaf 3, euh paragraaf 2 van art. 28, om dat dus niet te wijzigen of zelfs het te behouden op 128. Maar als Vooruit – ik zei bijna sp.a – als Vooruit nog 5 minuten wil overleggen, voorzitter, dan ...

VOORZITTER: Ja.

VAN DER COELDEN: Het blijft wel een feit, voorzitter – maar ik heb niet de indruk dat ik u ga kunnen overtuigen – maar de essentie van de wijziging, die vanavond voorligt, is de manier van vergaderen. De rest zijn een aantal relatieve details in het reglement. Nu, allé, als we één ding al zeker moeten herbekijken, de hybride gemeenteraad. Als er over een andere zaak een discussie is, de hybride commissies en als er over nog een derde element, nl. ja wat doen we, welke meerderheid is nodig om dit te wijzigen, allé, als er over die drie punten nog een fundamentele discussie blijft – ik zal het nu simpel zeggen – tussen meerderheid en oppositie, ja, dan zou ik het wijs vinden om dat punt in zijn geheel af te voeren en dat te bespreken binnen de fractieleiders.

BURGEMEESTER: Ja, collega Van der Coelden, sta mij toe om te zeggen, zeker in verband met het hybride vergaderen van commissies, dus dat de opeenvolgende vergaderingen van de fractievoorzitters, dat daar behalve Vlaams Belang, dat daar alle fracties konden mee leven, om de woorden van mijnheer De Meyer te gebruiken. Ik had die indruk. Allé, niet de indruk, dat was mijn stellige overtuiging na die 3 à 4 vergaderingen, die we daar de voorbije maanden aan gewijd hebben. Om nu daar nog eens over te gaan samenzitten, ik denk dat daar geen nieuwe elementen in het debat kunnen worden gebracht. Dus, allé, ik ben geen voorstander of ik ben geen vragende partij om ook dat nog in te trekken hé.

VOORZITTER: Mijnheer Baeck?

BAECK: Misschien nog eentjes kort. Allé, ik vond de onderbezetting op de commissies, ik vond dat afgelopen maand redelijk goed meevallen. Er waren heel veel commissies, waar de meeste mensen fysiek aanwezig waren. Het is niet meerderheid tegen oppositie, want allé, collega van de Chris van de PVDA was ook met alles eens van het huishoudelijk reglement dat hier voorligt. De meeste collega's waren tegen over het commissiewerk. Jos, gij zijt een paar keer teruggegaan naar uw fractie, waar ge daarna ook zijt teruggekomen naar het fractie-overleg om te zeggen van kijk, daar gaan we wel mee akkoord. Allé, we hebben nu al, ik denk dat het de 6^e of de 7^e keer is, dat we heel deze discussie voeren. We zijn er weer meer dan een uur over bezig. Ik denk dat we wat in cirkeltjes blijven draaien en dat kan toch ook niet de bedoeling zijn hé.

VAN PETEGHEM: Ja, ik wil kort iets zeggen. Dat is niet mijn gewoonte hierover, maar ik vind dat ge als raadslid uw taak moet hebben om hier te zijn. Ik zit hier 34 jaar. We hebben allemaal kunnen profiteren van de corona en dat blijft naslepen. Ik vind, ik vind dat een raadslid zijn verantwoordelijkheid moet nemen en die moet hier zijn. Dat is kort mijn mening.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Goed, willen jullie een schorsing? Goed, dan is er een schorsing van 5 minuten. En dan gaan we verder met ...

SCHORSING

VOORZITTER: Goed, we gaan verder met de gemeenteraad. En ik hoop dat iedereen tijd genoeg heeft gehad. Wij gaan eerst stemmen over het amendement van ... - Kris, wou jij eerst nog? Nee - ... de heer De Meyer rond de 2/3^e meerderheid, die nodig moet zijn voor het goedkeuren van het huishoudelijk reglement in de toekomst hé, ja, ja. Wie stemt voor dat amendement?

GEERTS: Ja.

VOORZITTER: Dat is CD&V – dank u, Christel – Vooruit en PVDA en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid. Dan hebben we de tweede stemming, die gaat over het niet-goedkeuren van art. 21 rond de hybride vergaderingen van de commissies. Dus het schrappen, awel ja, het schrappen, goed. Wie stemt voor de schrapping van art. 21? Dat is Vlaams Belang. Ja, dan wie stemt tegen? En dat is de meerderheid. Wie onthoudt zich? Dat is CD&V, dat is PVDA en Vooruit.

BURGEMEESTER: Met inbegrip van raadslid Geerts.

GEERTS: Ja, onthouding.

BURGEMEESTER: Zo mogen we het horen.

VOORZITTER: Dank u wel, Christel. En dan gaan we stemmen over punt 3, met dien verstande waarin art. 20 § 5 rond de persoonlijke redenen om hybride te kunnen deelnemen aan de gemeenteraad, waar dat wegvalt. Oké?

DE MEYER: Stemverklaring.

VOORZITTER: Een stemverklaring voor de heer De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, normaal gesproken zouden we dit goedgekeurd hebben, maar omwille dat we dermate ontgoocheld zijn dat het amendement voor de 2/3^e voor het huishoudelijk reglement niet weerhouden is, dit vinden we uitermate jammer. Ik denk dat dit in weinig gemeenten en steden op deze wijze zou gebeuren. Voorzitter, ik vraag u uitdrukkelijk, als ik onderbroken word, niettegenstaande onze constructieve houding, door sommige van uw fractieleiders, dat ge ingrijpt. Ik ben dit beu! Dat is telkens opnieuw als ik hier iets zeg, dat hen niet aanstaat, dat ze beginnen te mompelen en te onderbreken. Welnu, ik zal dat in de toekomst ook doen.

VOORZITTER: Ik denk dat u dat ...

DE MEYER: U moet uw opdracht als voorzitter opnemen, ook tegen uw eigen fractieleden in!

VOORZITTER: Uiteraard, mijnheer De Meyer, uiteraard. Ja ... stemverklaring, dank u wel. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, zelfde motivatie als die van collega De Meyer. Zelfde stemhouding, onthouding.

VOORZITTER: Oké, dank u wel. En mijnheer Wauman? Chris?

WAUMAN: Ik ben vooral teleurgesteld, dat we hier al 1 uur en 24 minuten bezig zijn met een huishoudelijk reglement betreffende de werking van deze gemeenteraad. Ik ben collega De Meyer zeer dankbaar, dat hij ter attentie gebracht heeft, dat er een punt in strijd was met wat voorlag, waarvoor dank.

Maar ik hoop dat we eindelijk voort kunnen gaan en ik denk dat emoties of teleurstellingen geen reden mogen zijn of dat je een punt goed- of afkeurt. Wat nu voorligt, zijn wij voorstander van. Dus ondanks teleurstelling over houding of wat dan ook, zal ik mee dit goedkeuren.

VOORZITTER: En ook mijnheer Wymeersch vraagt een stemverklaring.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. We hebben ongeveer dezelfde motivering als collega De Meyer en consoorten. Wij gaan echter tegenstemmen, want wij kunnen het echt niet langer hebben, dat het toch een soort van bijna dictatoriale houding is vanuit het college, in casu de persoon van de burgemeester, die zijn wil oplegt.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan gaan we over tot de, dan gaan we over tot de stemming. Oh, sorry, excuseer. Dank u, mijnheer Wymeersch. Goed, dan gaan we over tot de stemming van dit huishoudelijk reglement, behalve art. 20 § 5. Wie stemt voor? En dat is meerderheid en PVDA. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is CD&V en Vooruit.

GEERTS: Onthouding.

VOORZITTER: Dank u wel, Christel. Punt 4, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergemeentelijk Samenwerkingsverband van het Land van Waas, algemene vergadering, kennismeming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger.

BURGEMEESTER: Maandag toegelicht in de commissie. Geen opmerkingen.

VOORZITTER: Zijn daar nu opmerkingen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, dat is Vooruit, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 5, politie... Ah ja, de punten 5 tot en met 11 zijn allemaal politieaangelegenheden, die te maken hebben met aanwerving van personeel. Kan de raad ermee akkoord gaan, dat we deze punten samennemen? Ja? Oké. Dan vraag ik de stemming van de punten 5, 6, 7, 8, 9, 10 en 11 in verband met personeel. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan ... Ja, ik heb Christel gehoord, ja, ja. Dan zijn we gekomen aan punt 12, retributies, wijziging reglement op het gebruik van diensten, infrastructuur en materieel, goedkeuring. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Zowel toegelicht in de commissie van de burgemeester als in die van mij.

VOORZITTER: Goed, dank u wel. Zijn daar vragen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan zijn we gekomen ...

WAUMAN (?): Excuseer, ik heb niet voorgestemd.

VOORZITTER: Ah, excuseer. Ik heb niet ... Wie stemt tegen?

WAUMAN (?): Ik wil mij graag onthouden.

VOORZITTER: Excuseer. Joke, kan jij dat noteren? Dan zijn we gekomen aan punt 13, tweede pensioenpijler, toetreding van het stadsbestuur Sint-Niklaas tot OFP Prolocus en modaliteiten, goedkeuring. En daarvoor had raadslid Wauman amendement ingediend. Dus ik geef eerst het woord aan de heer Wauman.

WAUMAN: Voor de duidelijkheid behandelen wij amendement per amendement of wilt u ...

VOORZITTER: Ja.

WAUMAN: Dat lijkt mij het meest logisch.

VOORZITTER: Ja, ik doe ze na mekaar hé. Dat is misschien ... 14 en 16.

WAUMAN: Het betreft een amendement met een oproep om duurzaam en ecologisch en sociaal duurzaam te investeren. Tot mijn, ik heb eigenlijk een heel dubbel gevoel. Langs de ene kant ben ik inhoudelijk zeer tevreden, dat 2 dagen voordat het amendement wordt besproken, dat de meerderheid zijn eigen voorstel heeft aangepast om daar deels aan tegemoet te komen. Dus enerzijds ben ik daar tevreden mee. Het is niet voor de eerste keer dat de PVDA op dat vlak toch het verschil maakt. Of het nu nationaal gaat over btw-verlagingen, dat plots een miljonairstaks bespreekbaar wordt tot nu blijkbaar ook hier lokaal het ecologisch investeren. Maar eigenlijk waren er nog een aantal zaken onduidelijk. Mijn amendement bestond uit drie sub-puntjes. Het eerste was voor het memorandum van BBL en de andere milieuorganisaties te ondertekenen. Het is mij nu onduidelijk of jullie dat gaan doen of niet. Dus daar zou ik graag toch eerst nog een verduidelijking over krijgen. Het tweede punt, dat is het punt waar jullie aan tegemoet zijn gekomen, dat is namelijk dat de vertegenwoordiger van de stad effectief er bij Prolocus op zal toezien, dat die investeringen ecologisch en sociaal zullen gebeuren. Er is echter één woord dat er toch gewijzigd is en dat is dat in jullie voorstel, dat er staat dat de vertegenwoordiger aandacht zal hebben, terwijl dat in mijn voorstel staat "zal verdedigen". Dat is denk ik toch een cruciaal verschil. Aandacht hebben, dat kan zeer passief. Verdedigen, dat is als je actief dat standpunt gaat verdedigen ten opzichte van de andere leden van die algemene vergadering. Dus ik had daar toch graag ook een verduidelijking hoe dat jullie dat aandacht hebben zouden begrijpen. En dan mijn derde punt was, dat de gemeenteraad op de hoogte werd gehouden van de vorderingen op dat vlak. En dat vind ik ook niet terug op jullie voorstel. Dus ik vroeg mij ook af of dat daar ook een tegemoetkoming aan kan komen of niet. Dus dat betreffende het eerste amendement, inhoudelijk. Wat de vorm betreft, ergens zit ik toch een beetje met dat het een beetje klein is, dat jullie niet gewoon als jullie inhoudelijk hiermee akkoord gaan met het amendement, dat jullie niet de gemeenteraad afwachten en gewoon meestemmen met het voorstel dat vanuit de oppositie gedaan is.

Het is blijkbaar een sport hier in deze stad, dat elk voorstel vanuit de oppositie sowieso moet afgekeurd worden of niet openlijk gesteund kan worden. Ik betreur dat een beetje. In andere steden is dat niet het geval. Daar kunnen voorstellen vanuit de oppositie wel goedgekeurd worden als er een meerderheid daar inhoudelijk mee eens is. Dus op dat vlak vind ik het een beetje ja, toch klein dat twee dagen voor de gemeenteraad de tekst van de meerderheid wordt aangepast voor toch maar niet het voorstel vanuit de oppositie goed te keuren. Dat wou ik toch nog even meegeven. Ik weet niet ... Ja, ik zou het toch logischer vinden, mocht eerst de schepen misschien reageren hierop, voordat we het andere punt behandelen.

VOORZITTER: Ja, ik vind het toch beter om ... Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ja, voor alle duidelijkheid, we zijn toch bezig aan punt 13 dacht ik?

VOORZITTER: Ja, ja.

WYMEERSCH: Want die amendementen, die collega Wauman naar voorbrengt, die heb ik, zie ik nog geen betrekking hebben op punt 13 of ben ik verkeerd?

VOORZITTER: Ja, toch wel, toch wel. Ja, ja, ja, het is logisch dat ze eerst worden behandeld hé. Ja. Dus, mijnheer Wauman, u mag ook punt 16.

WAUMAN: De punten waren apart ingediend, dus ik dacht dat die dan ook meestal apart werden besproken. Maar ik zal punt twee toelichten. Deze hele 2^e pijlers, het doel daarvan was deels het verschil dat er momenteel bestaat tussen personeel met een contractueel statuut en personeel dat echt statutair benoemd is, een deel weg te werken met name de pensioenkloof die er bestaat tussen de twee statuten te verkleinen. Op zich is dat eigenlijk maar een beetje een valse oplossing, want zelfs mocht de maximale 10 % gegeven worden, die toegelaten is, dan zou die kloof nog altijd niet dichtgereden zijn. Wat het voorstel van de directie, euh van jullie meerderheid betreft, jullie herhalen daar de pensioentoezegging van 3 % die er op dit moment is, maar de vakbonden die het personeel vertegenwoordigen, hebben daar voor een zoveelste keer gevraagd om dat te verhogen naar 6 %. Dat staat ook in het verslag van het bijzonder comité, waarin dit protocolakkoord met de vakbonden is goedgekeurd. Waar staat dat hun voorkeur uitgaat naar een duidelijke verhoging van die tweede pensioenpijler voor elk personeelslid. En dat vanzelfsprekend ook nog mondeling dan veel uitgebreider is toegelicht. En die verhoging van 3 naar een hoger percentage lijkt mij heel logisch, want in onze buurgemeenten is het ook effectief hoger. In Waasmunster is er een groeipad uitgetekend naar 6 %, in Kruibeke naar 5,5 %, in Antwerpen wordt het 7 % en bij de MIWA wat toch ook op ons grondgebied aan de slag is, krijgt het personeel ook een pensioentoezegging van 5,5 %. In die zin is het mij een compleet raadsel waarom dan het stadspersoneel van onze stad dan minder zou krijgen. Dat lijkt mij niet logisch.

Dat lijkt mij niet uitdrukkelijk welk respect dat we voor hen zouden moeten hebben. Ten tweede, vanuit de meerderheid was er in de pers een aantal weken geleden gezegd dat hoe moeilijk het was voor personeel te vinden. Een beter pensioen zou daar ook deels aan kunnen beantwoorden, nl. als je betere arbeidsvoorwaarden hebt, zal het ook makkelijker zijn om mensen te vinden die geïnteresseerd zijn om hier te komen werken. Maar de belangrijkste reden, die ik niet in mijn amendement op voorhand had ingediend, is dat er meer dan 10 jaar geleden door een voorganger van u, burgemeester, beloofd een engagement is aangegaan met de vakbonden om die pensioentoezegging effectief naar 6 % te verhogen. Dat is in een bijzonder comité dat engagement aangegaan. En het lijkt mij dat meer dan 10 jaar nadat engagement is beloofd, dat het nu toch eindelijk tijd wordt voor dat waar te maken. Omdat ik ook geen totaal onrealistisch voorstel wil doen in de zin van eisen dat onmiddellijk vanaf dit jaar reeds die 6 % gegeven wordt, heb ik voorgesteld om gewoon het groeipad van onze buurtgemeente Waasmunster te volgen, met name voor 4 % dit jaar te geven, volgend jaar 5 en dan in 2024 6 %. En dit kan vanzelfsprekend op de volle steun genieten van de vakbonden bij de stad van elke kleur.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel voor de twee amendementen. Vooreerst, u zegt van ja, ik ben wat verbaasd. Het is precies zowat een sport van de meerderheid, allé, ge geeft daar een aantal duidingen aan. U weet dat niet, maar in de gemeenteraadscommissie van afgelopen dinsdag, waar dat punt uitgebreid besproken is, heb ik het engagement genomen om de raad te informeren over wie de afgevaardigde zou zijn en dus het voorstel van beslissing zou nog aangevuld worden. En dus ik heb op vraag van de gemeenteraadscommissie, die mij gevraagd hadden om dat punt dan actief te bezorgen aan de raad, om dat te mailen, om dat niet gewoon op te laden, maar effectief te mailen, heb ik dat ook daags nadien gedaan. Heb ik de integrale gemeenteraad ervan in kennis gesteld dat Aster en Mia worden voorgedragen namens de stad en het OCMW. Want dezelfde beslissing ligt voor in de OCMW-raad. En wij hebben dan er ook over nagedacht van ja, die beleggingsstijl – we hebben het er in de commissie ook over gehad – en naar ons aanvoelen zit in het besluit en in de documenten, zoals ze hier vandaag voorliggen, daar heb je een apart document rond beleggingsbeginselen en de beleggingsstijl van de nieuw op te richten organisatie, waar die principes van duurzaamheid effectief ook in vervat zitten.

En vandaar, wetende ook dat wij als organisatie, dat deze raad er ook terecht heel veel aandacht voor heeft, waren we van oordeel dat we dat mandaat moesten meegeven aan onze vertegenwoordigers in dat orgaan om niet zozeer een memorandum goed te keuren, waarbij je zowat in een wij/zij-tegenstelling terecht komt, maar wel eerder om te opteren, wetende dat dat dus eigenlijk in de beginselen al vervat zit van Prolocus, om onze vertegenwoordigers mandaat te geven om op die algemene vergadering nauw toe te zien, aandacht te besteden hoe die beleggingsstijl door Prolocus invulling krijgt. Vandaar dat we ervoor geopteerd hebben om dat nog eens effectief te beklemtonen - en vandaar ook het verschil ten opzichte van uw voorstel, constructief voorstel trouwens - om ons aan te sluiten bij dat manifest, opteren we er eerder voor om gewoon onze vertegenwoordigers in die algemene vergadering dat mandaat te geven om die aspecten van duurzaamheid te beklemtonen. Dus ik denk dat dat een eerste element van antwoord is. En uiteraard, allé, ik denk Aster kennende zal die dat met veel plezier, zal die terugkoppeling geven naar de raad. Ik denk niet dat we dat effectief ook actief moeten beslissen, maar ik ga er vanuit dat Aster dat te gepasten tijde wel in de commissie of elders te berde zal brengen. Uw tweede amendement gaat dan over het optrekken van de huidige 3 %. Uw voorstel is dan om te gaan getrapt naar 6 %. Ik moet zeggen, uw bewoordingen, vooral dan ook schriftelijk, waarin je schrijft van “ze waren echter negatief over de pensioentoezegging van 3 %” staat er in uw ingediend voorstel, dat klopt niet. Allé, ik was nu zelf toevallig aanwezig in die vergaderingen van het syndicaal overleg. En die staan daar niet negatief tegenover. Die hebben ook in de besprekingen, die we daarover gehad hebben, hebben die in deze geen enkele keer gepleit, laat staan voor 6 %. Ik kan ook meegeven, dat dat structureel aan de stad 670.000 euro zou kosten. Dus elk jaar opnieuw als we dat zouden optrekken van 3 naar 6 %, zou dat dat bedrag kosten. Ik dacht dat dat misschien ook zinvol was in de bespreking om hier mee te geven. Maar het is dus niet zo, dat ze negatief stonden ten opzichte van het feit dat we nu in de meerjarenplanning hadden we opgenomen om, in de afgelopen jaren zijn we gegroeid van 1 naar 2, naar nu 3 %. Om nu nog een bijkomende groei effectief te realiseren, zij hebben er in dit kader niet expliciet op aangedrongen. We weten natuurlijk dat ze daar zeker niet tegen zouden zijn. En als we hen de kans zouden geven om dat op te trekken, zullen ze dat uiteraard steunen. Maar gezien de budgettaire context en gezien de afspraken die we daarover gemaakt hebben met de vakorganisaties om dat groeipad in deze meerjarenplanning op 3 % te houden, denk ik dat ze zich daarin kunnen vinden. Maar mochten we natuurlijk voorstellen om dat op te trekken, zullen ze niet tegen zijn.

VOORZITTER: Dank u, schepenen. Ik geef het woord terug aan de heer Wauman.

WAUMAN: Bedankt voor de verduidelijking, schepen. Zeker wat betreft het eerste amendement omtrent duurzaam investeren, denk ik dat uw toelichting verduidelijking geeft op mijn drie vragen, die ik nog had. U heeft het als een constructief voorstel ingeleid. Ik zal de hand aanvaarden en ik zal dit amendement dan ook intrekken, in die zin dat er eigenlijk reeds gehoor aan gegeven is en het mij niet nodig lijkt om het nog eens expliciet opnieuw goed te keuren. Maar het is wel duidelijk, dat ik toch denk - allé, u geeft het ook aan – dat jullie erover zijn beginnen nadenken nadat ik jullie daar attent op gemaakt heb. Wat toch belangrijk is. U zei nog, u gaf nog aan, dat een memorandum ondertekenen, dat is een wij/zij-context. Ik wil jullie nogmaals wel gewoon ter attentie brengen, maar zoals ik zeg, ik ga het amendement intrekken. Ik heb ook de Bond Beter Leefmilieu laten weten dat ik dat amendement ga ... (?). En zij hadden het heel geapprecieerd en ze hadden het zelfs gehoopt, dat dit amendement ging goedgekeurd worden. Dus ik zou zeker wel actief laten weten, gezien de campagne die ze voeren, dat jullie dat effectief gaan steunen, in de zin zoals het goedgekeurd gaat worden via het aangepaste besluit. Wat betreft het 2^e amendement rond de pensioentoezegging, ik heb daarstraks zelf de quote gegeven die staat in het verslag van het bijzonder comité, dat gewoon op de website door iedereen van de stad kan geraadpleegd worden. Daar staat ook duidelijk in, dat zij een verhoging hadden gewenst van die 2^e pensioenpijler. Dus nu even stellen dat daar in dat bijzonder comité totaal geen enkele vraag vanuit de vakbond is, ik denk dat dat toch iets te ver gaat. Ik heb reeds verklaard waarom dat ik die verhoging wens. Ik denk dat daar aan de hand van uw uitleg niets aan gewijzigd is. Ik denk dat nog steeds elk personeelslid van deze stad, van de stad Sint-Niklaas, een centrumstad, dat dat minstens aan dezelfde voorwaarden mag werken dan de kleinere buurgemeenten. Ik denk dat er geen enkele argumentatie is waarom dat ze hier minder zouden moeten verdienen dan in die kleinere gemeenten. Ook niet budgettair. U sprak over 670.000 euro. Ik denk dat dat een beetje verbleekt met enkele van de budgetten, die hier de laatste maanden aan bod zijn gekomen. Dus ik denk dat dat geen argument is. Dat er dan keuzes gaan gemaakt worden, daar kan ik begrip voor hebben. Je kan niet alles realiseren als je dan binnen dezelfde pot wil blijven. Maar ik denk dat er een expliciete keuze voor betere voorwaarden voor het personeel, dat dat zeker op zijn plaats is. Dus dat amendement blijf ik behouden en zou ik graag ter stemming willen voorleggen.

VOORZITTER: Ja, ik geef het woord nog aan de schepen.

BUYSROGGE: Ja, gewoon over één feitelijkheid nog, waar je zegt van dit college, deze meerderheid is pas in actie geschoten na het indienen van mijn amendement. De waarheid kent ook de nodige rechten. Het is zo, dat de vertegenwoordigers van de Groen-fractie ook in het college daarop al hadden gewezen, voorafgaand aan het indienen van uw amendement.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef ... Ja?

WAUMAN: Ja, ik kan dan toch maar enkel opmerken, dat die wijzigingen van de Groenfractie niet in het voorstel van de meerderheid expliciet stonden zoals het nu wel expliciet is toegevoegd na het indienen van het amendement.

VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer De Meyer vraagt nog het woord en ...

DE MEYER: Ik ga niet herhalen. In het voorstel dat voorligt, zitten er een aantal voordelen, laat dat duidelijk zijn. Terecht worden er ook nog een aantal vragen bij gesteld. Ik vind het wel belangrijk als nieuwe leden zijn togetreden, dat de raad van bestuur van deze organisatie toch wel eens bekeken wordt, want vandaag is dit begrijpelijkerwijze wat eenzijdig. Maar die zou zeker moeten aangepast worden. Wat de vertegenwoordiger van onze stad betreft, stellen wij voor – gezien de functie en de deskundigheid – dat de voorzitter van de commissie financiën onze stad zou vertegenwoordigen. Mocht u daar niet in volgen, dan zouden we graag weten waarom u dit niet volgt. Dank u.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch vraagt ook nog het woord.

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter, wij gaan het aangehouden amendement van collega Wauman steunen. Ik vind de argumentatie, die wordt aangebracht door de schepen van financiën, eigenlijk een beetje ja, lachwekkend. Moest het zo triestig niet zijn, ik zou het lachwekkend noemen. Want collega Wauman heeft ook daar in zijn repliek gelijk, dat de 670 of de 690.000 euro waar je naar verwijst, een peulschil zijn in vergelijking met een aantal zware dossiers, waarmee de stad, stedelijk en financiën, op dit ogenblik en in de onmiddellijke toekomst worden belast. Ik denk dat daar keuzes moeten gemaakt worden. En ik denk dat het ten volste gerechtvaardigd is, dat wij dit amendement steunen om dus de achterstand die wij tegen buurgemeentes hebben, op te halen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik nog even het woord aan de schepen.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel. Als het gaat over de samenstelling van de raad van bestuur en de nodige evenwichten die er moeten inzitten, het zit ook opgeladen in E-besluit bij het opvolgingsverslag. In art. 19 is er sprake over de raad van bestuur, de samenstelling, waarbij dat er nu een soort van transitie raad van bestuur is om dan in 2024 naar een nieuwe raad van bestuur te gaan. En die is, allé, naar mijn aanvoelen, zit daar dat goed evenwicht. Dat dan niet te sterk gefocust zou zijn op Antwerpen, want ik denk dat dat dan in de provincie Antwerpen, ik denk dat daar dan voornamelijk de bezorgdheid zat, omdat Prolocus afstand eigenlijk of een uitbouw is van Provant, komende van de provincie Antwerpen. Dus ik denk dat naar de toekomst, de structuur, dat die, allé, dat die evenwichten daar zeker voldoende inzitten.

Als het gaat over uw constructief voorstel om de voorzitter van de commissie financiën af te vaardigen namens de stad, ik denk dat dat een zinvolle figuur zou zijn om daar dat te vertegenwoordigen. In de meerderheid hebben we ervoor geopteerd, hebben we er ook over gesproken en waren we eigenlijk van mening om Aster daarin af te vaardigen. Ook wetende bv. rond die ethische en duurzame principes, qua beleggingsstijl, ik denk dat Aster ook een goeie figuur is. Maar allé, Julien zou dat ook uitstekend gedaan hebben hé, begrijp mij zeker niet verkeerd.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan heb ik begrepen, mijnheer Wauman, dat u het amendement 14 intrekt. Klopt dat? Dan gaan we stemmen over het amendement 16 rond de hogere pensioentoezegging. Wie stemt voor de inhoud van het amendement? En dat is de voltallige ja, de voltallige oppositie. Wie stemt tegen?

GEERTS: Voor.

VOORZITTER: Voor ook van Christel, ja. En dat is de meerderheid. Dan komen we aan het punt 13 zelf. Wie stemt voor?

GEERTS: Voor.

VOORZITTER: Dank u, Christel. Dat is meerderheid, dat is Vlaams Belang ... dat is eenparig, ja.

WAUMAN: Ik wil wel nog even stemtoelichting. Ik heb mee het goedgekeurd. De vakbonden hadden immers ook het protocolakkoord goedgekeurd, maar wel mits de opmerking dat het puntje dat er inzate van die 3 %, dat ik daar mij niet in kan vinden en dat ik teleurgesteld ben dat de meerderheid niet aan het personeel wil geven wat ze verdienen. Dat blijktbaar het personeel hier in Sint-Niklaas minder respect geniet dan in Waasmunster, Beveren, Kruikebeke en Antwerpen.

VOORZITTER: Goed, oké. Ja, schepen?

BUYSROGGE: Ja, allé, er is al gestemd natuurlijk ...

DE MEYER: Voorzitter, gaan we de discussie opnieuw openen of niet?

VOORZITTER: Ja, dat wou ik eigenlijk zeggen. Er is gestemd ...

DE MEYER: Als ge de discussie opnieuw opent, willen we ook tussenkomen hé.

VOORZITTER: Dat geloof ik.

DE MEYER: Maar reglementair gezien, kunnen we de discussie niet heropenen.

VOORZITTER: Nee, dat is waar. Dat is waar. Goed, schepen, dus we gaan naar punt 14, regeling tot waarneming van het ambt van financieel directeur, goedkeuring. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Toegelicht.

VOORZITTER: Toegelicht in de commissie. Zijn daar vragen? Goed, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is ...

GEERTS: Voor.

VOORZITTER: ... eenparig. Ja? Punt 15, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting cv, vernieuwing aanduiding leden raad van bestuur, goedkeuring.

CALLAERT: Ja, dank u, voorzitter. Het gaat over de herbevestiging eigenlijk van twee mensen, die al lid zijn van de raad van bestuur, nl. mevrouw Ursula Jaramillo en de heer Guy Hanssens.

VOORZITTER: Goed. Waren daar nog opmerkingen of vragen over? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Oh, ah ja, één minuutje.

CALLAERT: Dus Hanssensssssssssssssssssssssssssssssssssss.

VOORZITTER: S, goed. Voor de goede orde, schepen Hanssens heeft de zaal verlaten. Wie stemt voor? En dat ...

GEERTS: Voor.

VOORZITTER: ... is eenparig. Dank u, Christel. Nee? Oh, maar ik zie jullie bijna niet zitten. Ja, ja, maar ge moet mij wat helpen hé dan. Goed, wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn PVDA en Vlaams Belang. Mag ik ondertussen nog even vragen of onze hoofdinspecteur de raad mag verlaten, want ja, ik denk dat het anders voor hem ... Ik heb het mooi gevraagd hé. Kijk, Christel is akkoord, dus ik zou zeggen dank u wel, dank u wel voor uw aanwezigheid. Voilà. Hij is van piket, ja. Goed, ondertussen zijn we gekomen bij punt 16, principiële nota en verdeling stemverhouding over de lokale besturen voor de vorming van de toekomstige "Woonmaatschappij Waasland-Midden", goedkeuring. Schepen?

CALLAERT: Ja, dank u, voorzitter. Een zeer mooi punt, een zeer belangrijk punt vind ik zelf. Het is uitvoerig toegelicht in de commissie. We hebben het volledige document overlopen. Er waren ook zeer veel vragen, zeer veel terechte vragen, die voor zover ik mij kan herinneren ook allemaal onthouden, allé, euh beantwoord zijn. Eén aanvulling nog bij dit dossier. Deze week is de gemeenteraad van Temse al doorgedaan, waar ditzelfde document ook voorlag. En dat is op de onthouding van de 4 leden van de fractie TESAMEN na éénparig goedgekeurd. Ik wou dat gewoon nog eens als aanvulling geven.

VOORZITTER: Ja, ik zie dat de heer Van der Coelden het woord vraagt. Kris, je hebt het woord. En, ah sorry, Anneke.

LUYCKX: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, dat is moeilijk ja. Dat is waar, ik vind het ook ja. Oké. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u wel. Laat mij beginnen met eerst de goeie kanten van dit verhaal te belichten, die – tenzij dat hier nog rare dingen gebeuren in de discussie vanavond – die ook van dien aard zullen zijn dat we dit punt met onze fractie zullen goedkeuren. Er zijn er twee belangrijke, denken we. Eén, het feit dat met de fusie van de verschillende woonmaatschappijen, dat kansen ontstaan om muurtjes te breken, die er nu zijn. En dat we wel het voordeel inzien van één eengemaakte maatschappij, die de totaliteit van alles wat met sociaal wonen te maken heeft in Sint-Niklaas en ook in Temse zal beheren. Dus op zich denken we, dat dat een voordeel is. Tweede voordeel is, dat die fusie een aantal mogelijkheden schept om een win-win te creëren. We denken bv. aan de mogelijkheid die er ontstaat om de private woningen, die ingehuurd worden of de woningen die ingehuurd worden op de private woningmarkt, maar nu een activiteit is van SOVEKA en die worden doorverhuurd tegen quasi marktconforme voorwaarden aan een heel specifiek doelpubliek, om die manier van werken, omdat dat aanbod ook of dat potentieel aanbod dat er is op de private huurmarkt, om dat ook open te stellen voor de ik zal maar zeggen de klassieke sociale huurder en om daar ook gewoon de toewijzingscriteria van de klassieke sociale huisvesting op toe te passen. Het omgekeerde zou ook kunnen. Dus we denken dat daar een win-win te halen valt. Waar alleszins ook een win-win te halen valt, denken we, is op het vlak van de personeelsinzet. Het siert de stad Sint-Niklaas of de toekomstige fusiemaatschappij, dat er een bereidheid is om de personeelsleden, zowel van SOVEKA als van de Waasse Landmaatschappij over te nemen en op die manier ook werkzekerheid te bieden aan die mensen. Maar tegelijkertijd creëert dat volgens ons ook een kader, waarbij dat je de werking van die eengemaakte maatschappij sterk kunt ondersteunen, wat toch wel een noodzaak is. Nu is daar, denk ik toch, voor zover dat ik de sector ken, een zekere discrepantie. In die zin, dat SOVEKA bv. met de middelen die zij krijgen en die een andere oorsprong hebben dan de middelen die bv. de Sint-Niklase Huisvestingsmaatschappij krijgt, dat zij zeer veel mogelijkheden hebben - en terecht – om sociale huurders, om hun huurders te begeleiden. Ja, als ge dat effectief ook kunt inzetten voor de begeleiding van de mensen die nu huren bij de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting, dan realiseer je volgens ons een win-win. Dat zijn de goeie kanten aan de fusie. Wat ons minder bevalt, dat is als we de visienota lezen - want het gaat niet alleen over fusies en mandaten en dat soort zaken, er zit ook een visienota vast aan die afsprakennota – ja en daar vinden we – en dat is een discussie die we hier al herhaaldelijk gevoerd hebben de jongste jaren – daar vinden we te weinig ambitie in terug.

De enige concrete ambitie, die daar uitgesproken wordt, dat is om het patrimonium, het effectief van woningen die men huurt op de private markt de komende 5 jaar, met 150 eenheden uit te breiden. Maar naar de klassieke sociale huurwoningen, naar sociale koopwoningen ook, staat daar geen enkele ambitie in verwoord. En ik weet, misschien dat schepen Callens weer zal verwijzen naar de fameuze taskforce, maar allé, het wordt toch stilletjes aan eens tijd dat die kip eieren gaat leggen. Wij zien in ieder geval weinig ambitie. En allé, ge kunt daarmee lachen, maar de situatie op de huurmarkt is dusdanig ja, dat ge in feite niet min of niet meer dan een noodprogramma zou moeten gaan organiseren om met de sociale woningmarkt een betaalbaar en een kwalitatief alternatief te bieden voor al die mensen, die momenteel zich blauw betalen of zich blauw zoeken op de private woningmarkt. Dus een tekort aan ambitie. En ik sluit af met een punt van zorg. Een punt van zorg over het bestuur van de toekomstige maatschappij en de afspraken, die daarrond verwoord zijn in die afsprakennota. Eerst en vooral, we vinden het goed dat in het bestuursorgaan of in de raad van bestuur van de toekomstige maatschappij, dat daar plaats voorzien wordt voor de 2 grootste private aandeelhouders van de Waasse Landmaatschappij. Dat is goed, omdat dat een vorm van waardering is van de historische rol, die die organisaties gespeeld hebben in de totstandkoming van heel de sociale huisvestingssector in de stad. Maar dat is ook goed, omdat dat nu eenmaal toch belangrijke organisaties blijven als het gaat over sociaal wonen en het creëren van een draagvlak daarrond. Wat wel een punt van zorg is, dat is dat wij van oordeel zijn, dat wanneer de stad – zoals dat in de afsprakennota staat – recht zou hebben in de toekomstige raad van bestuur van de woonmaatschappij op 8 bestuurders, dat we van oordeel zijn, dat die moeten verdeeld worden, evenwichtig verdeeld worden naargelang de grootte van de fracties in de gemeenteraad. Dat heeft twee goeie redenen. Eerst en vooral de democratische reden. Het is niet meer dan passend als je beschikt over 8 mandaten, dat die evenredig verdeeld zijn en dat er ook mensen van de oppositie in die raad van bestuur zullen zitten. Ook om daar de democratische controle te doen, die nodig is op wat samen met Zorgpunt Waasland allé, toch de belangrijkste gemeentelijke zusterorganisatie is in onze stad. Ten tweede denken wij ook, dat op die manier het draagvlak voor het sociaal woonbeleid in de stad – en dat is hetgeen waar ik daarnet over sprak - de nood die er is om een actief en dynamisch, een durvend sociaal woonbeleid te voeren, naar mate dat je in je raad van bestuur mensen opneemt die thuishoren bij de verschillende politieke families, dan vergroot daarmee ook het draagvlak voor het beleid dat je wil voeren met die maatschappij. Ik weet het, dat is niet voor nu. Dat zal zijn voor als we die bestuursorganen samenstellen. Maar het is in ieder geval een punt van zorg en aandacht, dat we vandaag al willen meegeven.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan mevrouw Luyckx. Anneke, je hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik kom seffens op het volgende punt trouwens zou ik ook graag willen tussenkomen. Ik zal het al zeggen, dan hoef ik niet over uw computerscherm te wuiven. Ja, het voordeel van als 2^e te komen, dat betekent dat ik een aantal dingen al niet meer moet zeggen, omdat ze al gezegd zijn. Nu, toen dit punt, de planning om een aantal sociale woonmaatschappijen in het Waasland te doen samensmelten, dan kwam u met een verhaal dat dat eigenlijk echt voor het Waasland ging zijn. Dat het, ik heb dat toen zo begrepen. En ik denk dat ik dat niet alleen zo begrepen heb. Nu, uiteindelijk komt er iets uit de bus waar het Waasland evengoed nog in stukken gesneden wordt met verschillende, drie groepen. Het valt uiteen in drie samenwerkingsmodellen. Eén van de grote argumenten om dit uit te voeren – het wordt ons ook van hogerhand opgelegd, dat hebt u toen ook uitgelegd – dat was vooral het feit dat de wachtlijsten gingen teruggedrongen worden. Omdat in plaats van de versplintering van verschillende maatschappijen en organisaties die sociale woningmaatschappij in handen hebben en die toewijzingen en zo doen, dat dat dus zou veranderen en dat dat eigenlijk één grote organisatie ging worden. Nu, hetgeen nu voorligt, dat zal niet zo zijn. Er zullen nog altijd verschillende wachtlijsten zijn. Dus en dat geeft toch wel een zekere teleurstelling, omdat ja, in Temse en Sint-Niklaas toch ook wel de steden zijn met een grote populatie aan kansarmen om het met een modewoord te zeggen. Ja, dus die gaan, allé, als twee steden bij elkaar is dat toch ook niet altijd, gaat dat niet altijd even gemakkelijk zijn om die vraag te kunnen wegwerken. Ook niet in dat nieuw systeem. Voor de rest, ja, die plaats die die twee historische organisaties krijgen, dat is aan de ene kant inderdaad positief, gezien hun historische rol in de stad, maar je kan ook zeggen dat er dan nog wel verder aan verzuiling gedaan wordt. En dat is, die verzuiling in dit land is één van de redenen waarom er heel veel dingen in het honderd lopen. Dus dat betreuren wij ook eigenlijk ten zeerste. En voor de rest een principiële nota, ja, je moet ergens beginnen. Dat is logisch. Maar toch, ik had het graag toch iets concreter gezien. En al die argumenten bij mekaar is de reden waarom wij op dit punt zullen tegenstemmen.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Luyckx. Ik geef het woord aan de heer Baeck en daarna aan de heer Wauman. Aster, je hebt het woord.

BAECK: Dank u wel, voorzitter. Dat er één grote woonmaatschappij komt op het grondgebied van Temse en Sint-Niklaas biedt voor ons een aantal kansen. Kansen, die wij willen steunen in het belang van de vele sociale huurders in onze stad. Wel zijn er vanuit onze fractie een aantal bezorgdheden. Bezorgdheden, die we gewoon nu nog eens snel willen meegeven.

Dat zijn drie puntjes. Temse heeft zijn sociaal objectief al bereikt. Dit betekent dat er enkel nog maar beheer van het bestaande patrimonium zal plaatsvinden. We gaan ervanuit dat dit geen effect heeft op de noodzakelijke uitbreiding op het grondgebied van Sint-Niklaas. Twee, cliënten in een erg kwetsbare huursituatie worden momenteel opgevolgd door de woonbegeleiding. De huurders van SOVEKA, maar ook een aantal van de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting hebben woonbegeleiding erg nodig. We zouden graag willen zien, dat hierop ingezet blijft worden en zo mogelijks zelfs versterkt. We vragen niet alleen aandacht hebben voor deze dienstverlening, maar ook op een voldoende toegang van de kwetsbare groep huurders, die bereikt worden bij SOVEKA. En dan het derde ten slotte is, de integratie gebeurt aan een razend tempo. En we vragen optimaal aandacht te hebben voor de medewerkers van de verschillende organisaties. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. Ik geef het woord aan de heer Wauman en daarna aan mevrouw Baeten. Mijnheer Wauman, u hebt het woord.

WAUMAN: Ja, collega Baeck is mij deels voor, want op de commissie hebben we daar uitgebreid over gepraat, over de mogelijke impact van de medewerkers, waar de schepen toch enigszins bevestigd heeft, dat het niet de bedoeling is om naar naakte ontslagen over te gaan, maar dat wel – en dat lijkt, in de meeste plaatsen gebeurt dat zo – als er 4 bedrijven samengebracht worden, dat er gekeken wordt naar een nieuw eengemaakt statuut. Collega Van der Coelden had het daarstraks over win-win-situatie voor de gebruikers en de stad. Ik zou er eigenlijk een win-win-win-situatie van willen maken, dat ook het personeel erbij wint. En dat als die statuten worden eengemaakt, dat de beste voorwaarden van elk statuut behouden wordt en dat ze er allemaal samen op kunnen vooruitgaan en dat het zeker geen besparingsoperatie zal worden op de kap van het personeel. Want dat is spijtig genoeg meestal hoe dat efficiëntiewinst wordt vertaald.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Mevrouw Baeten?

BAETEN: Dank u wel, voorzitter. Er is al heel veel gezegd en ik denk dat wij inhoudelijk ook wel aansluiten bij wat onze collega's van de Vooruit al een aantal zaken hebben, van Vooruit hebben aangehaald. Er zijn twee zaken, denk ik, in dit punt. Dat heeft u ook toegelicht in de commissie. Enerzijds heb je ja, de verandering van de organisatie. En ik denk dat we het ermee eens zijn, dat dat een positieve evolutie is. Ook voor de maatschappijen, dat ze de krachten kunnen bundelen en dat geen één van de twee – en ik denk dat dat toch wel duidelijk was – daardoor ja, in het gedrang komt. Ik denk dat dat goed is opgelost. Anderzijds zijn we het ook wel eens met de bezorgdheden, dat de twee stakeholders, dat die toch ook wel hun stem kunnen blijven houden.

Dat ook naar de overgang tot de nieuwe statuten er zijn, dat de mensen die dat nu doen, dat zij dat ook op een degelijke manier kunnen doen. Dat die overgang ook gebeurt. En hopen we ook, dat ja, Sint-Niklaas weegt natuurlijk wel heel hard door nu, dat ook rekening wordt gehouden met het gewicht dat wij als stad ja, wel hebben in zo'n constructie. Maar gezien de, ja, zowel de positieve als de bezorgdheden, zal onze stemhouding onthouding zijn.

VOORZITTER: Dank u wel. Ik geef ook nog het woord aan de heer Noppe.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Schepen, ik wou gewoon kort terugkomen op mijn tussenkomst van in de commissie ook. Inderdaad, het is door een aantal collega's ook al aangehaald, verschillende organisaties die samen zullen gaan, dat wil ook zeggen verschillende culturen, bestuursculturen, verschillende manieren van werken. En vandaar de oproep vanuit onze fractie om daar zeker de nodige aandacht aan te besteden en dat proces ook te begeleiden, zodat in de meest optimale omstandigheden die mensen kunnen samenwerken in die nieuwe organisatie.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Dank u wel, voorzitter. En dank jullie wel ook allemaal voor de vragen en de opmerkingen. Ik zal misschien beginnen met al één ongerustheid, die ik bij een paar mensen wel heb gehoord, al weg te halen, nl. van de reden ook dat TESAMEN zich in Temse heeft onthouden, van ja, gaat de stad Sint-Niklaas nu alles voor het zeggen hebben in de nieuwe woonmaatschappij. Laat mij die schrik al direct eventjes weghalen. Elk deelgebied – en de nieuwe woonmaatschappij met werknaam Waasland-Midden, de WAMI is dat dan – die heeft twee deelgebieden, Sint-Niklaas en Temse. Elk deelgebied zal nog altijd autonoom kunnen beslissen wat er gebeurt op zijn of haar grondgebied. Wij gaan als stad Sint-Niklaas, ook al hebben wij de meerderheid, de absolute meerderheid in die raad van bestuur, wij gaan niet kunnen zeggen wat er moet gebeuren op vlak van sociaal woonbeleid in de gemeente Temse. Wij kunnen niet zeggen van “daar gaan wij een blok zetten met 20 sociale appartementen of daar gaan wij 4 huizen opkopen en die omvormen als sociale appartementen of naar sociale woningen”, dat kunnen wij niet. Net zoals dat Temse niet kan beslissen wat er hier in Sint-Niklaas op vlak van sociaal woonbeleid moet behouden. Dus dat heeft de decreetgever ook heel duidelijk gezegd. De autonomie van elk deelgebied blijft behouden. Er is dan ook gezegd van de gemeente Temse heeft zijn sociaal objectief al gehaald. Dat klopt inderdaad. Wil niet zeggen, dat Temse op vlak van sociaal woonbeleid een standstill gaat doen of enkel de winkel gaat openhouden. Temse is ook in het intergemeentelijk samenwerkingsverband op vlak van woonbeleid gestapt vanuit Interwaas. En hebben ... Ge moest daar twee, elke partner moest daar twee engagementen opnemen.

Temse heeft daar heel duidelijk gezegd van kijk, wij willen een SVK-werking opstarten in de gemeente Temse. SOVEKA is op dit moment nog niet actief. Mijn collega van de gemeente Temse heeft ook gezegd van kijk, wanneer dat die nieuwe woonmaatschappij is opgestart, dan gaat de SOVEKA-werking, SVK-werking ook kunnen starten in de gemeente Temse. Ik ga een beetje door de vragen en de opmerkingen, die er zijn gebeurd. Ik dank natuurlijk iedereen met de positieve insteken natuurlijk. Kris, u vertelde van ja, de principiële nota, er zitten veel goeie zaken in, maar er – Kris met een K, niet Chris met een C – er zit te weinig ambitie in. Nu, ik kan u volledig garanderen, dat de ambitie die we in de vorige bestuursperiode, toen we samen nog in de meerderheid zaten, hebben afgesproken, nl. we gaan tegen 2035 willen wij een sociaal aandeel van 9 % in deze stad hebben, dat die ambitie niet verdwijnt met die nieuwe woonmaatschappij. Wij willen nog altijd tegen 2035 een sociaal aandeel van 9 %. Dus dat engagement, dat we samen hebben afgesproken, daar blijven wij volledig voor gaan. Ook was dan een zijopmerking rond de taskforce sociaal wonen van dat er wat te weinig resultaten zijn. Ja, ik denk een paar maand geleden – het was dan 2021 wel nog – hebben we de eerste grote stap op voorstel van de taskforce sociaal wonen genomen, nl. hebben we gekeken van welk patrimonium, welke gronden hebben wij allemaal nog binnen de stad Sint-Niklaas, die wij per direct eigenlijk kunnen overdragen of kunnen verkopen aan de huisvestingsmaatschappij voor daar sociale projecten op te starten. Dat was een hele resem van gronden. Werden die vorige maand ook nog eigenlijk eens besproken met het sociaal, allé, met het convenant dat toen is goedgekeurd, dan zaten die er ook nog eens bij. En we zijn nu bezig met de taskforce om te kijken van kijk, hoe kunnen wij op middellange en lange termijn echt die engagementen om zeker te zijn dat we tegen 2035 die 9 % halen en misschien zelfs liefst nog wat meer, dat we daar kunnen gaan. De verdeling van de zetels meerderheid/oppositie, daar is inderdaad in die principiële nota is daar niets op ingeschreven. Dat is voor een stuk misschien op vraag van andere mensen, dat we daar niets op hebben ingeschreven. Wij hebben in Sint-Niklaas vaak de traditie al gehad, dat wij die verdeling inderdaad wel respecteren tussen meerderheid en oppositie, maar er is op dit moment nog niets over gezegd. Dus ik kan daar ook geen uitspraken over doen. Ik weet niet wat dat gaat geven. Maar het lijkt mij logisch, dat we daar inderdaad kijken naar een billijke verdeling. Maar dan spreek ik puur in eigen naam hé in deze. Anneke sprak van ja, die fusie, het is niet heel het Waasland, dat is jammer. Ik volg u daarin. Toen vanuit de decreetgever gezegd werd van kijk, we gaan de regio's van de sociale woonmaatschappijen herbekijken en er mag per gebied dat bepaald wordt nog maar één actor actief zijn, ben ik eigenlijk de eerste geweest in het Waasland om direct al mijn collega's hier in het Waasland op te bellen.

Te vragen van kijk, wat is jullie visie, wat zijn jullie ideeën daarrond, hoe zien jullie dat. En dat was eigenlijk vrij snel vrij duidelijk. Iedereen wou het liefst van al op zijn eigen grondgebied gewoon blijven. Daarmee dat wij ook gezegd hebben van ja, oké, als dat de visie is van alle omliggende steden en gemeenten, dan zullen wij daarin meegaan en was ons eerste idee van dan pakken wij gewoon grondgebied Sint-Niklaas. Dat was voor ons ook het gemakkelijkste geweest eigenlijk. De decreetgever heeft dan gezegd van nee, we gaan WoonAnker, die een uitzondering had aangevraagd, de decreetgever heeft gezegd we gaan dat niet goedkeuren, we splitsen die op. Sint-Gillis en Stekene gaan naar Beveren en Kruibeke en Temse komt bij Sint-Niklaas. Het is wat het is en wij euh en de boer hij ploegde voort. Dus wij gaan proberen daar nog altijd een zeer mooi en positief verhaal van te maken. Ik ben er ook van overtuigd, dat we dat gaan kunnen doen. Dat de wachtlijsten daardoor langer zouden worden of allé, korter zouden worden, mochten we naar gans het Waasland gaan, want je spreekt eigenlijk zo'n beetje over de lijstshoppers, denk ik dat ge dan bedoelt hé, daar heeft de decreetgever ook aan gedacht. Die schrik moet ge eigenlijk ook niet hebben, want de decreetgever heeft duidelijk gezegd van kijk, als ge kandidaat wil zijn op een lijst voor een sociale woning, vanaf nu is daar de factor van die grondgebondenheid die eraan vasthangt. Ge moet kunnen aantonen wanneer dat ge kandidaat wil worden, dat ge in de periode van die 10 jaar voor uw kandidaatsstelling minstens 5 jaar op het grondgebied van het deelgebied hebt gewoond. Iemand die haar ganse leven in Steendorp woont, kan niet op de lijst gaan staan en zeggen "ik wil een sociale woning in Sinaai hebben". Net zoals iemand van Sinaai niet kan zeggen "ik wil een sociale woning in Steendorp hebben". Iemand van Sinaai kan wel zeggen "ik wil in Sinaai, in Sint-Niklaas, in Belsele, in Nieuwkerken, in Puivelde iets vinden", maar daar stopt het dan ook wel. Hij moet kunnen aantonen, dat hij op ons grondgebied van groot Sint-Niklaas grondgebonden is voor daar op de lijst te komen staan van die, allé, voor een sociale woning. Dan spreek ik enkel over de maximum 80 % van het patrimonium, want 20 % van het patrimonium van elke nieuwe woonmaatschappij is voorbehouden aan de SVK-werking en daar telt die grondgebonden factor niet. Want daar spreek je echt over mensen met een heel acute woonnood en die moeten gewoon per direct geholpen worden. Maakt niet uit vanwaar dat ze dan eigenlijk komen. Die principiële nota, u zegt ja, hij is niet concreet genoeg. Dat klopt ook hé. Het is een startnota dat wij eigenlijk hebben gemaakt. Dit is, was voor ons als stad Sint-Niklaas heel belangrijk van kijk, wij willen wel eventjes zwart op wit op papier zetten van waar willen wij starten, waar willen wij naartoe gaan.

En het belangrijkste daarvan – ik heb dat ook gezegd op mijn commissie en in het verleden – is van de dienstverlening, die wij op dit moment hebben binnen onze stad op vlak van sociale woonvoorzieningen, op alle vlakken, moet minstens behouden blijven en liefst zelfs nog versterkt en verbeterd worden. Maar dit is, ik zeg het, de startnota. Dat gaat concreter worden, want wij hebben de stuurgroep, die zich hiermee bezighoudt, ambtelijk politiek, met allemaal de verschillende sociale woonactoren die daar ook inzitten. Daaronder zijn verschillende werkgroepen en één van die werkgroepen is – ik heb dat ook gezegd op mijn commissie – personeel. Dat is om te kijken van wat zijn allemaal de verschillende personeelsstatuten, die er nu zijn. Zijn er al gelijkenissen? Wat zijn de verschillen? En naar waar gaan we moeten evolueren? Ik heb de vergelijking ook gemaakt in mijn commissie naar 't Zorgpunt. Daar zat ge ook met verschillende statuten, ook al waren dat allemaal OCMW's dat samen zijn gegaan. En ja, gaat ge ook naar een graduele overgang. Ik snap vanuit de vakorganisatie dat ze zeggen van ge moet cherry picking doen en het beste van alles pakken en dat tezamen smijten. Daar kan ik geen uitspraken over doen. Ik ben er technisch ook niet genoeg onderlegd in, maar dat zal bekeken moeten worden. Naar waar gaan we evolueren, maar ik denk dat ge nu wel moet zeggen, het is niet dat wij als stad of als OCMW of met de verenigingen die aan ons gelieerd zijn, dat wij een asociale werkgever zijn. In uw oogpunt één van de vorige puntjes dan eventjes niet meegerekend natuurlijk, met die pensioenpijler. Dan, Lore, ik heb het al gezegd van die 2 stakeholders. Dus zowel Temse als Sint-Niklaas blijft zeggenschap hebben over wat er op hun grondgebied gebeurt. En het zal nog altijd de gemeente Temse en de stad Sint-Niklaas zijn in deze gemeenteraad, die de lijn uittrekt van waar willen we naartoe met sociaal woonbeleid en de woonmaatschappij is onze eerste partner voor dat mee te helpen uitvoeren. Maar wij kunnen niet zeggen wat er in Temse moet gebeuren. Temse kan niet zeggen wat er bij ons moet gebeuren. Ja en dan, Karel, die verschillende bedrijfsculturen inderdaad hé. Dat zit ook mee in die werkgroepen. Dat is echt kijken van wat zijn de verschillen tussen de 4 organisaties, wat zijn de gelijkenissen en op welke manier kunnen we ervoor zorgen dat we naar één gestroomlijnde nieuwe organisatie gaan. Maar dat gaat niet van vandaag op morgen gaan. Ik ben nu ondertussen 3 jaar voorzitter van 't Zorgpunt. Mijn weledele voorganger zit aan de overkant van de zaal hier. En dat is heel duidelijk, het Zorgpunt is opgestart allang voor 2019, officieel gestart in 2019, maar daar zijn wij nog altijd mee bezig om dat naar één nieuw publiek zorgbedrijf te brengen. Dat zal met deze nieuwe woonmaatschappij juist hetzelfde zijn. Bij deze, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik kijk even rond of er nog bedenkingen zijn. Goed, dan kunnen we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit ...

GEERTS: Voor.

VOORZITTER: ... en ook dank u, Christel. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? Dat zijn CD&V en PVDA. Punt 17, Peter Benoitpark, uitvoeren infrastructuurwerken, samenwerkingsovereenkomst, goedkeuring. Schepen Callaert?

CALLAERT: Ja, eigenlijk is dat een zeer kort punt. Dat gaat enkel over de samenwerkingsovereenkomst tussen stad en de Huisvestingsmaatschappij en de VMSW. De VMSW, die ook optreedt als bouwheer. Maar we vonden het wel belangrijk, dat op de commissie ook eens het breder kader werd gebracht. Daarom was de directeur van de Huisvestingsmaatschappij er ook op aanwezig, die dan eens het grotere masterplan ... Het gaat natuurlijk, het gaat nog over een conceptiestudie die is voorgebracht. Het gaat nog niet over de definitieve vergunning of de bouwplannen. Ik wil dat nog eens heel duidelijk maken. Het gaat over het concept wat het zou kunnen zijn. Met verschillende scenario's nog. Het is pas wanneer de definitieve bouwvergunning wordt aangevraagd, dat we weten wat het concreet zal worden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mevrouw Luyckx en ook mijnheer Wauman hebben het woord gevraagd. Mevrouw Luyckx? Anneke?

LUYCKX: Ja, dank u wel, voorzitter. Schepen, ja, dat was een heel mooie presentatie hé. Met prachtige beelden, tekeningetjes, het zag er allemaal prachtig uit. Natuurlijk, op dit ogenblik is die situatie een ietsiepietsie minder fraai om het zomaar even te stellen. Maar ja, eigenlijk is het een beetje vergelijkbaar met het vorige punt. Er wordt ons gevraagd om een samenwerkingsovereenkomst goed te keuren, terwijl er eigenlijk helemaal nog geen concrete plannen zijn. Het was, ja, het kon het ene plan zijn, het kon ook plan nr. 2 zijn, het kon ook plan nr. 3 zijn. Er zijn een aantal plannen zo vlug voorbijgegaan, dat het een beetje moeilijk was om ernaar te kijken. Nu, er gaan ... Maar in alle plannen die voorliggen, gaan daar wel heel veel parkeerplaatsen verdwijnen. Die parkeerdruk op die buurt gaat daardoor gegarandeerd stijgen. Daar hoeven we echt niets anders van te verwachten. Ik vond de uitspraak trouwens van ja, maar ja, die garageboxen die worden nu de helft van de tijd niet gebruikt om een auto in te zetten. Ik vond dat eerlijk gezegd nogal kras. Uiteindelijk, als mensen een garagebox huren, denk ik toch nog altijd dat ze met die garagebox mogen, dat ze die mogen gebruiken naar eigen goeddunken. Dus ik vind dat eerlijk gezegd ook geen argument om die garageboxen dan ook af te breken. Maar daarnaast, die omgeving wordt nu al geteisterd door een aantal problemen, die niet opgelost geraken. Ik ga ervanuit, dat u ervan uitgaat dat als dat mooi ingericht is en dat er mooie aanplantingen gebeurd zijn en dat die buurt tussen die blokken, dat dat verfraaid wordt, dat dat ook het sluikestort zal tegenhouden. Dat is een beetje de klassieke wijze van denken.

Nu, ik moet eerlijk zeggen, dat de praktijk toch dikwijls andere dingen uitwijst. En ik vrees dat u door die toch vrij radicale beslissing om daar die ... Ja, die mensen moeten met hun auto ergens naartoe hé. Het is niet omdat je in een sociale woning ondergebracht bent, dat je geen wagen hebt of dat je dat niet kan aanschaffen of dat je dat niet wil gebruiken of dat je dan automatisch gebruik zult maken van het openbaar vervoer of van de fiets of van de voeten. Dus ik vrees dat dat een beetje utopisch is. En ja, dat is dus ook de reden waarom wij dit punt niet zullen goedkeuren.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Luyckx. Ik geef het woord aan de heer Wauman. Chris?

WAUMAN: Ja, schepen, ik was, vorige week had ik reeds enkele vragen gesteld toen aan de directeur omtrent die parkeerplaatsen, die mogelijk of niet zouden verdwijnen. Daar lagen op dat moment nog 9 alternatieven voor, maar geen enkel concrete oplossing. En tot vandaag heb ik geen enkele garantie gehoord dat die mogelijkheid tot parkeren behouden zal blijven. Want in enkele van die 9 voorstellen werd de parkeercapaciteit van het Peter Benoitpark zelf niet behouden, maar waren er oplossingen, gekeken naar parkeerplaatsen in de nabijheid daarvan. Wat volgens mij toch niet direct een oplossing zal zijn, gezien de parkeerdruk die er in de omliggende straten reeds is. Dus ik had graag gewoon alvorens te beslissen of ik dit punt volledig zal steunen of niet, nog graag van u gehoord of u de garantie kan geven dat die parkeercapaciteit in het Peter Benoitpark zelf zal behouden worden of niet. Dat is immers een beleidskeuze en daar kan u verduidelijking over geven. De plannen zelf zien er niet alleen mooi uit, ze zijn ook echt mooi. Ze worden door mij, door mijn partij geapprecieerd, maar ook door de mensen van de buurt zelf, van het Peter Benoitpark. Dat ziet er zeer goed uit. Maar ik had wel nog een vraagverduidelijking over de timing. Dat is iets waar we het niet over gehad hebben in de commissie. De bewoners van blok 1 zijn vorig jaar allemaal verhuisd. En sindsdien is er eigenlijk niets gebeurd. En dan is er mijn vraag toch ook van gaan die bewoners zelf nog ooit de afgewerkte, concrete verwezenlijking te zien krijgen of wordt dat iets voor de hele verre toekomst. Of zijn er toch plannen voor dat eindelijk toch een versnelling hoger te schakelen en die blokken toch sneller te renoveren?

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Dan geef ik het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. Nu, ik denk, want hier werd wel door de twee interpellanten constant gesproken over parkeerplaatsen. Het gaat over garageboxen hé. Garageboxen en parkeer... Maar dan moet ik kijken naar mijn collega van mobiliteit. Dat is misschien semantisch die discussie. Is een garagebox een parkeerplaats? Is een ...

HANSSENS: Wat zegt de woordenboek?

CALLAERT: Ja, ja, awel. Nee, maar het is gewoon voor de duidelijkheid. Het gaat hier niet over parkeerplaatsen die verdwijnen. Het gaat over garageboxen die verdwijnen. Niet elke garagebox wordt inderdaad gebruikt om auto's te parkeren. De directeur heeft dat ook gezegd. Er zijn er ook een groot stuk – hoeveel, dat weet ik niet – die gebruikt worden als opslagplaats. Maar mijn mening is, als ge een garagebox huurt of koopt, wat ge erin doet, dat is uw zaak hé. Daar moeten wij ons niet mee ... Ja, ja, stedenbouwkundig is dat inderdaad, stedenbouwkundig klopt dat niet, oké, dat is waar. Ik heb niets gezegd, ik heb niets gezegd. Soit.

WAUMAN: Schepen, de directeur had op de commissie zelf ook gezegd, dat er een aantal verharde parkeerplaatsen zouden zijn, die vervangen zouden worden door ontharde of zelfs zouden verdwijnen. Dus het ging wel degelijk ook over parkeerplaatsen.

CALLAERT: Nee, het ging inderdaad over, maar het ging vooral over de garageboxen aan dat zijstuk, die gaan verdwijnen. En dan heb je, allé, ofwel volledig ofwel ten dele gaan verdwijnen, want daar is ook nog discussie tussen. Ge hebt inderdaad een paar verharde parkeerplaatsen tussen de twee blokken volgens mij, die ook gaan verdwijnen, omdat we daar veel meer groen en kwaliteit van publieke ruimte willen brengen. Nu, de directeur heeft dat ook gezegd en duidelijk aangetoond. Er zijn 6 scenario's in totaal over hoe dat de parkeerproblematiek of het toekomstige parkeertekort opgevangen kan worden. En in al die scenario's is er sowieso, allé, sowieso voldoet dat aan de wettelijke normen van parkeerplaatsen in vergelijking met sociale woningen. Ja, maar dat is ook niet onbelangrijk hé. Ik bedoel er is een wettelijke norm van per zoveel sociale woningen moeten er zoveel parkeerplaatsen zijn. Die zullen sowieso gerespecteerd worden. En er waren veel scenario's voor zowel op korte, als op middellange, als op lange termijn aan die parkeercapaciteit te voldoen. Ik denk een hele grote factor op dat vlak is wanneer het ziekenhuis verdwijnt. Ik weet dat uw partij er geen grote voorstander van is, dat die volledig wegverhuizen, maar dat is wel capaciteit dat vrijkomt van parkeerruimte dat zij nu innemen. Ook private parkings, waar dan naar gekeken kan worden van hoe kunnen we die invullen. Dus er zal wel een oplossing voor komen. Nogmaals, het is een conceptstudie dat we hebben voorgesteld. De definitieve bouwvergunning ... (?) wel moeten worden. U vraagt nu, Chris, over timing. In alle eerlijkheid, ik zou eens eventjes 5 minuten door de dikke bundel die ik hier voor mij heb moeten bladeren. Misschien dat dat in die conceptstudie staat, maar ik weet het niet vanbuiten wat de planning is, dat het klaar zou zijn. Het sluikstorten, ja, ik moet dan eens kijken naar mijn twee collega's hier naast mij, die hebben meer expertise op het vlak van sluikstorten en afval dan dat ik dat heb. Maar mijn mening is wel, wanneer dat ge een kwaliteitsinjectie doet op het vlak van uw openbaar domein, dat dat de verloedering en het sluikstorten in die buurten, in die stukken wel vermindert.

Ik baseer mij echt niet op wetenschappelijke studies op dit moment hé, maar dat is het gevoel dat ik heb als ik kijk naar wijken en straten rondom mij. Als die proper worden aangelegd, kwalitatief schoon groen, met niet, met vuilbakken, maar niet al te veel vuilbakken, want mijn collega Buysrogge die weet dat ook. Vuilbakken trekt vuil aan. Dat zeg jij toch altijd. Vuilbakken, dat trekt vuil aan. Dat klopt ook. Maar ik ben ervan overtuigd, dat dat wel gaat verbeteren. Het is heel duidelijk een kwaliteitsinjectie dat we hier gaan doen, waarbij het enigste, allé, het hoofdengagement dat wij als stad nemen hierin is dat kruiwagenpad. Dat is die investering van 15.000 euro, dat wij op ons gaan nemen. De rest is de Huisvestingsmaatschappij en hun koepel daarboven euh, de Vlaamse ... Vlaamse Woonmaatschappij, dank u wel, Filip. Bij deze, voorzitter, een beetje een warrig antwoord en betoog op dit punt.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Callaert. Ik zie dat de heer Wauman nog een repliek vraagt. Chris, je hebt het woord.

WAUMAN: Ja, u zei als oplossing, allé, u heeft gezegd we voldoen aan de wettelijke minimumnormen qua parkeerplaatsen. Ja, het tegendeel zou verbazen, want anders was je in overtreding. Dus maar dat je dan plots begint van we gaan het oplossen door de vrijgekomen, de mogelijke vrijgekomen ruimte van Vitaz. In plaats van te vergroenen daar en een uitstekende gelegenheid voor een groter stadspark te creëren, dat je die dan wil gaan opvullen met parkeerplaatsen, ik hoop dat dat niet de mening zal zijn van ... Ja, ik hoop toch dat dat niet de piste is die de meerderheid hier voor ogen heeft. Ik had graag een garantie over die parkeercapaciteit gehoord, maar ik heb dat spijtig genoeg niet gehoord. En met de timing, ja, u kan er geen duidelijkheid over geven. So be it. Maar ik hoop dat als men, ik zou toch echt willen pleiten dat je daar toch een versnelling hoger schakelt, want als meer dan 1 jaar nadat de eerste mensen zijn verhuisd nog steeds enkel maar zit met conceptvisies en zelfs nog geen concrete plannen hebt, dan denk ik dat het echt toch sneller moet en kan.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Goed, dan gaan we over tot stemming over het punt 17. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Punt 18, werken, rioproject, herwaardering Molenbeek, fase vervroegde uitvoering SVK, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, toegelicht in de commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Ja, ik geef het woord aan de heer Van Gansen, Kristof Van Gansen.

VAN GANSEN: Ja, collega's, er lopen heel veel besprekingen tussen de stad en SVK over verschillende zaken hé. Herbestemming gronden, economie, gezondheid, erfgoed, cultuur en we willen de schepen danken omdat er toch binnenkort een soort van overzicht van al die gesprekken gaat gegeven worden. Al dan niet plaatsbezoek. Dus we kijken ernaar uit. Bedankt.

VOORZITTER: Dank u wel. Als er geen opmerkingen meer zijn, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, CD&V, Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Punt 19, zakelijke rechten, De Vakschool, scharniergebouw, voorwaarden basisakte, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, voorzitter, dat is ook toegelicht in de commissie. Noodzakelijke voorwaarden om te kunnen overgaan tot verkoop van de lofts in dat scharniergebouw.

VOORZITTER: Dank u wel. Waren daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is ...

GEERTS: Voor.

VOORZITTER: ... dank u, Christel, dat is eenparig. Punt 21, zakelijke rechten, Hoogkamerstraat, ... euh punt 20, pardon. Punt 20, zakelijke rechten, Hoogkamerstraat, plaatsing nieuwe distributiecabine Fluvius, desaffectatie en verkoop deel openbaar domein, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dat is kort toegelicht in de commissie. Ik denk dat dat vrij vanzelfsprekend is.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 21, zakelijke rechten, Reinaert Galerij, aankoop 11 panden, goedkeuring. Ik zie al een ... Ik ga eerst de schepen als u dat wil nog het woord geven als dat nodig is.

HANSSENS: Nee hoor, voorzitter, ik heb een ja, niet zo uitgebreide toelichting gedaan in mijn commissie. Toen zijn er al een aantal vragen gesteld. Dus ik luister met volle aandacht.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik het woord eerst aan de heer Marc Huys.

HUYS M.: Ja, dank u wel. Wel, ik zal u al zeggen, dat wij tegen gaan stemmen, dat is gemakkelijk. Dan weet ge het al. Nu, wat is de situatie nu van dat dossier? Vorige keer hebben we 17 panden goedgekeurd. Wij niet, maar de gemeenteraad. Er komen er nu 11 bij. Dat betekent dat er 28 panden van rond de 40 ongeveer in eigendom komen van de stad. Als ge dan vraagt wat gaat ge ermee doen – dat staat ook op papier – dan weet het bestuur het eigenlijk nog niet. Er is nog geen enkel duidelijk zicht op welke bestemming zal aangehouden worden. Er gaat wel een studiebureau van architecten aangesteld worden om mee te bepalen welke bestemming dat zal zijn. Nu, we vinden dat een zeer eigenaardige logica. De logica is, we kopen iets, maar we weten niet wat we ermee moeten doen.

Anders gezegd – en dat is geen taalspelletje, het is zo – we weten niet waarom we het kopen. En in de psychologie bestaat er zoiets als een soort van ziekte, die genoemd wordt hypomanie, in het bijzonder een zeer specifieke vorm van – en dat is een nieuwe term voor bijna iedereen, denk ik, want dat was voor mij ook volledig nieuw – oniomanie. Oniomanie betekent letterlijk koopverslaving. Nu, wat de oorzaken zijn en wat de medicatie, mogelijke medicatie is, weet ik, daar weten ze nog niet veel van. Maar er is wel een boek verschenen van Carien Karsten, dat ik aanbeveel “shoppen, de lust, het lijden en de lol” van uitgeverij Elmar. Ik heb ook een suggestie. Op 17 maart is een nieuwe wet goedgekeurd in het federaal parlement ...

PANNECOUCKE: Vind ge dat normaal, burgemeester, dat ge er tussenkomt?

BURGEMEESTER: Oniomanie ...

PANNECOUCKE: Ja, maar nee, maar ...

HUYS M.: Oniomanie, zoek het op. Het staat er duidelijk in. Dat is koopverslaving. Nu, ik heb mij laten inspireren om een suggestie te doen voor een bestemming door de wet van 17 maart 2022, die goedgekeurd is in het federaal parlement, waar een bepaald soort werk of werkers, werksters uit de strafwet werd gehaald. De vitrines zijn er al. Met een kleine kost kunnen lichtjes aangebracht worden. Allé vooruit. Als ge het zo opvat. Ik heb de indruk dat de humor van alles hier weg is hé. Dat is ongelofelijk. 12 jaar schepen en ik heb niet anders gedaan dan in die tijd gelachen met de gemeente of in de gemeenteraad en hier ja ...

VOORZITTER: Goed. Dan geef ik het woord aan mevrouw Baeten. Lore, je hebt het woord.

BAETEN: Ja, ik mag niet lachen, ik ga mijn best doen. Ik ben heel blij dat jullie dat hebben gekocht. Ik denk, het was een doorn in het oog moet ik eerlijk zeggen. Die gapende leegstand in het midden van een centrumstad. Ik denk dat uw diensten ook wel bruisen van ideeën. Laat dan ook, laten we niet wachten om het nu in te vullen. Laten we dat direct doen en die stad terug bruisend maken, want dat is echt wel wat iedereen gewoon verdient.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Dan geef ik het woord aan de schepen. Schepen? Ah, excuseer, mijnheer Wauman. Ik had het niet gezien.

WAUMAN: Ik wil gewoon even nog duidelijk maken, dat wij niet principieel zijn tegen die aankoop van die plaatsen in de Reinaert Galerij, maar dat je zoveel 100.000-en euro's kan uitgeven zonder dat je duidelijk kan zeggen wat je daar effectief mee kan doen, dat vinden wij geen kwestie die te verdedigen valt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wauman. Oké, dan geef ik het woord nu aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, voorzitter, ik ... Pfff, ik weet eigenlijk niet of ik veel zin heb om veel te zeggen. Dat zal iedereen ook niet erg vinden, dat ik niet veel zeg na die interpellatie. En ik zou mezelf ook een stukje herhalen, wat ik in 2 commissies en in 1 gemeenteraad al gezegd heb. Maar de interpellatie van mevrouw Baeten is grappig, want u gebruikt de uitdrukking “een doorn in het oog” en dat staat hier letterlijk ook op mijn voorbereiding. Laat dat het beginpunt ook zijn. En vandaag zijn er partijen, die vinden dat het onnozelheid is wat we doen, maar diezelfde partijen zouden zich de hand niet omdraaien om de volgende gemeenteraad te klagen over het feit dat er niets gebeurt met die doorn in het oog in het centrum. En op die manier blijven we hier natuurlijk uren en uren met mekaar praten of naast mekaar praten. Dat de stad niet weet wat we willen doen, is onjuist. En ik denk dat we in de gemeenteraad van februari daar heel duidelijk, over gedwongen zijn geweest om daar heel duidelijk over te zijn, omwille van een subsidiedossier dat ons is toegekend door de Vlaamse regering. En wat staat daarin? Dat voor de stad een aangename publieke verbinding tussen de Collegestraat en de Stationsstraat als onderdeel van de winkelwandellus centraal staat. Deze doelstelling sluit naadloos aan bij de stadskernvernieuwing, waar we vandaag volop op inzetten, maar ook op inderdaad dat stukje terug bruisend maken, toegankelijk maken, het handelsweefsel te versterken. En we hebben daar een belangrijke rol in te spelen als beheerders van de publieke ruimte. En dat is de kern van wat we willen doen. Ik heb ook al verschillende malen gezegd, dat we kunnen dat niet realiseren als we niet iedereen binnen die Reinaert Galerij ook meetrekken. En het is onmogelijk of ondenkbaar – want het is in het verleden daarom al mislukt – dat je dat doet zonder echt ook mee betrokken te zijn en eigenaar daarvan te zijn. Om die publieke doorgang te creëren, hebben wij de eigendom verworven. Dus we hebben de nodige panden om dat te doen. Maar we hebben wel de rest mee nodig om dat te realiseren, om die toestemming te krijgen om dat te doen. En dus die laatste aankopen zijn dus ingegeven door drie zaken. Eén, een opportuniteit die zich in dat kader aanbiedt aan zeer gunstige prijzen. Dat is ook het verschil met vroeger. En quasi volledig gefinancierd en gesteund door de Vlaamse overheid, met dank daarvoor. Twee, verdere versnippering door mogelijke speculatie tegen te gaan. Die panden die komen te koop te staan, die worden opgepikt door speculanten die zeggen van ik ga neig moeilijk doen in de komende dagen, ik heb dat toch voor weinig geld gekocht en het kan mij niet schelen of ik daar nu geld uithaal of niet. Dat willen we vermijden om zo’n groot mogelijk draagvlak te behouden. En dan een opbouw van een groot genoeg aandeel om in de algemene vergadering te wegen op alle beslissingen van de kleine tot de grote.

En wat dat laatste betreft – en daar kan ik misschien iedereen of toch een aantal mensen geruststellen – heeft meer inkopen an sich geen zin meer om ons gewicht in stemmen te vergroten, aangezien één partij nooit meer stemmen kan hebben in de algemene vergadering dan al de rest tezamen. Om nu die andere mensen mee te krijgen, hebben wij inderdaad een aantal experts onder de arm genomen om scenario's op te stellen voor het andere gedeelte van de Reinaert Galerij, dat financieel, juridisch, maar ook programmatorisch zin heeft. En dat laatste is ook niet onbelangrijk, programmatorisch. Dat is om te kijken van wat kan hier nog wel werken en wat kan hier nog niet werken. En ik heb het gevoel op basis van de vergaderingen, die schepen Somers en ikzelf hebben gehad, samen met de eigenaars en ook de eigenaars-handelaars dat er zijn, want er zijn er nog wel een aantal, dat er veel zin is om daaraan mee te werken. Het is de bedoeling om te landen tegen het einde van het jaar, want wij hebben geen ambitie om vastgoedbeheerder te worden van commercieel vastgoed. In de tussentijd kijken we ondertussen naar tijdelijke invullingen van de Reinaert Galerij. Er is veel interesse voor en we zullen die met interesse opnemen, maar we gaan ook heel streng zijn in wat we daar toelaten om er zeker van te zijn, dat we niet een verdere degradatie krijgen, maar eerder een tijdelijke uplift in afwachting van een definitieve oplossing.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Oké? Dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? Dat is meerderheid en CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat zijn Vooruit en PVDA.

GEERTS: Onthouding.

VOORZITTER: Dank u, Christel. Punt 22, zakelijke rechten, rioproject Keizerstraat, overeenkomsten innemingen 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 en onteigening innemingen 3, 5, 6 en 7, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, toegelicht in de commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 23, zakelijke rechten, rioproject Zwaanaardestraat, overeenkomsten innemingen 1, 2, 3, 5 en 6, goedkeuring.

HANSSENS: Ja, dat was ook toegelicht in de commissie. Er was ook een vraag over een aantal innemingen nog in de Weimanstraat. Die onderhandelingen zijn nog lopende, maar zijn wel constructief en we verwachten in de komende gemeenteraad of die van juni om nog een aantal van die laatste overeenkomsten voor te leggen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 24, stedelijke openbare bibliotheek, beheerscommissie, vervanging leden, goedkeuring. Schepen Baeyens?

BAEYENS: Ja, hoeft geen toelichting, denk ik hé.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 25, zakelijke rechten, De Schakel vzw, renteloze lening met hypothecair mandaat, voorwaarden akte, goedkeuring. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, dank u, voorzitter. Toegelicht tijdens de commissie, maar geen verdere vragen.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen over? Punt 25. Nee, nee, apart. Ja, 25? Nee? Goed, dan stemmen we. Wie stemt voor? En ook dit is eenparig. Punt 26, subsidie voor investeringswerken aan JC De Galjaar, goedkeuring. En ook daarvoor geef ik het woord eerst aan schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, dank u wel. Ook toegelicht tijdens de commissie. Daar waren wel wat opmerkingen, maar ik denk dat het een goede zaak is met het oog op een doorstart van het jeugdhuis in Belsele.

VOORZITTER: Goed. Ik geef het woord aan de heer Ghesquière, aan de heer Luk Huys. Ja, Julien?

GHESEQUIERE: Ja, dank u, voorzitter. Schepen, we twijfelen er niet aan, dat dit een goede subsidie is. De jeugd van Belsele heeft al jaren noodzaak aan een goeie huisvesting en een goeie afwerking daar en zeker een goeie doorstart. Corona heeft het daar nog wat moeilijker gemaakt. Dus eigenlijk, ik zeg ook al jaren hetzelfde daarover, ik vind het spijtig dat de jeugd van Belsele met de fiets naar Sint-Niklaas moet om uit te kunnen gaan. En ze moeten ook in Belsele zich kunnen amuseren, dat is een feit. Vandaar dat ik zeker en vast niet tegen deze subsidie zijn, ben – pardon – laat dat toch wel duidelijk zijn. Maar ik blijf erbij, we zitten daar in datzelfde gebouw met 3 verenigingen. Ik heb van in het begin mijn twijfels gehad bij dat contract en ik blijf die herhalen. Geen twijfels, ik zal zeggen bezorgdheden daaromtrent. We zitten daar met KLJ, we zitten daar met Ritmica, twee verenigingen die zelf zich heel hard ingespannen hebben om binnen beperkte budgettaire middelen toch zeg maar daar een heel mooie realisatie te maken. Die acties op touw gezet hebben. Die echt toch wel zich daar zeer zwaar voor ingespannen hebben. En dus, ik zou niet willen, dat men in de toekomst zo het gevoel krijgt van we zitten hier met 3 verschillende verenigingen, waarvan één sowieso wat gemakkelijker zal gesubsidieerd worden en de andere 2 dan minder, want ze doen toch zelf de nodige inspanningen. Dus ge begrijpt mijn bezorgdheid. Bovendien, een jeugdhuis dat heeft geen stabiele jarenlange zelfde leiding meestal. In Belsele hebben ze dat jammer genoeg moeten vaststellen, dat dat heel snel wisselde. Een nieuwe jeugdgeneratie, die in een jeugdhuis zit, dat is voor een jaar of 5, terwijl dat andere verenigingen daar altijd op langere termijn inzitten.

Dus kortom, ik ben hiermee akkoord, maar ik vind wel dat de andere twee verenigingen – KLJ en Ritmica – bij deze daar toch nog wel een joker tegoed hebben. Moesten die eens een probleem hebben en een vraag hebben, dan hoop ik dat ze op dezelfde manier berecht worden en ook niet moeten bedelen om inderdaad de nodige centen te krijgen om daar op een deftige manier inderdaad verder te doen.

VOORZITTER: Dan geef ik eerst het woord aan Luk Huys en daarna aan Gaspard Van Peteghem. Luk, je hebt het woord.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Om te beginnen, zou ik willen zeggen dat wij hier in de stad Sint-Niklaas een vrij goede gewoonte hebben om jeugdhuisinfrastructuur stevig en terecht te ondersteunen. In Nieuwkerken, in Sinaai zitten de jeugdhuisen in een stedelijk gebouw. Het is dan ook niet meer dan logisch, dat we ook in Belsele hierbij ons steentje bijdragen. Maar, schepen, de reden van mijn tussenkomst is eerder een bezorgdheid. Een bezorgdheid, die ik ook tijdens de commissie heb geuit. Een bezorgdheid rond de werking van het jeugdhuis. Ik heb zelf een jeugdhuisverleden in Belsele en ik heb enkel en alleen de wens dat die een soortgelijke werking zoals destijds bestaan heeft, kan terugkomen. En ik hoop dan ook, dat we er alles aan zullen doen om de nodige gemotiveerde jongeren en trekpaarden te vinden - laat het ons daar even mee vergelijken – trekpaarden te vinden om die werking een nieuwe toekomst te geven en een bloeiende toekomst, zodanig dat we weten dat het goed zal verderlopen. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Ik geef het woord aan Gaspard Van Peteghem. Gaspard?

VAN PETEGHEM: Ja, ik heb wat opmerkingen en bedenkingen bij. Ten eerste, wat Julien zegt, is juist. KLJ en Ritmica zijn twee sterke verenigingen, die eigenlijk zelf heel wat hebben moeten investeren voor de infrastructuur. Nu, ik heb altijd mijn bedenkingen gehad bij het oprichten van dat gebouw voor het jeugdhuis. In de eerste plaats, ze konden nog niet eens een jaarwerking en een boekhouding voorleggen toen er gepland werd om dat jeugdhuis te plannen. Nu, allé, ik denk toch wel dat dat een serieuze bedenking is. Tot hiertoe nog niets, maar de schepen heeft beloofd dat er een werking aan het opstarten is rond de werking van het jeugdhuis. Dat er nieuwe mensen zouden aangetrokken worden. Dat vind ik goed. Ik hoop dan ook, dat na verloop van tijd, schepen, dat we hier in de commissie daar eens een toelichting over krijgen. Dat die mensen desnoods hun werking eens komen toelichten. Want ik vind, allé, we hebben het verleden gehad in Nieuwkerken. Ik weet niet wie dat nog weet hier in de gemeenteraad. We hebben een hele grote discussie gehad over het jeugdhuis in Nieuwkerken. Maar ik geloof niet dat er veel jeugdbewegingen in dat jeugdhuis in Nieuwkerken zitten hé.

Dat zijn allemaal sportverenigingen hé. Dus omdat de meeste jeugdverenigingen in Nieuwkerken ook hun eigen locatie hebben, dat is ook zo voor een stuk in Belsele. En ik hoop nu, schepen, dat je met een goeie werking en een planning van dat jeugdhuis dan naar de commissie kan komen na verloop van tijd. En dan steun ik dat.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Ik geef het woord aan de schepen.

DE BRUYNE: Ja, dank u wel, collega's, voor jullie opmerkingen of jullie bezorgdheden, ik zal het zo uitdrukken. Maar ik wil toch nog wel even één en ander duiden. Als het gaat over de ondersteuning van dit project, dat het stadsbestuur toch wel denk ik rijkelijk heeft ondersteund met een projectsubsidie van als je alles optelt 700.000 euro. Ik geef u even de cijfers. Ritmica heeft een investeringsenveloppe gekregen van 100.000 euro plus nog een renteloze lening van 200.000 euro. KLJ en De Galjaar, waar we tegen hebben gezegd van jullie moeten samenbouwen, die hebben samen een investeringsenveloppe van 300.000 euro gekregen. Maar toen bleek dat wanneer de eerste ontwerpen ja, onze richting uitkwamen, dat het budget niet volstond voor de ambities die er waren. Dan hebben we beslist met dit stadsbestuur opnieuw om daar opnieuw 100.000 euro aan toe te voegen. Dat maakt dat je een enveloppe hebt van 700.000 euro. Nu, het project in zijn totaliteit kost 782.000 euro, afgerond. En dan hebben we afgesproken van kijk, op basis van de oppervlakte die je inneemt in het gebouw, ga je ook een bepaald aandeel hebben in die kostprijs van die infrastructuur. Voor Ritmica bedroeg dat om en bij de 46 %, KLJ afgerond 30 % en De Galjaar 23,67 %. Dat komt neer eigenlijk op een bijdrage per vereniging. De Galjaar 185.000 euro, KLJ 234.000 euro en Ritmica 363.000 euro. Dus zeggen dat we eigenlijk KLJ ja, minder ondersteunen in deze, is eigenlijk feitelijk niet waar. Integendeel, zij hebben als je deze verdeling ziet, hebben zij een mooie ondersteuning van dit stadsbestuur gekregen, alsook de andere twee verenigingen uiteraard, Ritmica en De Galjaar. Nu, alles wat wij afspreken, onder andere deze extra ondersteuning aan De Galjaar, wordt ook transparant gedeeld met de partners daar op de site. Ze zijn daar allemaal van op de hoogte en ze maken daar hoegenaamd geen enkel probleem mee. Want ik kan u vertellen, dat er een heel grote solidariteit is ook tussen de verenigingen onderling. Ze hebben ten slotte een heel traject samen afgelegd. Ze hebben een gebouw neergepoot op een wel erg korte termijn. En ze hebben erin geslaagd of ze zijn erin geslaagd om tot goeie afspraken te komen om ja, de verdere uitbating van dit gebouw ook ja, verder te zetten. Nu, wat betreft uiteraard de werking van De Galjaar, dat is een terechte bezorgdheid. Nu, als stadsbestuur investeren we niet alleen in stenen, maar ook in de mensen die daar ja, in die stenen gaan zitten. En het is uiteraard evident, dat we niet alleen financieel ondersteunen, maar ook inhoudelijk.

En het klopt, dat de werking van De Galjaar na al die jaren in een zeer slechte infrastructuur ja, op een laag pitje stond. En ook daar hebben we de nodige inspanningen gedaan. Een medewerker van JOS vzw heeft daar ja, zijn voltijdse aandacht aan kunnen geven. En op dit moment staat er een ploeg klaar en kan ik wel zeggen een kern van gemotiveerde jonge mensen. Zowel vanuit de Chiro als de KLJ, die met heel veel goesting het nieuwe toekomstverhaal van De Galjaar willen schrijven. Dus, ik heb er alle hoop op, dat met deze ondersteuning, extra ondersteuning, dat De Galjaar een mooie toekomst tegemoet gaat.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik geef het woord nog eens aan de heer Ghesquière. Julien?

Ghesquière: Schepen, ge hebt dat cijfermatig heel mooi uitgelegd. Maar dan nog – en nu kom ik weer terug op hetzelfde wat ik in het verleden zegde – hier worden 3 verenigingen in Belsele, die jaren zaten te wachten op huisvesting, met een 700.000 euro vanuit de stad bedeed. Als ik dan terugdenk aan vorige legislatuur, waarbij men 1,2 miljoen euro investeerde in Troelant in Sinaai, dan vind ik dat eigenlijk toch nog altijd in verhouding – als ge dan toch zo graag met percentage werkt – in verhouding niet goed bedeed. Dat is één. Ten tweede, heel wat mensen in Belsele hebben ten persoonlijke titel – en daar kan zowel ik als Jos eigenlijk van getuigen – ten persoonlijke titel ook bijgedragen bij KLJ. Dat is eigenlijk niet abnormaal, dat men vanuit ouders die daarmee zeg maar begaan zijn, ook graag mee ondersteunen. Of met Ritmica of met gelijk welke steun. Daar wordt inderdaad vanuit de bevolking ook goed op gereageerd. Nu, ik blijf erbij, ik vind dat men moet opletten, dat 3 verenigingen, die samen in één contract zitten, waar wij eigenlijk nog altijd onze twijfels bij hebben – en ik wil er een kaars voor branden, dat dat in de toekomst niet verandert – maar ze moeten potverdorie goed blijven overeenkomen. En dat zou hetzelfde zijn als ge 3 kinderen hebt, waarvan dat ge er één altijd beter bedeedt dan het andere. Want ge spreekt over die verhouding. Awel, dit is eigenlijk de verhouding, die niet meer klopt. Dus eigenlijk naar de toekomst toe, ik hoop dat ge inderdaad even gul bent voor – en dat is misschien dan een oproep aan de andere schepenen, want dat is dan voor de schepen van sport misschien en dat is dan misschien voor de schepen van cultuur, ik weet niet hoe of welke dat er allemaal en jullie zijn op dat vlak trouwens collegiaal, een college, de naam zegt het zelf – maar dus ik hoop effectief, dat dat niet vergeten wordt. Maar ik wil dit positief afronden. Wij gaan dit uiteraard goedkeuren hé. Daar geen twijfel over. Maar en we hopen dat inderdaad het jeugdhuis heel goed draait. Maar we gaan kritisch blijven voor wat betreft die verhouding met die andere verenigingen.

VOORZITTER: Dank u wel, Julien. Schepen? Ah sorry, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik sluit mij bijzonder graag aan bij collega Ghesquière. Mede om de reden, die hij al aangehaald heeft. Uiteraard wensen we, schepen, De Galjaar een mooie toekomst. Nogal evident. Maar toch roept uw antwoord bij mij wat gemengde gevoelens op. We moeten niet alles op een weegschaaltje gaan afwegen, dat is nogal duidelijk. Maar enig voluntarisme voor iedereen is zeker op zijn plaats. Dat is er al geweest. Maar ge moet zien, dat dezelfde tendens voor iedereen verdergaat. En zonder te overdrijven, maar ik zit met wat gevoelens, dat de billijkheid niet meer op dezelfde wijze gerespecteerd wordt. En dit wou ik eventjes heel kort zeggen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Schepen?

DE BRUYNE: Ik wil toch nog even iets kort rechtzetten. Mijnheer Ghesquière, u verwijst naar Troelant en de 1,2 miljoen die in een vorige of twee bestuursperiodes terug is geïnvesteerd. Ik wil zeggen, deze bestuursperiode hebben we met De Schakel een project van 250.000 euro betoelaagd. Hebben we de werfplek, waarvan de omgevingsvergunning één dezer zal ingediend worden. Maar betoelagen we met een subsidie van 800.000 euro. En De Gemeenschap, die ook een verbouwingssubsidie zullen krijgen. En dan spreek ik nog niet eens over de ja, jaarlijkse 100.000 euro die wij voorzien voor investeringen in de jeugdwerkinfrastructuur. Dus als u dat allemaal optelt, ja, dan ga je ver boven de 1,2 miljoen van Troelant. Maar ik wil niet alleen vergelijkingen maken met het verleden. Ik wil vooral vooruitkijken. Trouwens, Troelant is meer dan een jeugdhuis. Daar zitten ook heel wat andere verenigingen, die daar gebruik van kunnen maken. Dus dat is zeer goed besteed overheidsgeld. Maar ik hoor vooral jullie appreciatie voor ja, dit project. En ik zal dat ook zo overmaken aan de ploegen daar in Belsele.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan stel ik voor, dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 27, jaarwerkingssubsidies, berekeningsprincipe voor 2022, goedkeuring. Ik denk dat dat iets is, wat in verschillende commissies is voorgekomen. Moeten daar nog toelichtingen bij? Ik denk dat het principe is aangehouden van de vorige jaren, dus ik stel voor dat we erover stemmen. Wie stemt voor? En ook dat ...

GEERTS: Voor.

VOORZITTER ... dank u, Christel, dat is eenparig. Punt 28, samenwerkingsovereenkomsten met Anonieme Alcoholisten Sint-Niklaas en Keerpunt, goedkeuring. Daarvoor kijk ik even naar schepen Heyrman.

HEYRMAN: Besproken.

VOORZITTER: Besproken in de commissie. Waren hier vragen over? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor?

GEERTS: Voor.

VOORZITTER: En dat is eenparig. Dank u. Punt 29, samenwerkingsovereenkomst met het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk Oost-Vlaanderen vzw rond ambulante perspectiefbegeleiding voor mensen zonder wettig verblijf, goedkeuring. Ook bij schepen Heyrman in de commissie geweest. En ik zie dat mevrouw Luyckx het woord vraagt.

LUYCKX: Ja, de uitleg die er gegeven werd, ja, het spijt mij, maar daar kunnen we echt niet mee akkoord gaan. Mensen zonder wettig verblijf gaan helpen om toch nog een zoveelste procedure op te starten om toch nog misschien dan toch te kunnen blijven, ja, dat is de helft van de tijd die, dat is ten eerste mensen valse hoop geven en dat is gewoon in mijn ogen helemaal niet menselijk. Voor de rest is dit iets, waar wij als partij sowieso mensen zonder papieren, die horen niet op deze manier geholpen te worden. Zoals ik al zei, het is gewoon niet menselijk. Je helpt ook de problematiek niet verder. Je gaat daar nog extra mensen mee aantrekken. Mensen die terug in de miserie terechtkomen. Mensen die nog ergens valse hoop krijgen. Dus het is gewoon een vicieuze cirkel. En dat is de reden waarom wij hierop zullen tegenstemmen.

VOORZITTER: Dank u wel voor deze stemverklaring.

HEYRMAN: Ja, ik begrijp dat jullie er anders over denken, maar op zich zijn het al mensen die in de miserie zitten, die aanwezig zijn op het grondgebied. En de mensen die instappen, daarbij is het de bedoeling dat men alle perspectieven openhoudt. Dus dat kan toch nog ja, gronden vinden om te blijven tot terugkeren. Dus als men in dit project stapt, moet men akkoord zijn met al die opties te bekijken. En de bedoeling is vooral om een duurzaam toekomstperspectief te creëren. Of dat nu hier is of in het land waar ze naar terugkeren. Dus dat wou ik nog even zeggen. Maar ik had verwacht dat jullie het daar niet mee eens gingen zijn.

VOORZITTER: Mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Ja, we kunnen daar natuurlijk nog een uurtje of langer over doorgaan, maar het is in ieder geval in onze ogen, zachte heelmeesters, stinkende wonden.

VOORZITTER: Als er geen verdere tussenkomsten zijn, dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Goed, dan zijn we gekomen aan de interpellaties van de raad. Voor de goede orde, want er zijn er nogal wat, wil ik nog even zeggen dat de interpellant het recht heeft om 7 minuten te spreken. Dat daarna de andere fracties recht hebben om daar 2 minuten op in te gaan. Dat het dan aan de schepen is om te antwoorden. 5 minuten krijgt die daarvoor. En dan krijg je uiteindelijk nog het slotwoord van de indiener. Laat ons proberen om ons toch hieraan te houden. De eerste ... Frans, wil je even een ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, vorige ... Ja, dat is waar, dat was de vorige keer. Ja, eigenlijk wel hé. Maar goed, het is misschien een goed moment om even een plaspauze in te lassen, geen probleem. 10 minuten. Oké?

SCHORSING

VOORZITTER: ... open ik terug de gemeenteraad. En vooraleer we beginnen aan de interpellaties wil ik toch een heuglijke mededeling doen, want de burgemeester is terwijl we hier klaar zaten om te beginnen, is hij voor de 3^e keer grootvader geworden van ...

APPLAUS

VOORZITTER: ... van Manu, Manu Dehandschutter. Het is een jongen, het is een jongen ja. Manu, Manu Dehandschutter.

BURGEMEESTER: Dus volgende maand suikerbonen.

VOORZITTER: Goed. Voilà, ja. Dan gaan we verder met de interpellaties en we beginnen met de interpellatie ... Ja, ik begrijp de consternatie, maar ... We gaan verder met de interpellatie van raadslid Anneke Luyckx, samenwerking en communicatie met de horeca in de uitgaansbuurt. Goed. Mevrouw Luyckx, u hebt het woord.

LUYCKX: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ja, de voorliggende tekst zegt natuurlijk al veel. Ja, op het Sint-Nicolaasplein, dat is dé uitgaansbuurt van Sint-Niklaas. En daar wordt inderdaad niet alleen gedronken, daar wordt ook gegeten. Nu, daar zijn verpakkingen van. En het is hier daarjuist al aangehaald. Ja, vuilbakjes blijken vuil aan te trekken. Dat is allemaal goed en wel en je kan ook zeggen “mensen moeten hun afval mee naar huis nemen”, dat is allemaal goed en wel. Maar als je feest viert en je gaat uit in de stad en je maakt op jouw manier dan toch ook wel daar een bruisende stad van, dan weet ik niet of iedereen eraan denkt om een vuilzakje in zijn zak te steken om de papieren van frietjes of iets anders in op te bergen en dan thuis in de vuilbak te steken. En zeker geen jonge mensen. Er is een container voor pizzadozen, dus als er pizza's worden uitgehaald, dan kan daar toch al, is daar toch al een oplossing voor. Maar voor de rest, ja, is het niet altijd even gemakkelijk om van je afval vanaf te geraken. Nu, het gevolg is natuurlijk, dat vermits niet iedereen een vuilzakje bij heeft, dat er op het einde van de avond of in de ochtend - naargelang de festiviteiten geduurd hebben – dat daar afval op dat plein rondslingert.

En dat de aanwezige uitbaters of het personeel van de horecazaken, dat die ja, zich toch wel de handen uit de mouwen steken en het vuil, dat niet van hun zaak afkomstig is, netjes aan die vuilbakken zetten, zodat het gemakkelijker is voor de stadsdiensten, die moeten dat plein niet ruimen, geen zwerfvuil ruimen. Maar ja, nu blijkt dat de stad dat anders ziet en dat er uitnodigingen zijn om naar de politie te komen om daar te praten, om daar verhoord te worden over ja, sluikstorten. Dat er boetes worden uitgeschreven en ja, dat is uiteraard een beetje in het verkeerde keelgat geschoten en dat is ook niet meer dan logisch. Dat er iets aan het zwerfvuil en het sluikstorten moet gedaan worden, dat is logisch. Dat je mensen niet moet ja, je moet er als stad natuurlijk ook niet naïef in zijn en er moet een mooi evenwicht zijn tussen ja, dat horecazaken hun eigen afval moeten verwerken, dat is logisch, maar ik dacht toch ook niet, dat het logisch is als die horecazaken zwerfvuil, dat zij zelf opruimen, dat ze dat dan ja, voor die goede daad niet echt beloond worden, integendeel. En daarom had ik daar een aantal vragen over. Ik vraag me dan ook af, ja, de stad heeft de mond vol over participatie van de burger. Ja, dan zou ik ook wel graag weten waarom die participatie dan blijkbaar met de horeca of een deel van de horeca-uitbaters in ieder geval misloopt. Ik wou hier trouwens ineens van gebruik maken van dit punt om mijn teleurstelling te uiten over het feit, dat we in de aanloop van deze gemeenteraad geen commissie van schepenen Somers gehad hebben, waardoor er toch een aantal dingen ... Er zijn bv. voor de zomerfestiviteiten, die er aankomen, zijn er een aantal maatregelen of initiatieven genomen door de stad, beslissingen genomen door de stad. En het is spijtig dat we daar als gemeenteraad niet op tijd van op de hoogte gebracht worden en dat we dat via via moeten vernemen. Ja, mijn vragen liggen voor. Ik ga ze – nu om tijd te sparen – niet meer voorlezen. U hebt ze kunnen lezen. U hebt er akte van kunnen nemen. Dus, bij deze had ik daar graag een antwoord op gekregen.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Luyckx. Dan geef ik het woord aan schepenen Somers.

SOMERS: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ga een aantal algemene puntjes aanhalen. U hebt het zelf al gezegd, mevrouw Luyckx, vuilbakken trekken vuil aan en dat is zo ook op het Sint-Nicolaasplein. U hebt verwezen naar pizzacontainers die er staan. Er wordt de vraag gesteld om meer vuilbakken te plaatsen, maar wat stellen we vast? Dat na het weekend eigenlijk die extra pizzacontainers maar halfvol zitten. Dus er is nog plaats voldoende. Dat er ook vuilbakken sommige gevuld zijn, waar pizzadozen ingestopt zijn, waardoor dat je eigenlijk ander afval er niet meer in krijgt en andere vuilbakken blijven leeg. Dus niet alle vuilbakken op het Sint-Nicolaasplein zijn vol. Ook de pizzacontainers zijn niet vol. Dus van daaruit denk ik dat we kunnen afleiden, dat het plaatsen van nog meer vuilbakken naar alle waarschijnlijkheid geen oplossing zal geven.

Anderzijds moet ik ook vaststellen – en u hebt er ook voor een deel naar verwezen – dat we beschikken over een terrasreglement, waarbij dat eigenlijk het geprivatiseerde deel van ons openbaar domein aan de horeca-uitbater, dat daar duidelijk instaat, dat zij wel moeten instaan voor het dagelijks rein houden van hun geprivatiseerd deel, zijnde hun terras, waaronder we verstaan “verwijderen van verpakking van snoep, snacks, sigaretten, drank, andere versnaperingen, papierafval en dergelijke meer”. Maar daarmee weet ik ook wel, dat het probleem niet opgelost is. Want het is effectief zo, dat het Sint-Nicolaasplein – en niet alleen het Nicolaasplein – te kampen heeft met veel sluikstort, met papier en dergelijke dat her en der verspreid wordt. En zoals u stelt niet meegenomen wordt. Dus ja, als stad moeten wij uitermate inzetten op sensibiliseren en dus ook sensibiliseren van de jeugd. Maar ik denk dat we al ja, laten zien hebben, dat we daar effectief op inzetten en misschien dat mijn collega, Carl Hanssens, daar straks nog verder zal op ingaan. Dat er geen overleg is met de horeca in het kader van deze problematiek, ik kan u meegeven dat op het laatste horecaoverleg van 29 maart deze afvalproblematiek is besproken, samen met de horeca. En dat daar vanuit de horeca een aantal voorstellen zijn geformuleerd, die we nu aan het bekijken zijn en waar we gaan zien welke piste het meest ideale is. Een mogelijk voorstel, waar ik wel vrij positief tegenover sta, is het geven van een gratis dumpingbuurt per week per horecazaak op het Nicolaasplein. Want effectief, die horeca-uitbaters ruimen eigenlijk het afval, dat je normaal gezien meeneemt naar huis of in een vuilbak deponert, die ruimen dat effectief wel op. En het zou dan ook wel een geste kunnen zijn naar de horeca-uitbaters toe, moesten we hen zo’n gratis dumpingbeurt geven. Want het plaatsen van afval naast een vuilbak is en blijft sluikstorten. En in het kader van het algemene handhavingsbeleid en het beleid van de stad om sluikstorten tegen te gaan, kunnen wij jammer genoeg niet ingaan op het zeggen van “op dit plein gaan we afwijken van de standaardregels die wij hier hanteren op ons grondgebied”. Nergens mag je vuil naast een vuilbak plaatsen, alleen op het Nicolaasplein, ik vind dat geen correcte houding. Dus ja, er is overleg met de horeca en er zal nog overleg gebeuren. Waarom heb ik ook de beslissingen in het kader van het Nicolaasplein naar leefbaarheid, veiligheid, netheid, vergroenen en het gezelliger maken van het plein nog niet naar mijn commissie gebracht? Is omdat de politie ook nog gevraagd heeft om daar eerst nog een overleg met ons over te hebben. Dus en dat overleg is gepland volgende week vrijdag. En dat is samen met burgemeester, politie, ikzelf als schep van horeca, de horecacoach en dergelijke meer. Dus vandaar dat er dan de beslissing ook genomen is van eigenlijk die activiteiten, allé, van die beslissingen pas naar de commissie te brengen begin mei, omdat ze ook nog niet uitgevoerd zijn op het terrein.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Oké? Goed? Dan gaan we over naar interpellatie 2, ook van raadslid Anneke Luyckx rond de omgang van de politie met klachten van burgers. Mevrouw Luyckx, u hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Deze interpellatie heb ik eigenlijk ingediend, ik heb een aantal voorbeelden er ingezet in mijn motivatietekst, naar aanleiding eigenlijk van het eerste feit. Er zijn ouders, die mij gecontacteerd hebben met het verhaal, dat hun zoon tijdens zijn uitgaan in de uitgaansbuurt in Sint-Niklaas lastiggevallen werd en zijn schoenen afhandig gemaakt is. Zijn kameraad had geluk. Die zijn schoenen waren van een minder gegeerd merk blijkbaar of misschien de verkeerde maat, want er werd gevraagd naar de schoenmaat en die heeft zijn schoenen mogen houden, maar die andere jongeman dus niet. Nu, die jongeman heeft zijn ouders gebeld. Er is politie bij geweest en die politie, die ouders wilden klacht neerleggen en de aanwezige politieagenten hebben dat met alle mogelijke middelen proberen te verhinderen. Met als laatste argument van “ja, de burgemeester wil eigenlijk niet dat wij dit soort klachten opnemen”. Nu, dat is een detailverhaal, ware het niet dat dit soort verhalen regelmatig tot bij ons komen en niet alleen van eigen kiezers. Ik heb deze week van iemand, die helemaal niet voor onze partij stemt, eigenlijk een beetje hetzelfde verhaal gekregen. Dat ging dan over een speelpleitje, waar een zwerver blijkbaar de buurt terroriseert. We krijgen ook verhalen over andere plekken in de stad, waar drugs gedeald worden. En elke keer is hetzelfde verhaal daar. De politie komt, liefst niet te vlug want de vogel is gewoonlijk wel al gaan vliegen of er wordt gezegd “we kunnen er niets aan doen, het heeft geen zin om klacht neer te leggen”, “we kunnen het probleem niet oplossen”. Er zijn altijd een aantal ja, verhalen of argumenten om mensen af te raden om klacht neer te leggen. En dat is eigenlijk de reden van deze interpellatie, omdat het mij toch wel vrij eigenaardig lijkt, dat een burgemeester van een stad als Sint-Niklaas ja, zijn korps de opdracht zou geven om geen klachten van burgers aan te nemen. Dat kan ik mij heel moeilijk voorstellen. Dus, ja, het is natuurlijk wel zo, dat als die klachten niet genoteerd worden, dan staan ze ook niet op papier. En dan zitten ze niet in de statistieken. En dan kan een burgemeester als hij die gegevens bij zijn commissaris opvraagt, ja, dan kunnen die niet gegeven worden, want ze zijn er gewoonweg niet. Dat één van de redenen is waarom ik gewoonlijk mensen aanraad om daar echt werk van te maken om toch die klacht in te dienen. En als er politieagenten zijn, die weigeren om die klacht in te dienen, dat ze mij altijd mogen contacteren en dat ik dan wel een keertje zal meegaan.

Maar goed, in ieder geval, naar aanleiding van die verschillende feiten en opmerkingen op een paar weken tijd, heb ik deze interpellatie geschreven met de voorliggende vragen. Ik hoef ze niet – zoals daarjuist – niet te herhalen. U hebt ze kunnen lezen en ik veronderstel, u kennende, burgemeester, dat u zich daarop hebt voorbereid.

BURGEMEESTER: Ja, mevrouw Luyckx, toen ik uw interpellatie las, heb ik zeer sterk de wenkbrauwen gefronst. Ik zal mij zo dadelijk verduidelijken waarom. Ik kan u op één punt zeker en vast 100 %, 200 % gelijk geven. Als er zo'n feiten zich voordoen, dan moet men liefst onmiddellijk dus de politie verwittigen, niet naar de Blauwe Lijn bellen, maar naar 101, dringende politie-interventie. Twee, als men merkt dat de politie weigert om één en ander te acteren of zelfs – wat ik moeilijk kan aannemen, maar als men het tegen u zegt en blijkbaar herhaaldelijk zegt – als men eigenlijk de mensen ontraadt om klacht in te dienen en zelfs eraan zou toevoegen dus dat de burgemeester instructie in die zin gegeven heeft, ja, dan moeten ze niet alleen met u contact opnemen, maar ook met mij of zelfs met het Comité P kunnen ze contact opnemen. Dus daar wil ik toch wel heel duidelijk zijn. Ik ben wat dat betreft voor een zeer streng en strikt politieoptreden. Geen excuses. Voor mij bestaat tussen aanhalingstekens “kleine criminaliteit” niet. Zeker voor jonge mensen, als men zo met intimidatie, met diefstal, met gewelddadigheid geconfronteerd wordt, daar bestaat geen excuus voor. Daar moet zeer, zeer hard en snel en streng tegen worden opgetreden. Ik merk in vele gevallen, dus wanneer zich incidenten of incidentjes voordoen, dus dat doorgaans – niet altijd – de politie wel zeer snel ter plaatse is. Nu, wat betreft uw eerste signalement in verband met de schoeiseldiefstal of de schoeiselaafpersing, ik had daar eigenlijk nog nooit iets van gehoord. Ik heb ook toen u uw interpellatie hebt ingediend aan de politie gevraagd ja, zijn die feiten bekend. Daar is geen enkel, geen enkel spoor van terug te vinden. Geen enkel spoor van terug te vinden. Ik vernem nu hier in uw tussenkomst, dat de politie wel verwittigd is geweest, wel ter plaatse is geweest, maar blijkbaar geweigerd heeft om één en ander te acteren. En eraan toegevoegd heeft, ja, de burgemeester wil het blauwblauw laten, wat dus manifest, manifest onwaar is om niet te zeggen een leugen. Maar ja, het woord leugen mag, in deze context mogen we natuurlijk niet gebruiken. Maar het is in ieder geval volledig in tegenstrijd tot hetgeen ik gesteld heb. Ik heb de voorbije week nog overleg gehad dus met onze politie en alle partners, die betrokken zijn bij het reilen en zeilen in de stationsomgeving. En bv. heb ik daar met genoeg – allé, dat is niet het juiste woord – maar kunnen vaststellen, dat het aantal feiten dat wordt vastgesteld inzake drugs dealen, drugcriminaliteit, dat dit is toegenomen. En het feit dat dat is toegenomen, wil niet zeggen dat er meer gebeurt, maar dat de politie strenger en veel meer optreedt met resultaat. Om op ... Zeg, wat is dat daar allemaal met dat speelgoed?

Dat is niet de eerste keer hé. Ja. Om niet alleen duidelijk te maken van grote of kleine drugincidenten, iedereen is pakbaar en op die manier natuurlijk ook in de hoop ontradend te werken. Maar nog eens, in verband met die schoeiseldiefstal, ik zou de mensen die u hebben gecontacteerd, aanraden om met mij contact op te nemen, want ik wil daar toch wel eens meer over vernemen. Want als het inderdaad zo zou zijn, zo zou zijn dat een aantal medewerkers van onze politie zich zo gedragen en zich zo uitlaten over de burgemeester, ja, dan vind ik dat we wel moeten optreden. Maar tot nader order, mevrouw Luyckx, heeft onze korpschef, heeft onze politieleiding en ikzelf geen weet van dergelijke feiten. Dat gsm's, uurwerken, portefeuilles worden gestolen, onder bedreiging en afpersing, dat weten we – zucht – helaas, helaas wel. Maar die schoeiseldiefstallen tot nu toe niet.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Ja, dank u wel voor uw antwoord. Zoals ik al zei, ik kan me wel voorstellen dat er natuurlijk, ik ... Uit eigen ervaring, dan niet hier in Sint-Niklaas, maar met een ander politiekorps, weet ik ook wel dat er een aantal agenten zijn, die opzien tegen de administratieve rompslomp van een klacht en die daar dan ook wel op één of andere manier proberen van onderuit te geraken. Dus ik denk dat we dat toch ook wel mogen stellen. Ik veronderstel dat dat dan in andere korpsen ook al wel eens zal voorvallen, dat er agenten zijn die proberen van de kantjes eraf te lopen. Maar goed, ik noteer dat u geen weet hebt van dit soort klachten. Maar ja, ik had nog wel graag geweten of u, blijkbaar – als ik het zo hoor en als ik zeg het nog eens van verschillende kanten dit soort klachten krijg – dan ga ik ervanuit dat mensen toch niet genoeg weten waar zij eventueel terecht kunnen als zij met dit soort praktijken geconfronteerd worden. En natuurlijk, dat zijn ook dingen die een eigen leven beginnen leiden. Dus ik, het is toch wel heel belangrijk, dat “de politie uw vriend”, maar als mensen hun vertrouwen in de politie verliezen, ja, dan gaan ze ook veel minder moeite doen als er iets gebeurt. Dan gaan ze veel minder moeite doen om die politie te contacteren, want dat krijg ik ook te horen van “ja, het heeft geen enkele zin om de politie te bellen, want ze doen er toch niets aan”. En dat is een spijtige zaak.

BURGEMEESTER: Voorzitter, als u mij toestaat, wil ik daar nog heel kort op reageren. In die zin ja, ik krijg af en toe wel eens opmerkingen over het functioneren of disfunctioneren van de politie. Natuurlijk ja, we hebben 200, 240 mensen en ja, de ene reageert zus en de ene reageert zo. Mensen maken met mij een afspraak, mensen mailen mij. Ik bespreek dat altijd. Dus mijn deur, ik ben heel makkelijk bereikbaar wat dat betreft. En mensen moeten geen schroom hebben om mij over zulke dingen te contacteren.

Ik zal dat ook op een discrete manier proberen aanpakken, want ik weet ook dat sommige mensen zeggen van ja, ik wil hier iets melden, maar ik wil toch niet dat mijn naam daarbij naar voorkomt.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Goed. Dan gaan we naar interpellatie 3, de interpellatie van raadslid Christel Geerts, iedereen mee? Ook naar de bank? Christel, jij hebt het woord.

GEERTS: Ja, dank u, voorzitster. Ik zal – oeps – heel kort de kern, allé, de toelichting van mijn vraag duiden. Ik ga in mijn vraagstelling in op het feit – en dat is een gekend gegeven hé – dat de fysieke dienstverlening, maar ook de geldautomaten, dat dat toch achteruitgaat. Er worden ook wat cijfers gegeven. In Oost-Vlaanderen is dat toch al voor fysieke dienstverlening ja, ruim 37 %. Ook de bankautomaten. Dus dat is wel echt een probleem. Ook mijn collega's Van der Coelden en Bilici, die hebben in het verleden al bij het verdwijnen van banken in het Waasland daar al actie rond gevoerd. Nu, er zijn wel een aantal, op federaal vlak een aantal afspraken, maar dat is ontoereikend. Nu, ik ben mij wel zeer goed bewust, dat u, allé, dat men zou zeggen ja, dat is een probleem. Ik denk dat niemand dat gaat ontkennen. En ik ben mij ook heel goed bewust, dat dat niet direct de schuld is van ons bestuur. Dat het ook niet hun kerntaak is. Maar dat betekent natuurlijk niet, dat men niets kan doen. En daar wil ik toe komen, omdat we toch wel zien, dat ook andere besturen – onder andere bv. Koksijde – daar toch wel in geslaagd zijn om in onderhandeling te gaan met de banken, om een plan van aanpak op te stellen, zodanig dat zij die leegloop, die dienstverlening, die leegloop van die dienstverlening toch een stuk hebben kunnen afremmen. Dus daar had ik graag eens vernomen van loopt er ook bij ons een plan van aanpak? En zo niet, is men bereid om dat toch te bekijken? En een tweede punt, maar als dat té specifiek is qua antwoord, dan mag dat voor mij ook nadien nog eens op papier komen, is rond dat digitaal bankieren. Want natuurlijk, daar worden we wel allemaal een stuk naartoe gestuurd, maar er is een hele groep van mensen, die daar toch van verstoken blijft. En ik vroeg mij af, we hebben eens een overzicht gekregen. De stad doet best heel wat in het kader van digitalisering, maar dat digitaal bankieren, welke plaats dat dat daarbinnen krijgt? Dat is het.

VOORZITTER: Dank u wel, Christel. Er zijn twee andere raadsleden, die hierop willen ingaan. Dat is eerst Chris Wauman en daarna Karel Noppe. Mijnheer Wauman, je hebt het woord.

WAUMAN: Ik zou mij graag willen aansluiten met collega Geerts wat betreffende de problematiek en dat daar echt wel een oplossing aangewezen is. Met PVDA hebben we al in het federaal parlement meermaals deze problematiek aangekaart. We hebben onlangs ook een wetsvoorstel ingediend om het op te lossen.

Om enkele voorbeelden te geven in dat wetsvoorstel bevat bv. een verbod op het sluiten van bankkantoren, wel met een mogelijkheid nog voor het te verplaatsen. En ook wat betreft het aantal bankautomaten, mevrouw Geerts heeft er al naar verwezen, die moeten voldoende zijn en die huidige richtlijn, dat dat binnen de 5 km is, dat volstaat echt niet in een dichtbevolkt grondgebied. Daar is ons voorstel, dat dat op 15 minuten wandelafstand zou moeten zijn of maximum 1,2 km. Ik kijk uit naar de antwoorden van de schepen op de vragen en de suggesties van collega Geerts. En ik zou er ook nog eentje aan willen toevoegen. Ook in toch een voorbeeldgemeente, in Zelzate, waar we in de coalitie zitten, dus met de partij van mevrouw Geerts, hebben unaniem een schrijven gericht aan Batopin en aan het kabinet van minister Dermagne, die eigenlijk bevoegd is voor deze materie, om te vragen om daar maatregelen te nemen. Ik zou willen vragen, dat we ons naar dat voorbeeld schikken en dat we eenzelfde actie ondernemen vanuit deze stad.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan de heer Noppe.

NOPPE: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wou mij graag kort aansluiten, omdat wij uiteraard ook als fractie de bezorgdheid delen, dat er voldoende bankautomaten, geldautomaten in onze stad aanwezig moeten zijn. Vandaag de dag doen we al heel veel digitaal, maar er blijven nu ook heel veel situaties, waarbij dat je nog altijd cashgeld nodig hebt en dat je dat dus ook moet kunnen afhalen. Nu, de oefening – en collega Wauman heeft er deels naar verwezen – van Batopin, de 4 grootbanken, ik heb begrepen dat ook andere banken zich aan het verenigen zijn om een beleid uit te werken, maar zij hanteren effectief een perimeter van 5 km. En de vraag is eigenlijk of die 5 km de juiste omschrijving is. Misschien moeten we meer kijken naar woonkernen, naar de ligging van bepaalde automaten, plaatsen waar veel mensen passeren of in de buurt wonen. Als lokaal bestuur denk ik dat we daar effectief een rol kunnen spelen. Nu, het voorbeeld om daar geld te gaan geven aan een bank vind ik persoonlijk niet echt de juiste keuze. Ik denk dat er andere wijzen zijn. Er zijn ook verschillende gemeenten, die het al gedaan hebben, die in overleg zijn gegaan met Batopin en de andere organisatie om eigenlijk zelf met die organisatie samen te kijken welke plaatsen in onze stad komen in aanmerking. En ik denk dat de stad daar een heel goeie partner is om te kijken welke locaties hebben we niet alleen zelf, ik denk bv. stadsgebouwen zouden eventueel ook een optie kunnen zijn, maar dat de stad ook heel veel contacten heeft met andere organisaties. Dus daar eigenlijk de oproep of we met die organisatie samen kunnen kijken, wat zijn de meest geschikte locaties voor Sint-Niklaas. Op de website momenteel staat enkel het station van Sint-Niklaas aangeduid als mogelijke locatie. Dus ik denk dat er echt nog wel opportuniteit is om in dialoog met hen te gaan en samen een aantal locaties naar voor te schuiven.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik dank mevrouw Geerts voor haar tussenkomst, want zij legt inderdaad de vinger op de wonde. De evolutie van de dienstverlening van de banken is ja, eigenlijk in een stroomversnelling aan het komen. Enerzijds omwille van ja, de manier waarop je, ja, van de dienstverlening gebruik maakt en anderzijds, ja, het verminderen en ook het verminderen van de verschillende aspecten van de dienstverlening, van de fysieke bankkantoren of van de bankfilialen. Nu, het is onze bedoeling als stadsbestuur om in dialoog te gaan met de verschillende financiële instellingen op ons grondgebied om enerzijds eens te peilen ja, wat zijn de eigen intenties, wat zijn de eigen plannen, voornemens. Voor zover natuurlijk ze daar zelf zicht op hebben, want dat wordt dikwijls gestuurd vanuit Brussel, vanuit hogere echelons. En voor zover ze daar iets over kunnen zeggen. Nu, op basis daarvan denk ik dat we in kaart moeten brengen van het aspect geld afhalen. Dus dat is, daar begint het dikwijls mee van ja, waar kunnen we nog geld uit de muur halen. Om eens te zien, ja, zijn daar in de toekomst noden, die zich zullen manifesteren en dan denk ik natuurlijk niet alleen en in de eerste plaats aan het stadscentrum. Want ik denk dat we daar nog eigenlijk voldoende voorzieningen hebben. Maar we zien ook in heel Vlaanderen en in heel het land, dat heel wat dorpen, heel wat deelgemeenten dikwijls zonder filiaal, zelfs zonder een geldautomaat gaan. Ik was met mijn vrouw de eerste week van de Paasvakantie in Boedapest, een stad van 1,8 miljoen inwoners. En ik heb nog in geen enkele stad geweest, waar er zoveel geldautomaten zijn. Dat is onvoorstelbaar. Ik heb er ene keer gebruik van gemaakt. Ik heb daar, ik heb daar, allé, maar één keer gebruik van gemaakt, want je kan daar overal met je kaart betalen en het was maar op één plek waar men niet met de kaart kon betalen en ook geen euro's aanvaarden en dan moest ik noodgedwongen 10.000 forint afhalen, dat is 30 euro. Maar dat was dus eigenlijk heel gemakkelijk. Dus één, we moeten gaan, eens gaan kijken naar de verdeling en de toekomst van de inplanting van geldautomaten. Twee, de eigenlijke dienstverlening van de banken zelf denk ik dat we ook moeten zien hoe de evoluties zich daar zullen aftekenen. Maar ik wil toch ook wel benadrukken – en schepen Heyrman zal er misschien op inpikken – dat is dat er al heel wat aanbod is vanuit de stad, vanuit het Welzijnshuis om mensen daarbij te begeleiden, te ondersteunen, dat we dat misschien ook naar die doelgroepen beter kenbaar moeten maken. Ik denk aan bv. het internetbankieren, waarbij hulp wordt gegeven in het Welzijnshuis, in de bibliotheek, in het dienstencentrum 't Lammeken, in de kringloopwinkel, in buurt-huis Herleving. Dus dat daar hulpverlening of ondersteuning wordt geboden. Het is zelfs zo, dat onze inwoners gebruik kunnen maken van digicheckes, waarbij een IT-student aan huis mensen komt helpen en inwijden in de geheimen van het digitaal bankieren.

En tot slot is het ook zo, dat we ja, proberen of in de toekomst zullen proberen, ja, digibanken verder uit te bouwen via uitleendienst, het inzetten op digitale vaardigheden en ook het ondersteunen in het gebruik van digitale dienstverlening. Maar misschien dat schepen Heyrman daar meer over in detail kan treden. Maar het is in ieder geval een problematiek, die wij erkennen en waar wij ook eerst in overleg met de banksector en daarna zullen we zien wat we zelf moeten doen, waar we in ieder geval aandacht verder aan zullen besteden.

HEYRMAN: Ja, individuele hulpverlening, dat gebeurt wel hé, via die digicheques en die digipunten. Maar we doen nu een voortraject rond digibanken. En dat is een partnerschap met ook zo Ligo, het vroegere Leerpunt Basiseducatie en LBC, focus VDAB, enz... En we hebben er nu een Vlaamse subsidie voor voor dat voortraject en we gaan in het voorjaar, voor de zomer, allé nee, het is de bedoeling om dit jaar een aanvraag te doen. Ik denk dat die ongeveer tegen de zomer binnen moet. Daar worden ook senioren rond bevroegd. En dan moeten we kijken, de digibank gaan we in Sint-Niklaas proberen dan te implementeren. En dat heeft drie grote doelstellingen: inzetten op die hardware en een uitleendienst, inzetten op de digitale vaardigheden en ook hulp bij het ondersteunen in gebruik van digitale dienstverlening. En die individuele dienstverlening zit daar wat onder. En we zijn nu aan het kijken of ja, ook die vorminginstellingen het opportuun vinden om ook in groep daar nog les over te geven. Want bij Ligo komt dat wel aan bod, maar allé, tot nu toe is het vooral individuele hulpverlening.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord nog aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, ik dank de burgemeester voor zijn antwoord en voor het kort reisverslag. Het had iets langer mogen zijn wat mij betreft. In elk geval, ja, ik ben blij dat jullie de problematiek erkennen, maar ik leid natuurlijk wel uit het antwoord af, dat er nog niet veel concrete engagementen gebeurd zijn. Het was altijd in de toekomstige vorm. Dus ik ga ervanuit, dat het toch, burgemeester, de ...

VOORZITTER: Ja, excuseer. Excuseer, mevrouw ...

GEERTS: Mijnheer Buysrogge, mij zo onderbreken! Foei!

BUYSROGGE: Excuses.

GEERTS: Nee, dus ik ga ervanuit, dus er gebeurt eigenlijk nog niets rond, dat we dan toch misschien, burgemeester, zo na de zomervakantie of zo toch eens een verslag krijgen op uw commissie van hoe dat loopt. En ja, ik denk dat het antwoord van mevrouw Heyrman voorlopig volstaat voor mij.

VOORZITTER: Dank u, Christel. Mijnheer De Meyer had nog het woord gevraagd.

DE MEYER: Onze fractie is het volmondig eens met de teneur van alle tussenkomsten en met het antwoord van de burgemeester. De vraag is alleen, wanneer heeft de stad effectief een machtsfunctie naar de banken toe, zodanig dat ze luisteren. U haalt de schouders op, burgemeester, maar op één moment wel. Als u grote leningen afsluit. Ik pleit ervoor om die momenten ook te gebruiken om deze bezorgdheid aan te kaarten.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wauman, normaal gezien kan u niet meer tussenkomen, maar ik ga u als het kort is, ga ik u dat toch laten doen. Ja? Maar volgende keer weet u dat het ... Goed.

WAUMAN: Ik sluit mij aan bij mijn collega's en ik ben blij om te horen, dat er eigenlijk over alle partijgrenzen heen blijkbaar een erkenning is van de problematiek en dat we allemaal wensen voor een oplossing. Ik denk dat de opmerking van collega De Meyer pertinent is. Wanneer kan je als stad daarop wegen en is het eigenlijk wel de rol van elke stad op zich voor dat ieder voor zich te gaan bekijken met die bankensector. Ik denk op dat vlak, dat er gewoon regulering moet komen en dat men dat dus nationaal moet oplossen. Dus ik zou over alle partijgrenzen heen vragen voor het voorstel, het PVDA-wetsvoorstel dat ingeleid is, voor dat dan volmondig te steunen. En zeker dat onze collega's van Vooruit bij de bevoegde minister Dermagne van hun zusterpartij er dan op aandringen voor deze problematiek aan te pakken op het niveau waar het hoort.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we verder met interpellatie 4 en daarvoor geef ik het woord aan de heer Jos De Meyer.

DE MEYER: Ja, voorzitter. Voorzitter, collega's, de problematiek die ik aankaart, dat is niet de eerste maal. Het zal vermoedelijk ook niet de laatste keer zijn. Het is een beetje een nieuwe bedrijfscultuur om te pas, maar ook veelal te onpas te werken met externe dienstverleners. Vorige gemeenteraad heb ik nog gewezen op de projectregie voor de Grote Markt, die wordt stopgezet met een schadevergoeding van dien. Op de begeleiding van het participatieproject jongerenbegroting 20.000 euro, maar de begeleiding kost een kleine 10.000 euro. Drie projectjes, die ik recentelijk zag dat is participatie, een raamcontract dat opnieuw afgesloten wordt voor 2 jaar. Dat kan oplopen tot 100.000 euro. Voor de dienst beheer openbaar domein, het aanstellen van een externe begeleiding bij veranderingswerken, 211.270 euro. Het wordt allemaal uitgesproken, maar het is niet zo weinig, collega's. En dan de tijdelijke aanstelling van een projectleider technieken voor de vervanging van een personeelslid, via externe dienstverlening. Maximaal 6 maanden, maar het kost wel 99.000, dus bijna 100.000 euro. En in 2021 werd daar ook al eens 91.000 euro voor betaald. Mijn vragen, heel specifiek voor die vervanging.

Wat is de verhouding van de kostprijs van een projectleider techniek in vergelijking met de kostprijs externe dienstverlening? Dat mag op jaarbasis of op maandbasis. Tweede vraag, wat rest er nog voor het formatiebudget voor functies in 2022? Derde vraag, is deze nieuwe bedrijfscultuur reeds besproken op het sociaal overleg? Want natuurlijk, dit is een fundamentele aangelegenheid. We gaan ambtenaren vervangen door externe dienstverleners. Het lijkt mij nuttig, noodzakelijk om dit toch ook eens te bespreken op het sociaal overleg. En uiteraard zijn we ook in kennis van de krapte van de arbeidsmarkt. Maar ik denk dat we maximale inspanningen moeten leveren om onze ambtenaren te waarderen met hun aanwezige competenties en dat er nog – en er wordt al ingezet – maar dat er nog meer mag ingezet worden op interne en extra opleidingen en vervolmakingen. Gezien het gevorderde uur ga ik mij voorlopig hiertoe beperken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik zie geen fracties die willen aansluiten. Dan geef ik het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel. Dank u wel, Jos, voor de vragen over de concrete procedures, waar je van spreekt, is dat elk ja, een verhaal op zich. Maar is het niet zo, dat de bedrijfscultuur hier nu recentelijk veranderd is of wat dan ook. Dat wil ik wel wat tegenspreken. Als het gaat over het raamcontract participatie is dat gewoon een, ja, dat was een bestaand raamcontract en dat wordt nu ja, opnieuw, is nu opnieuw toegewezen. Dus dat is eigenlijk de voortzetting van een bestaande situatie. Is eigenlijk niet nieuw. Als het gaat over die aanstelling van de projectleider technieken gaat dat over iemand, die voorlopig onze organisatie verlaten heeft en die tijdelijk bij de politie tewerkgesteld is. Nu, we zitten daar met het probleem, dat gezien de specifieke aard van de functie, dus dat het bijzonder moeilijk is om iemand voor zo'n tijdelijke functie te kunnen aanstellen. We zouden het liefst van al in onze eigen organisatie daarvoor de nodige man- of vrouwkracht vinden. De loonkost van de persoon zelf, die nu de organisatie tijdelijk verlaten heeft om naar de politie te gaan, bedraagt 102.000 euro. En dus dat raamcontract is, euh die tijdelijke aanstelling van die projectleider is dus lager dan dat bedrag. Op het moment dat dat een definitieve overdracht zou zijn naar de politie gaan we natuurlijk ook onmiddellijk over tot opstart van een procedure om iemand definitief te kunnen aanwerven. Dat is een ander perspectief om de markt op te gaan voor zo'n specifieke functie. Als het gaat over de dienst beheer openbaar domein wil ik u daar – ik geef het u gewoon maar mee – maar is er al verschillende malen procedures geweest, zijn er vacatures geweest, zijn er procedures geweest om de functie van teamverantwoordelijke en diensthoofd beheer openbaar domein in te kunnen vullen, maar dat verloopt niet van een leien dakje. Dus we gaan daar ook proberen om zo goed als mogelijk om die functies effectief ook te kunnen invullen.

Maar we willen tegelijkertijd ook wel werk maken van die veranderingstrajecten. Dat zevenpuntenprogramma, dat binnen beheer openbaar domein uitgevoerd dient te worden. Vandaar dat er dan voor gekozen is voor deze externe begeleiding. Zoals dat ik zei, gaat het hier niet over een nieuwe bedrijfscultuur, die specifiek ook moet worden voorgelegd aan de vakorganisaties. De bedoeling is effectief wel om die functies zoveel als mogelijk in onze eigen organisatie invulling te kunnen laten geven. Maar dan zijn er twee mogelijkheden hé. Ofwel laat je die gewoon openstaan, start je een nieuwe procedure op, maar in tussentijd ja, blijven die functies vacant en kan er ook niet opnieuw invulling worden gegeven en kan er geen werk worden gemaakt van de behoeften die er zijn. Ofwel kies je voor die tussenoplossing met die externe ondersteuning, maar dus het einddoel is wel om die functies te kunnen invullen. Je vroeg wat het budget is van het formatiebudget. Dat gaat over een, op basis van een oorspronkelijke index spreken we ongeveer over 30 voltijdse equivalenten of een budget van 1,3 miljoen euro. En als het gaat over de bezorgdheid of de behoefte aan het voorzien van opleidingen en vervolmakingen, kan ik uw pleidooi alleen maar ondersteunen en investeren we op dat vlak zo goed als mogelijk massaal in ons personeel als het gaat over het behalen van rijbewijzen, gemeenschapswachter, vaststellers bij een dienst, die vaststeller kunnen worden. Bij indiensttreding voorzien we daar de nodige ondersteuning, attesten voor kindbegeleider. Bij indiensttreding wordt allemaal vanuit de organisatie ondersteund. Dus op dat vlak doen we echt wel inspanningen om mensen binnen de organisatie te kunnen laten genieten van opleidingen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Jos?

DE MEYER: Ja, voorafgaandelijk, schepen, voordat ik reageer, ge moet mij eventjes helpen ter verduidelijking. U zegt het loon van de betrokken ambtenaar in die functie is 102.000 euro. Is dat op jaarbasis? U zegt dat is een lagere kostprijs dan de externe dienstverlener. Maar ik lees voor de externe dienstverlener is het voor 6 maanden 99.000 euro. Met andere woorden, dat is niet lager, dat is ongeveer dubbel zo hoog. Of vergis ik mij?

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEYER: Wabliefteru?

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: 6 maand.

DE MEYER: Wablieft?

VOORZITTER: Over 6 maand, dat klopt.

DE MEYER: Over 6 maanden. Met andere woorden, het is niet lager, het is dubbel zo hoog, de externe dienstverlener. Ik denk dat ge u missproken hebt. Natuurlijk, mocht ik uw woorden gebruiken, die u gebruikt om op mij te reageren in sommige interviews op TV Oost, dan zou ik zeggen – maar dat is mijn taalgebruik niet – dikke flauwekul. Maar ge hebt u vergist qua uitspraak. Dan had ik een tweede vraag. Ook nog louter informatief. Het formatiebudget, u zegt 1,3 miljoen euro. Wat is daarvan opgebruikt gedurende de eerste 4 maanden? Wat is daarvan opgebruikt de eerste 4 maanden? Dat zijn mijn informatieve vragen voor mijn reactie ten gronde.

VOORZITTER: Ja, ik geef nog even het woord aan de heer Wauman.

DE MEYER: Ja, maar misschien eerst op de punctuele vragen antwoorden en dan mijn reactie ten gronde. Wablieft?

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEYER: Ik versta u niet, schepen.

VOORZITTER: Het is geen procedure, het is niet de procedure dat de schepen nog reageert.

DE MEYER: Ah, met andere woorden, als men onduidelijke of daarnet onjuiste antwoorden reageert en de vraagsteller stelt een bijkomende vraag, dan hoeft men niet te reageren? Goed, ik neem er nota van. Schepen, als u zegt “dit is niet de bedrijfscultuur, dit is niet nieuw”, inderdaad, het is het voortzetten van de bedrijfscultuur van begin van deze legislatuur. Persoonlijk vind ik wel – en ik begrijp 100 ten 100 dat u een andere mening hebt – dat ten gronde dit zou moeten besproken worden op het syndicaal overleg, want we werken hier geleidelijk aan met een andere wijze van tewerkstelling van personeelsleden en een andere wijze van benadering van ambtenaren binnen de stad. Mijn oproep die kent ge, waardeer de aanwezige competenties. In sommige situaties zijt ge verplicht om met externe dienstverleners te werken, maar in sommige situaties is dit de uitgaven onnodig duur maken. U hebt het hier met uw antwoord duidelijk bewezen. Externe dienstverleners kosten bijna het dubbele van uw ambtenaren om hetzelfde werk uit te voeren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wauman, normaal gezien moet u onmiddellijk na de ... Ja, maar laat mij even. Normaal gezien is de bedoeling dat u reageert na de initiële toelichting van mijnheer De Meyer. Maar ik ga u toch 2 minuten het woord geven.

WAUMAN: Bedankt voor de verduidelijking. Ik zal mij daar de komende punten aan proberen houden. Ik wil mij aansluiten bij collega De Meyer en zijn oproep voor meer sociaal overleg steunen. Schepen, u zei daarstraks dat er twee opties zijn. Ofwel is er een vacature en blijft die openstaan, ofwel vul je die op met een externe. Er is eigenlijk nog een derde mogelijkheid hé.

Als er mensen niet geïnteresseerd zijn voor aan bepaalde arbeidsvoorwaarden te komen werken bij de stad voor een vacature die je openzet, zou u ook de arbeidsvoorwaarden kunnen verbeteren hé. En dan had u misschien daarstraks het voorstel voor de pensioens(...) van 6 % op te trekken kunnen steunen. Dan zou u bv. kunnen terugkomen op een aantal van de verlofdagen die zijn afgeschaft de laatste jaren.

VOORZITTER: Goed.

WAUMAN: Of dan zou u bv. meer mensen statutair kunnen benoemen in plaats van contractueel.

VOORZITTER: Goed, dan gaan we verder met de volgende interpellatie van raadslid Van der Coelden over de fusies van de gemeenten. Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Voorzitter, ik nam aan – het is daarom dat ik er niets over gezegd heb – maar ik nam aan, dat u zou gemerkt hebben, dat ik over hetzelfde thema ook een interpellatie heb. Ik nam dat aan.

VOORZITTER: Sorry, ja.

WYMEERSCH: Blijkbaar tevergeefs.

VOORZITTER: Ja, dat heb ik ... Ja.

WYMEERSCH: Ik veronderstel dat de voorzitter zijn of haar agenda kent.

VOORZITTER: Ja, punt 5 en 8, ja.

WAUMAN: Ik zou graag straks ook 2 minuutjes reageren. Nu deze keer op tijd.

VOORZITTER: Ah ja, ja, dat kan. En Karel. Goed. Ik geef eerst het woord aan de heer Van der Coelden, die ze eerst heeft ingediend.

VAN DER COELDEN: Ik weet niet of ik er iemand plezier mee zal doen, voorzitter, maar ik trek mijn interpellatie in. En misschien kunnen we dan netjes voor 3 uur naar huis.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik het woord aan de heer Wymeersch. Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Effen becroop mij de idee om hetzelfde te doen. En mijn fractievoorzitter zit maar te doen “trek het ook in”. Maar ik heb een goed hart, maar een verschrikkelijk slecht karakter. Dus ik ga toch even kort mijn licht laten schijnen, heel kort, over de problematiek. Ten eerste, dat collega Van der Coelden zijn interpellatie terugtrekt, verbaast mij geenszins. Verbaast mij geenszins ...

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Allé, mag ik mijn zin afmaken? Verbaast mij geenszins, want ik was verwittigd door een ex-Belseelse collega, niet ex-Belseels, maar wel een Belseelse ex-collega, die had gezegd dat collega Van der Coelden in feite niet het partijstandpunt en ook niet het fractiestandpunt zou vertegenwoordigen of vertegenwoordigd hebben in de toelichtingsnota, die hij aan het college had bezorgd.

VOORZITTER: Ja, Frans, kun je ten gronde over de inhoud van de zaak alstublieft?

WYMEERSCH: Goed. Dit mag gezegd zijn.

VOORZITTER: Ja, ja, maar goed.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, als u wil, wil ik hier de 7 minuten van collega Van der Coelden ook ...

VOORZITTER: Nee, maar u mag, als dat over de inhoud gaat, dan mag u ...

WYMEERSCH: Nee, mij komt het erop neer, mevrouw de voorzitter, collega's, dat er blijkbaar een hype is om zoveel mogelijk te gaan fusioneren en ik zie twee constanten. Eén constante is de hoofdreden, waarom men wenst te fusioneren, is van financiële aard. 500 euro per inwoner is niet min. Tweede vaststaand feit of tweede feit dat ik overal zie, is dat vrij grote gemeenten – en ik ga geen namen noemen – of vrij grote steden als fusiegenoot, als slachtoffer zou ik bijna zeggen, een zeer kleine gemeente uitkiezen. Met als gevolg dat zij op basis van die fusie toch nog van de in dat geval 50 miljoen euro zouden kunnen genieten. Dat is een vaststelling. Tweede vaststelling is, dat er blijkbaar een scheidingslijn loopt in de gedachten bij de verschillende politieke partijen. Ik zie in de dossiers, die blijkbaar hangig zijn of bijna afgewerkt zijn, alle traditionele partijen, inclusief de N-VA, opduiken in zulke dossiers. Stel dat vast. Maar als klap op de vuurpijl – en het mag ook al eens gezegd worden – is dat er in feite een uitvinding is van de zelfbedieningsrestaurateur, de minister van binnenlandse zaken, die handig van zijn eigen uitvinding heeft gebruik gemaakt om zelf langs de kassa te passeren. Minister Somers, het is een inventief man moet ik hem nageven, maar dit ligt er te vingerdik op. Collega's, wat mij ook opvalt, is – en daarmee rond ik af, mevrouw de voorzitter, collega's – dat er eigenlijk aan twee zaken of één zaak, belangrijke zaak wordt voorbijgegaan, is de identiteit van steden en gemeenten. Dat grotere gemeenten het blijkbaar nodig achten om de identiteit van de kleinere partner in deze volledig te fnuiken of toch in termijn volledig te fnuiken, dat ligt er vingerdik op en dat is nefast voor de identiteit van deze kleinere entiteiten. Ten tweede, nergens of quasi nergens hoor ik diegene die wil fusioneren opperen dat het zal voorgelegd worden aan – een kwestie van participatie, kwestie van voorlichting van – aan de gemeentenaren, aan de bevolking, mits een referendum, mits een volksraadpleging. Dat gebeurt dus niet.

En ik denk dat dat twee, van ons als partij, als fractie vooropstaat één, als er al zo'n fusie zou komen, moet de identiteit van alle deelnemende gemeenten behouden blijven en moet alleszins het voorgelegd worden aan een volksraadpleging in elke deelnemende gemeente.

VOORZITTER: ... (geen geluid, niets te horen).

DE MEYER: Ja, ik houd mijn tussenkomst toch, omwille dat ik denk dat we alert moeten zijn. Collega's, ons uitgangspunt is een leefbare gemeente, een leefbare stad op mensenmaat, met een participatief en transparante besluitvorming dichtbij de mensen. En met een sterke dienstverlening. Maar ik heb er alle begrip voor, dat kleinere gemeenten – en dat begrip hangt natuurlijk af van de bril die je opzet om te kijken naar gemeenten – soms moeten stellen “wij moeten voldoende bestuurskrachtig blijven om een deskundig en dienstbare administratie naar onze bevolking toe te kunnen uitbouwen. Voor ons is het duidelijk, dat onze stad op zich geen schaalvergroting nodig heeft en potentieel voldoende bestuurskrachtig is. Politieke of louter financiële redenen zijn niet het beste motief voor een fusie. Een fusie moet groeien van onderuit. De mensen uit de betrokken gemeenten moeten het gevoel hebben, dat ze er effectief beter van worden. Met de fanfare op kop bereik je zeker nooit een goede fusie. Mocht er toch een vraag komen naar onze stad toe, wat ik ten zeerste betwijfel, vanuit een kleinere gemeente – maar ik heb reeds gezegd, dit is een heel relatief begrip volgens de bril die je opzet – dan zou ik vanuit een Wase solidariteit – en solidariteit vinden we nog steeds een waarde – die vraag onderzoeken, welke voordelen zijn er voor de inwoners van die betrokken gemeente en welke voordelen zijn er voor de inwoners van onze stad enerzijds. En anderzijds, wat zijn de eventuele risico's. Maar ik heb gezegd, solidariteit op vlak van het Waasland vinden we een waardevol begrip. Ik heb gezegd, we moeten alert zijn. En waarom heb ik dat gesteld bij de aanvang? Wie het Vlaamse beleid ter zake volgt, die weet dat in 2014 en in 2019 bij de regeringsvorming telkens de plannen op tafel lagen voor een verplichte fusie van gemeenten. Mijn partij, die toen telkens betrokken was bij de regeringsvorming, heeft deze tweemaal kunnen tegenhouden. Het alternatief van de verplichte werd de vrijwillige fusie met een financiële bonus. Vandaar mijn oproep, blijf behoedzaam. En als het Waasland zou ik zeer alert zijn. Bereid u voor op alle scenario's om nooit voor voldongen feiten geplaatst te worden in 2025, zodanig dat ge verplichte fusies moet implementeren in 2030. En ik zeg dat, omdat ik sommige van die gesprekken de voorbije periode heb meegemaakt. Samengevat, fusie? Wij pleiten voor een leefbare stad op mensenmaat, besturen dichtbij de mensen. Wij zijn wel voor Wase alertheid en solidariteit.

VOORZITTER: Dank u wel. Ik zie ... Ik ga eerst het woord geven aan de heer Van der Coelden als tegenwoord.

VAN DER COELDEN: Ja, maar ik ga niets inhoudelijk zeggen, voorzitter. Ik ... Allé, ge krijgt hier regelmatig eens het verwijt, dat ge als voorzitter de kant van de meerderheid kiest, dat ge uw rol niet goed speelt. Ik heb mij daar altijd redelijk ver van gehouden van die discussies en van die opmerkingen. Maar de manier waarop dat ge nu uit uw rol valt, dat is du jamais vu zulle. Als een spreker zijn interpellatie intrekt, is er geen discussie, punt uit. En ...

VOORZITTER: Maar Frans heeft wel een interpellatie ingediend.

VAN DER COELDEN: Wablieft?

VOORZITTER: Frans had ook een interpellatie ingediend.

VAN DER COELDEN: Over dit?

VOORZITTER: Ja.

VAN DER COELDEN: Oké.

VOORZITTER: Dus ja.

VAN DER COELDEN: Oké, doe dan maar voort hé.

VOORZITTER: Ah ja, maar ja. Maar waarmee ik niet wil zeggen, dat het niet beter was geweest, dat hij het inhoudelijke aspect ...

VAN DER COELDEN: Ah nee, maar ja. Als hij ingediend heeft, is het zijn goed recht van ze te doen hé. Zo simpel is dat. Maar dat ...

VOORZITTER: Voilà, zo was het. Ja. Goed. Dan geef ik het woord aan de heer Wauman, 2 minuten alstublieft. Mijnheer Wauman?

WAUMAN: Dat er voor kleine gemeenten zeer goeie redenen zijn om tot een fusie over te gaan met betrekking tot schaalvergroting, dat kan ik mij inbeelden. Maar voor een stad als Sint-Niklaas denk ik dat een fusie gewoon niet ter zake zou moeten doen. Gemeentelijke politiek moet gaan over nabijheid, over inspraak, over democratie en fusies die passen niet in dat plaatje. Die creëren over het algemeen veel meer afstand, zelfs met districten, waar er zeer negatieve evaluaties worden gemaakt door onder andere politiek expert Dave Sinardet. Ik denk als we de laatste berichten in de media zien rond fusies, de complete fiasco in Mechelen en Boortmeerbeek en gisteren ook de berichten in de pers over de fusie van Kruibeke en Beveren die op springen staat, ik denk dat er één heel belangrijk punt is met een fusie. Dat die gedragen moet zijn door de bevolking. Dus ik denk dat ik mij aansluit met de berichten van mijn collega's. Als je tot zoiets wil overgaan, dan moet dat met een grote inspraak en burgerparticipatie zijn en uiteindelijk resulteren in een bindend referendum, waar wij ons als politici naar schikken. Ik had nog meer punten voorbereid op basis van de interpellatie, die ingediend was door Van der Coelden, maar ik zal mij daarvan weerhouden. Dit te zeggen uit respect voor zijn intrekking en voor de persoonlijke aanval die hij heeft moeten ondergaan.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Dan geef ik het woord aan de heer Noppe. Karel?

NOPPE: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Heel kort ook. Maar ik wou toch graag nog even tussenkomen hierover. Er is heel wat aan het veranderen in het Waasland als we de berichtgeving mogen geloven of er zijn toch een aantal dingen in gang gezet. En ik denk dat de oproep om niet alleen alert te zijn, maar ook vooral voorbereid te zijn, dat dat een zeer goede oproep is. Ik denk dat we moeten voorbereid zijn als stad Sint-Niklaas niet om zelf het veld in te gaan, maar wel wat als er een buurgemeente naar ons toestapt, dat we een antwoord klaar hebben, dat we ook intern die oefening maken van heeft een fusie zin, welke voor- en nadelen zijn er, welke opportuniteiten, welke bedreiging. Ik denk dat die oefening zeker geen kwaad kan, zeker ook in de evolutie dat inderdaad al meermaals voorwerp is geweest van regeringsonderhandelingen om fusies al dan niet verplicht te maken. Dus tot daar heel in het kort, er verandert heel wat en ik vind dat we als stadsbestuur voorbereid moeten zijn voor als de vraag of de situatie zich aandient.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik ben lid geweest van het Vlaams parlement van de commissie binnenlands bestuur. Ik maak ook al sedert 1995 deel uit eerst van de raad van bestuur en nu van een bijzondere commissie van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. En het onderwerp binnenlands bestuur in de ruimste zin van het woord heeft mij altijd zeer sterk geïnteresseerd en aangesproken. En we weten allemaal, zeker diegenen die deze materie volgen, wanneer er in Vlaanderen gesproken wordt over de rol van de provincies, over intergemeentelijke samenwerking, over regiovorming, over al dan niet verplichte fusies, dat er al heel wat jaren, al heel wat decennia veel in beweging is. Onze collega, onze jonge collega mag ik nog altijd zeggen, Kristof Van Gansen, is daar ook denk ik door geïnteresseerd, gefascineerd zelfs bij bepaalde momenten. Ook een paar jaar geleden, herinner u nog die denkdag van Jong CD&V in Walburg. En het is natuurlijk heel makkelijk te zeggen van we moeten op alle mogelijke scenario's zijn voorbereid. Maar als je dan eens erover nadenkt of doordenkt, alle mogelijke scenario's dat zijn er heel veel hé. Dan volstaan mijn twee handen, zelfs die van mijn kleinkinderen erbij, nog niet. Ik denk dat Jos De Meyer gezegd heeft de kern van de zaak benadert. Eén, dat de schaal van Sint-Niklaas - per 1 januari hadden wij 80.133 inwoners – de schaal van Sint-Niklaas geen argument is of geen element is om te zeggen ja, wij moeten naar een fusie gaan. Idem wat onze bestuurskracht. Wil dat zeggen dat wij weigerachtig staan tegenover fusie? Dat we demandeur de rien zijn?

Ja, we zijn demandeur de rien, maar wij zijn wel bereid om met buurgemeenten, die het gesprek met ons willen aangaan, om dat gesprek ook aan te gaan. Nu, ik heb ook, toen mijnheer Van der Coelden zijn idee of zijn voorstel had gelanceerd in de pers, gezegd van ja, tot nader order hebben wij als stadsbestuur geen buurgemeenten aangezocht en zijn wij ook niet aangezocht door buurgemeenten. Wat natuurlijk niet wegneemt, dat in het politieke milieu binnen Interwaas, in het overleg met burgemeester/schepenen binnen het Waasland, dat onderwerp af en toe opduikt. En wat er in Beveren en Kruibeke gebeurt, dat was eigenlijk al jaren aan de gang. Moerbeke hebben we ook af en toe één en ander in de pers gelezen, maar dat is dan in een stroomversnelling gekomen. Dus allé, ik zeg wij zijn bereid om te spreken met buurgemeenten. Alleen denk ik dat we, zoals ook Jos gezegd heeft, ge doet dat niet met de fanfare voorop. En we moeten inderdaad ook – en ik denk dat mijnheer Wymeersch daar ook aandacht voor gevraagd heeft en ook collega Noppe – je moet natuurlijk wel zien dat je in het politieke niveau en bij de bevolking voldoende draagvlak hebt en dat mensen zich nog altijd erkennen of herkennen beter gezegd in hun eigen dorp, in hun eigen gemeente, in hun eigen deelgemeente. En ik ben het niet eens met collega Wauman wanneer hij zegt van ja, de districten, dat is eigenlijk funest gebleken of hij had er in ieder geval een negatieve evaluatie over, verwijzend naar professor Sinardet. Ik heb daar eigenlijk een andere mening over. En ik denk ook het feit dat nu de Vlaamse overheid gezegd heeft van ja, districtsvorming is mogelijk voor gemeenten vanaf 100.000 inwoners, dat dat één en ander kan verbeteren en versoppelen. Dus, ja, we zullen in het Waasland denk ik ook binnen de verschillende politieke partijen daar verder contacten over hebben, daar verder informeel van gedachten te wisselen. En wat daar dan kan uitgroeien, dat is moeilijk te voorspellen. Maar om te zeggen, we moeten voorbereid zijn op alle mogelijke scenario's, dat is moeilijk om te zeggen van we gaan daar nu eens een studie van maken als Sint-Niklaas, want wij zijn zelf geen direct vragende partij. Natuurlijk, als het ooit tot een fusie zou komen met onze stad, moet het natuurlijk een win-win-situatie zijn voor de gemeente of gemeenten die aansluiten en voor onszelf ook. Meer wil ik daar momenteel niet over zeggen. Of kan ik daarover zeggen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Jos?

DE MEYER: Bedankt voor het antwoord ...

VOORZITTER: Ja, ah ja.

BURGEMEESTER: Ah nee, nee, Jos mag niet. Alleen Frans mag eigenlijk.

VOORZITTER: Ja, eigenlijk mag Frans alleen nog. Ja.

DE MEYER: Mag ik?

VOORZITTER: Ja, als ge wilt, ...

BURGEMEESTER: Dan is het 2 voor 3 dan.

VOORZITTER: Ja, als ge wilt ...

WYMEERSCH: ... (?) maar ik heb hier niets te zeggen hé.

VOORZITTER: Ja, maar nee, nee.

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter, collega's, ik ben tevreden met het antwoord. Ik heb mijn wenkbrauwen wel gefronst bij één zinsnede van collega Wauman, waar hij zegt van ja, kleinere gemeenten hebben er alle baat bij - of zoiets - bij fusies met grotere gemeenten. Ik dacht juist omgekeerd. Ik dacht dat de grote gemeenten – en dat blijkt uit alle evoluties die op dit ogenblik bezig zijn of sommige evoluties toch – dat vooral de grote gemeenten er alle baat bij hebben bij de kleine gemeenten op te slorpen om zo van de wetpot van Somers te kunnen genieten. Nu, er is inderdaad de identiteit, de bestuurbaarheid dichtbij de mensen, daar heeft Jos volledig gelijk in. En de betrokkenheid van de bevolking, die primordiaal moet zijn. Ik neem aan dat Sint-Niklaas op dit ogenblik geen gesolliciteerde partij is. Persoonlijk denk ik, moest ik een mogelijke gemeente zijn, vertegenwoordigen, die in aanmerking komt om een huwelijksaanzoek te doen aan Sint-Niklaas, ik zou het niet doen. Ik zou het niet doen. Maar het heeft zijn bepaalde redenen. Dus ik ben nogal gerust op dit ogenblik, dat alhoewel bij politiek moogt ge niet altijd heel gerust zijn, maar op dit ogenblik ben ik toch vrij gerust, dat Sint-Niklaas niet direct zal gesolliciteerd worden om het in het al dan niet huwelijksbootje te stappen.

DE MEYER: Ik zou alleen gezegd hebben, voorzitter, ik pleit voor een rol van bescheidenheid.

VOORZITTER: Absoluut. Dat doe ik ook. Goed, dan zijn we aan interpellatie, aan de interpellatie van raadslid Christel Geerts over seniorenhuisvesting. Christel, jij hebt het woord.

GEERTS: Ja, mevrouw de voorzitster, ik zou mijn vraag eigenlijk rond seniorenhuisvesting, omdat die heel concreet is, willen laten omzetten naar een schriftelijke vraag. Gezien ook al het gevorderde uur. Maar de volgende vraag, die zou ik wel graag stellen.

VOORZITTER: Ja, oké. Dat is goed. Dus zo horen jullie ook, dat er een mogelijkheid is, dat je altijd je interpellatie tot een schriftelijke vraag kan omzetten. Ik geef je dan ook meteen terug het woord voor de 7^e interpellatie, nl. over het ziekenhuisdossier. Je hebt het woord.

GEERTS: Ja, ik denk dat ik natuurlijk niets nieuws zeg. Dat, ja, dat dossier kent al een lange weg, zeker 15 jaar en is eigenlijk gedragen door verschillende politieke gezindheden in onze stad. Het is ook eigenlijk al een traject geweest, waar toch heel wat mensen van de stedelijke administratie, mensen van het ziekenhuis, mensen van specialistische bureaus heel nauw en heel plichtsbewust gewerkt hebben.

Dus ik denk dat dat eigenlijk op dat vlak qua proces eigenlijk wel een voorbeeldtraject is. 15 jaar lang is er gewikt en gewogen, maar dat heeft natuurlijk spijtig genoeg niet kunnen beletten, dat er nu toch een aantal procedures aanhangig zijn gemaakt bij de raad van state. Dat gaat zo natuurlijk in een rechtstaat, dat mensen altijd het recht hebben om tegen iets te protesteren. Wij vinden dat als fractie een beetje wrang, maar ja. Mensen hebben het recht om naar de raad van state te gaan, maar het is een beetje wrang. Nu hebben we daar eigenlijk twee specifieke vragen. Eén, hoe wenst, heeft het bestuur, hoe wensen jullie daarmee om te gaan? Ga je wachten en ja, kostbare tijd verliezen? Na 15 jaar zou het wel al eens leuk zijn, dat we kunnen doordoen met dit dossier. Ik denk dat de manier, waarop men nu bij Doel toch erin geslaagd is om een consensus te vinden, kan misschien toch inspirerend zijn hé. Dat leek toch ook heel onmogelijk om daar nog een consensus te vinden en met de juiste methodieken is men daar toch in geslaagd. Dus hadden we graag vernomen zo van het bestuur, wat nu. Hoe gaan jullie daarmee omgaan? Nu, er zijn verschillende procedures. Ikzelf heb weet van 2 procedures die aanhangig gemaakt zijn - het zijn er misschien nog meerdere - waarvan één procedure door een milieubeweging. En wij vroegen ons af, het feit dat een eminent lid van het college lid is of ja, tot die beweging hoort, daar lid van is, hoe jullie daarmee gaan omgaan? Want dat is natuurlijk toch eigenlijk wel moeilijk. Je bent lid van een vereniging en je werkt ergens en diezelfde vereniging zet eigenlijk, allé, uw plannen een beetje onder druk om het heel eufemistisch uit te drukken. Dus dat zijn mijn twee concrete vragen hier.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. De heer Wauman heeft gevraagd om het woord te krijgen. Ik geef hem het woord.

WAUMAN: Wij hadden hier met onze fractie het stadsbestuur voor gewaarschuwd eigenlijk. In de gemeenteraad van november 2021 hebben wij – en ik ga even een aantal stukjes uit onze interpellatie halen – gezegd, verwezen naar 19 bezwaren die er ingediend zijn. En gewaarschuwd dus als men hier niets, men loopt hier het risico dat er een beroepsprocedure wordt opgestart. We hadden expliciet gesuggereerd, dat de schepen in overleg zou gaan met op zijn minst die milieuorganisaties, waar men toch van kan veronderstellen dat er een iets groter risico is, dat zij effectief naar de raad van state gaan, gezien ze iets meer middelen hebben. En dat die, ja, die vrees die we naar voorgebracht hebben, die is ook echt waarheid geworden. BBL en ABLLO zijn effectief naar de raad van state gestapt en ik ga even uit een persbericht citeren, dus niet mijn woorden, maar hun woorden “dat de beslissing die genomen is, dat die ingaat tegen het beleidsplan ruimte Vlaanderen van de Vlaamse overheid, dat het ingaat tegen de bindende bepalingen van het ruimtelijk structuurplan van de stad Sint-Niklaas en dat het een autolocatie betreft en dus ingaat tegen de klimaatdoelstellingen van onze stad”.

Opnieuw, hun woorden, maar ik had toch wel eens graag even kort een reactie gevraagd van de schepen omtrent deze bewoordingen. En ook wou ik graag duidelijkheid of er vanuit de schepen of het schepencollege nog expliciet contact is opgenomen met die twee organisaties om te voorkomen dat ze naar die raad van state zouden gaan.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik zie de heer De Meyer ook nog. Jos?

DE MEYER: Heel kort. Ik dacht, collega's, dat ABLLO, de vertegenwoordiger ervan, op de vergadering van de Gecoro zich had aangesloten bij het unaniem gunstig advies. Vandaar dat ik een beetje verrast ben van de tussenkomst van mijnheer Wauman, tenzij hij natuurlijk meer weet dan dat wij weten. Ik ben het eens met de zorg van collega Christel Geerts. Ik pleit voor behoedzame daadkracht, burgemeester, maar de vergelijking met Doel, dat zie ik eerlijk gezegd niet zitten.

VOORZITTER: Ja, dank u ...

GEERTS: Mag ik heel kort? Jos, ik bedoelde maar gewoon op methodiek. Allé, dat het altijd loont om in overleg te gaan.

VOORZITTER: Goed.

GEERTS: Het was gewoon een verwijzing. Het is natuurlijk een andere situatie. Maar we zullen horen wat het stadsbestuur van plan is.

DE MEYER: Oké, dank u.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Bedankt, mevrouw de voorzitter. Bedankt, dat ik het woord krijg. Maar, ja, ik denk dat ik Jos gelijk moet geven als hij zegt dat de vergelijking met Doel hier inderdaad wat mank loopt. We hebben, de voorbije jaren zijn we op verschillende momenten in overleg gegaan met heel wat mensen, die kritisch stonden tegenover deze plannen. Met ABLLO zijn we op verschillende momenten in gesprek gegaan. Dus, allé, ik denk dat dat heel duidelijk is, dat iedereen dat ook weet. Dat is ook geen enkel probleem. Maar dan natuurlijk een principiële houding, die zover staat van de beslissing of van de plannen die we gezamenlijk hebben, dat dat natuurlijk moeilijk is om die met mekaar te gaan verzoenen. Als stad hebben we uiteraard een advocatenkantoor aangesteld om ons bij te staan in deze juridische procedure. En net als dat we in het verleden opengestaan hebben voor een gesprek, staan we ook nu in zeer nauw overleg trouwens met het ziekenhuis, altijd open voor constructieve gesprekken. Die laatste opmerking van mevrouw Geerts denk ik dat op zich zelfs niet ter zake doet. De verhouding tussen mij en ABLLO, denk ik, is zeer vergelijkbaar als die tussen uw eigen fractieleider en ABLLO.

VOORZITTER: Ja, ik zie de heer Van der Coelden, die hierop wil reageren. Kris?

VAN DER COELDEN: Persoonlijk feit. Allé, ik wil hier geen doekjes omwinden. Ik denk dat ik 30 à 35 jaar betrokken geweest ben bij de werking van ABLLO. In het begin was dat intensief door deel te nemen aan de raden van bestuur. De laatste 15 à 20 jaar was dat passief, omdat ik meer tijd stak in mijn politiek mandaat. Dus ik heb de vergaderingen niet meer bijgewoond, maar ik denk als ge er het Staatsblad op zou naslaan, dat ge mij nog altijd wel zult terugvinden in de bestuursorganen van ABLLO. Alleen heb ik een paar weken geleden, toen ik vernam dat ABLLO het zover drijft, dat men voor dit dossier naar de raad van state gaat, heb ik wel een mail gestuurd onmiddellijk om te vragen van mij van alle bestuursfunctie formeel/informeel te schrappen, omdat ik vind dat een – en we moeten hier het proces van die vereniging niet maken – maar ik vind dat ook een milieuvereniging oog moet hebben voor een maatschappelijk belang. En dat in dit geval het maatschappelijk belang, dat zich definieert in een regionale gezondheidszorg, in een ziekenhuis dat mee is met zijn tijd en dat klaar is voor de 21^e eeuw, dat ik vind dat dat opweegt tegen het milieubelang dat ABLLO hier denkt te moeten verdedigen. En dat weegt bij mij zo zwaar, dat die afweging niet of onvoldoende gemaakt is, dat ik gezegd heb allé, ik wil, ik wens jullie het beste, maar ik wil kappen, ik wil hier niets mee te maken hebben. Het is misschien een tip voor Wout, als hij mij daar dan toch op aanspreekt, maar ik vind, allé, ik vind dat hier, de afweging die hier gemaakt is, is niet de juiste geweest. En ik heb mij daar ook van willen distantiëren.

DE MEESTER: Wel, ik zal misschien in die zin ook heel kort antwoorden hé, Kris en eigenlijk is het vooral gelijklopend hé. Allé, ik denk dat dat ook geen geheim is, dat ik ook intensief bij ABLLO actief ben geweest, recenter dan u waarschijnlijk. Maar op het moment dat ik mijn mandaat als schepen voor ruimtelijke ordening opgenomen heb, heb ik ook gezegd dat ik ontslag nam uit de raad van bestuur, dat ik ontslag nam uit die verschillende dingen. Dus ik wil nog eens nagaan of ik nog ergens voorkom en eventueel ook eens bekijken. Maar ik denk dat het in die zin, zoals ik daarjuist zei, zeer gelijklopend is.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen.

GEERTS: Mevrouw de voorzitter?

VOORZITTER: Ja, Christel?

GEERTS: Ja, twee zaken nog. Ik hoor u zeggen, schepen – en daar geloof ik u absoluut in - dat ge zegt ja, wij staan open, wij blijven openstaan voor gesprek hé. Maar ik hoor u niet zeggen, dat ge toch nog proactief dat gaat proberen. Heb ik dat juist begrepen? Ge zegt van, allé, als ze naar ons komen, gaan we dat gesprek nog aangaan. Maar ik hoor u vooral zeggen, maar ik ga zelf geen stappen zetten. Oké, dat kan misschien een terechte keuze zijn. Ten tweede, ik denk niet dat ik u bij naam vernoemd had.

En in plaats van dan zo gecrispeerd onmiddellijk naar Kris te verwijzen, had je dan eventueel ook de informatie, die je daarnet gegeven hebt, ook kunnen zeggen. Je zegt er is geen verschil, maar dat is natuurlijk een groot verschil of je gemeenteraadslid bent in de oppositie of bevoegde schepen. Maar bon, dank u wel voor de openheid in uw antwoord daarvan.

VOORZITTER: Goed. Dank u wel, mevrouw Geerts. Dan geef ik het woord nu aan de heer Wymeersch voor de 9^e interpellatie, organisatie opvang Oekraïense vluchtelingen.

WYMEERSCH: Zeer kort, mevrouw de voorzitter, collega's. Wij krijgen de laatste tijd – godzijdank is het maar de laatste tijd – verslagen vanuit de bestuursadministratie in verband met de begeleiding – we zullen het zo omschrijven – of de werking rond de opvang van de Oekraïense vluchtelingen. Die verslagen, ge moet een beetje bij de les blijven om eraan uit te kunnen. Want soms besloep mij zelfs de neiging om voor te stellen om een bijkomende werkgroep op te richten om de werking van de werkgroepen te kunnen begeleiden. Maar wat mij opvalt – aan het college dan, die vraag – hoe dat juist in mekaar zit. Hoe werkt dat ding? Als ik hier zie, dat er een taskforce – what's in a name – sociale omkadering met 11 werkgroepen, dat er nog een werkgroep contactpunt is, dat er nog een stuurgroep is, een financiële cel is, dat er nog allerlei andere teams zijn, single points of contact – wat dat wil zeggen, mag ook Joost weten, maar vermits er geen Joost in de zaal is, zullen we van dat op onze honger blijven, denk ik – ik bedoel maar, hoe werkt dat ding? Want we krijgen mooie verslagen daarvan, maar wie, wie bevolkt dat, uit welke diensten komen die, is dat nodig dat er zoveel werkgroepen zijn, van alles en nog wat? Hoe is de frequentie van de werking? Worden de eigen taken daardoor niet te veel belast? Kunnen we dat niet beter organiseren, kleiner organiseren, compacter organiseren, zonder dat we daar te veel mensen mee belasten? Ik verwijs naar vroegere tussenkomsten van mijn eminente collega, nu BCSD-er, collega Bruwiere, die indertijd sprak van het OCMW over het Mexicaans leger. Ik heb de indruk, ik heb de indruk - ja, ja, laat, laat, laat gerust wat gerust is – maar ik heb zo de indruk dat op dit ogenblik op het stadhuis men aan het evolueren is naar een Mexicaans leger. Daar wordt daar over werkpunten, over werkgroepen, ... Er wordt nogal wat gewerkt, godzijdank, maar hoe zit dat in mekaar? En dat taalgebruik. Ik zeg het, die huisvestingstoer, of federale housing tool, huisvestingstool, jongens, ik weet het niet meer. Kan er mij eens iemand uitleggen, eventueel tijdens de volgende commissiezitting sociale zaken of ik weet niet wat, hoe werkt dat ding, wie doet wat en waarom moet dat zo uitgebreid en zo gedefinieerd zijn. Waarom is dat geen compactere werking met één werkgroep, die zorgt voor de omkadering van die Oekraïense vluchtelingen. Ik denk dat dat veel beter zou werken en veel beter resultaat zou brengen. Maar nu ziet men door de bomen het bos niet meer.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef eerst het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, je kan natuurlijk zo'n verslag op twee manieren lezen hé. Ofwel denk je, amai, hier zijn 35 vergaderingen en die doen hele weken niet anders dan overleggen en samenzitten. En eigenlijk zouden ze veel beter de mensen rechtstreeks gaan helpen. Of je kan dat bekijken, zoals het werkelijk is en misschien moeten we dat ook dan wat duidelijker maken, de opvang en begeleiding van Oekraïense vluchtelingen – momenteel zijn er, voor wie de recente verslagen gelezen heeft, een 180-tal bij ons in Sint-Niklaas geregistreerd. Dat is de begeleiding en hulp van die vluchtelingen, dat heeft heel veel verschillende aspecten. En daar moeten heel veel verschillende diensten en collega's bij betrokken worden. En in de plaats van die in een plenaire vergadering met 35 mensen, 40 mensen samen te brengen en daar dan inderdaad ellenlange vergaderingen te hebben, waarbij de verschillende onderdeeltjes maar telkens relatief weinig tijd in beslag nemen, hebben we gezegd, laat ons gewoon de mensen, die met die verschillende aspecten bezig zijn en zij alleen, daarover overleggen, actie rond ondernemen, dingen voorbereiden. En laat ons dan wekelijks, tweewekelijks, drieweekelijks in de stuurgroep, die – Sofie - denk ik een 10 à 15 mensen hooguit omvat, laat ons daar de verslaggeving van die verschillende geledingen brengen. Daarover gaat het, collega Wymeersch. Ik denk dat het op een heel flexibele, efficiënte manier georganiseerd is. En ik denk, we hebben – schepen Heyrman en ikzelf – onlangs een ontmoeting gehad dus met de mensen, die mensen opvangen enerzijds en een aantal Oekraïense vluchtelingen zelf. En ik moet zeggen, dat dat tot nu toe behoorlijk werkt. Ideaal is dat niet. Het is ook in heel moeilijke omstandigheden gestart. We zijn nu goed twee maanden aan het begin van die vreselijke, vreselijke oorlog. Maar ik denk dat ge het op die manier moet bekijken. Sofie Heyrman zal mij gerust aanvullen.

HEYRMAN: Ja, goh, we hebben er eigenlijk voor gekozen om gewoon het verslag van de werkgroep te sturen, omdat jullie de ongebrei... allé, ongezouten hé. Dus soit. Die werkgroepen, ge moet dat, dat is soms 2 man hé. Maar ge hebt natuurlijk een luik papieren, ge hebt een luik school, ge hebt een luik gezondheid, ge hebt een luik wonen. En om iedereen met alles te laten bezig zijn en om niet alles uitgebreid op die stuurgroep te brengen, hebben we eerder zo kleine, maar een werkgroep klinkt misschien te groot. En dan al die housing tools en die, ja, dat zijn instrumenten van de federale en de Vlaamse. Dus dat noemt zo. En daarom hebben we een kat een kat genoemd in dat verslag. Uiteraard is dat wel zo, dat dat onze gewone werking ... De Rudy, die van het vaccinatiecentrum een stuk opnam, neemt nu vooral de matching en die is er ongeveer voltijds mee bezig nu. En dan heb je nog een aantal mensen, die stukken van hun tijd daarmee bezig zijn.

Dus ja, om nu, dat belast op één of andere manier wel de werking en daarom schuiven we ook dingen door. Maar we hebben gewoon een beetje alle hens aan dek. We weten ook niet, nu zijn het er, dus maandag waren het er 180. Ik denk dat er vanmorgen, allé, vanmiddag was het vluchtelingenoverleg. Ik denk dat er zo elke week een 10-tal bijkomen. Maar we zullen ook zien, ja, tot welke getalen dat dat komt. Misschien stopt het volgende week met ... Misschien zijn het er ineens 50. Dus het is een beetje, iets dat ook wat organisch moet groeien. Misschien is dat ook al een fout woord, organisch. Maar soit, het verslag is wat het is. Die termen, die er instaan, zijn gewoon de termen die ... En die werkgroepen, zie dat niet te groot. Eigenlijk proberen we dat op een uurtje af te handelen, die vergadering meestal, de maandag. Is ook niet altijd samengekomen. Allé, we proberen dat zo goed mogelijk te doen. Maar het is, ja, het is een beetje een snelle werking, die we opgezet hebben. En ...

WYMEERSCH: Bedankt voor het antwoord. Maar nog één bijkomende vraag. Is er een eenheid van coördinatie? Is er dus iemand die de algemene leiding op zich neemt en verantwoordelijk is voor het gebeuren? Ik neem aan dat dat nodig is. Ik bedoel ...

HEYRMAN: Ja, in principe is dat de Rudy. Rudy Van Damme. Dat is de aanspreekpersoon. Maar ... Ah, de Rudy. Maar ja, bv. als het rond communicatie gaat, is dat weer iemand anders. Allé, op zich is het maar goed, dat iedereen zijn stuk doet en er wordt genoeg overlegd. Dus in principe is Rudy momenteel dé man.

WYMEERSCH: Ik zal het anders vragen. Wie leidt de overlegvergaderingen?

HEYRMAN: Wat zegt u?

WYMEERSCH: Wie leidt de overlegvergaderingen?

BURGEMEESTER: In principe doe ik dat als burgemeester, maar vorige keer was ik er niet bij, maar dus ...

WYMEERSCH: Oké.

BURGEMEESTER: Zoals de schepen zei, dat is soms maar een half uurtje snelle informatie-uitwisseling en dat wordt dan in dat verslag gegoten.

VOORZITTER: Goed. Dan zijn we gekomen bij interpellatie 10 van raadslid Jos De Meyer, toekomstvisie en plannen voor Groot Kloosterland.

DE MEYER: Zoals ge gewoon zijt, voorzitter, stel ik gerust. Het zal kort en bondig zijn. De plannen voor de aanpak van de wijk Groot Kloosterland dateren reeds van vorige zittingsperiode, zoals we weten, collega's. En ondertussen is er al bijzonder veel gestudeerd, overleg gepleegd, maar tot vandaag is er nog steeds geen goedgekeurd en gedragen masterplan en rup. Vandaar mijn vragen. Wat is de totale kostprijs, inclusief btw, van alle uitgevoerde en lopende studies? Wat is inhoudelijk de stand van zaken? Hoe ziet de verdere concrete timing eruit?

En in het kader van het nieuwe beleidsplan ruimte “Bloei” en in de stijl ervan – en sommige van onze collega’s waren aanwezig op de voorstelling ervan – wil ik ook een suggestie doen voor Groot Kloosterland. Om dat ten volle in alle details uit te leggen, heb ik 20 minuten nodig. Maar ik ga mij beperken tot één zin. Waarom geen centraal park Groot Kloosterland, waarrond men de nieuwe wijk uitbouwt? Is dit geen nuttige suggestie?

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik zie geen verdere aanvragen ...

HANSSSENS: Nee, dat ziet u niet, voorzitter. Het is aan mij.

VOORZITTER: Ja, het is aan ...

HANSSSENS: Bedankt, Jos, voor de korthed van de vraagstelling, maar uw vragen waren natuurlijk op voorhand ook al doorgegeven. Laat me heel concreet zijn. Allé, er is al veel gestudeerd, dat klopt. Maar als we de geschiedenis een klein beetje reconstrueren, zou ik toch eventjes in herinnering brengen waar we geland zijn. Er was een goedgekeurd masterplan, dat we op een gegeven moment – nadat we beseft hadden dat het toch niet zo kwalitatief was – ook ingetrokken hebben. En dan hebben we een nieuw proces opgestart. Ik denk dat dat in 2017 was. Dat startte in 2018. En dat toen geleid heeft tot het ondertussen al legendarische maquette-incident. Ik denk dat de mensen, die er toen bij waren in 2018 ... Ik weet eigenlijk niet waar die maquette is en ik wil het ook niet weten waar ze is. Maar ...

... (?): Bij Marc Heynderickx thuis.

HANSSSENS: Ja, ja. Maar ik denk dat Kris het zich ook nog levendig kan herinneren, dat moment. Maar het is belangrijk om dat terug in herinnering te brengen. Waarom? Omdat als ik nu cijfers geef, dat dat eigenlijk de cijfers zijn vanaf dat tweede proces en dus dat we al spreken van in 2018 ...

DE MEYER: Maar ik vraag de cijfers van het voltallige proces, het eerste proces inbegrepen. Laat dat duidelijk zijn.

HANSSSENS: Ja, dat bezorg ik u dan per ...

DE MEYER: Van alle uitgevoerde en lopende studies hé.

HANSSSENS: Ja, maar dat is dan uitgevoerd, maar ik weet niet waarom dat ge dat vraagt, maar dat is uw zaak natuurlijk, maar dat proces is afgerond. Er is een product afgeleverd. We waren niet tevreden over dat product en we hebben dat - met z’n allen toen, kan ik mij herinneren – ook ingetrokken, met alle partijen toen in de gemeenteraad. Er is dan een nieuw proces begonnen en daar is 160.000 euro aan toegewezen. Van die 160.000 euro is dus een deel opgebruikt, leidende naar de maquette en wat er toen beschikbaar was. En eigenlijk is van die 160.000 euro er nu nog 60.000 euro beschikbaar.

In de zin van dat we aan de tijdelijke vereniging Blauwdruk Palmbout 65.000 euro al uitbetaald hebben, met nog beschikbaar 35.000 euro. Dat Tridée de mobiliteitsstudie voor Groot Kloosterland heeft opgeleverd. Ik heb dat in mijn commissie in januari 2021 uitgebreid toegelicht. Dat is ook gecommuniceerd geweest toen naar de buurt toe. Is dus afgerond. En dat er ook nog een participatiebudget is, 51.000 euro, toegewezen aan Common Ground, waarvan nog 24.500 euro beschikbaar. De vraag is hier regelmatig naar voorgekomen, ook door andere raadsleden, ja, van hoe zit het daar? In ons bestuursprogramma zijn we daar redelijk cryptisch over geweest van er is een visie nodig voor Groot Kloosterland. Maar we proberen ook te schieten op wat men in het Engels moving target pleegt te noemen. De situatie verandert van jaar tot jaar. Soms zelfs van maand tot maand in die omgeving. En ook de afgelopen crisisjaren zal ik maar zeggen, hebben ook hun invloed gehad. Dat maakt het heel moeilijk om zo'n klassiek masterplanproces succesvol af te ronden. Waarom? Omdat dat ook een heel rigide instrument is. Dat weten we ook, dat we dan vertrokken zijn voor een heel lange tijd. En het was een beetje zoeken naar een goed kader of middel om dit terug op goeie sporen te krijgen. Wat is nu de huidige stand van zaken? Is dat we onze eigen planoloog gevraagd hebben een visie en kader op te stellen voor de stationsomgeving. En luister goed, stationsomgeving. Ik spreek niet meer over Groot Kloosterland, maar ik spreek over de stationsomgeving. Waarbij hem gevraagd wordt om niet te kijken alleen naar de achterkant of wat we plachten de achterkant van het station te noemen – Groot Kloosterland – maar ook de voorkant. En dat heeft alles te maken met een aantal ontwikkelingen, positieve ontwikkelingen van private ondernemers, die vooruit willen met onze stad en die ook in de richting gaan van de richtlijnen die we op voorhand hadden vastgezet, nl. ook het uitbouwen van een stationsomgeving, zoals in de ruimtelijke economische studie is bepaald, als een omgeving waar kantoren mogelijk zijn. En Michel De Baer heeft aangekondigd, dat hij met zijn Copperworks daar een flex bureauplek, waar bedrijven kunnen meegroeien met de ruimte die ze nodig hebben – vandaag werk je met 4 man, morgen werk je met 6 man, daarna met 8 man – dat dat kan meegroeien met uw bedrijf. Ja, daar moeten wij rekening mee houden en moeten wij allemaal in zo'n visiekader zien. Dat ook niet te rigide mag zijn, maar dat we flexibel kunnen gebruiken om in te spelen op opportuniteiten en het middel van het masterplan is daarvoor ongeschikt, denken we. Die visie, dat kader wordt nu verder uitgewerkt. En we willen toch tegen ja, het einde van dit jaar met die visie en dat kader enerzijds naar de verschillende stakeholders kunnen stappen en anderzijds ook de gemeenteraad betrekken in het ondertussen gekende formaat van een praatplan. Dat is de stand van zaken hoe we daar nu voorstaan.

Dus niet vergeten, maar moving target, dus flexibel kader en daar willen we tegen het einde van dit jaar met jullie zeker in dialoog gegaan zijn, maar ook met de verschillende stakeholders.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord even aan mijnheer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u wel. Veel woorden van schepen Hanssens, waar ik vooral het laatste van onthoud van wat hij zegt, nl. dat we tegen het einde van het jaar toch iets zouden moeten kunnen zien. Allé, voor de rest denk ik dat het – maar nu doe ik een gok – misschien eerlijker zou geweest zijn, mocht hij gewoon gezegd hebben “we hebben daar de laatste paar jaar niet veel tijd voor gehad, want we zijn met heel veel dingen bezig”. Zowel hijzelf als schepen, maar ook zijn administratie. Had hij er misschien ook aan kunnen toevoegen, dat er waarschijnlijk niet zoveel goesting is om er iets mee te doen, omwille van de ervaringen van de vorige legislatuur en het feit dat ge daar met een masterplan – dat nog zo slecht niet was uiteindelijk - maar wel op een koude steen botste. Ik denk dat de buurt allesbehalve of toch diegenen die zich opstellen als woordvoerders van de buurt allesbehalve vragende partij zijn. Dat daar initiatief genomen is, wordt en het enige dat mij dan verbaast, dat is dat er blijkbaar ook niet zoveel druk is, ja, van diegenen die daar de voornaamste eigenaars zijn van de gronden, die daar toch al wat jaren liggen wachten om daar ook niet iets te doen. Maar het blijft natuurlijk, in alle objectiviteit, een triest verhaal. Allé, daar liggen gronden die men ons in andere centrumsteden alleen maar kan benijden. Pak een boekje over ruimtelijke planning en het eerste dat er zal instaan, dat is dan een grond achter een IC-station in een centrumstad, dat dan een A-grond is en dat dan de belangrijkste gronden zijn in uw stad om te ontwikkelen. Is dat met wonen, is dat met kantoren, is dat met winkels, is dat met andere activiteiten. Maar in ieder geval, het feit dat daar nu een grote witte vlek ligt in het stadsweefsel, dat staat niet in dat boekje. Dus bon, maar ik zeg het, het goeie dat we daar onthouden hebben, is dat er blijkbaar toch wat zij het Engelstalige beweging in komt. En we gaan dat niet vergeten en we gaan tegen het einde van het jaar toch ook vragen of ge dan kunt zeggen waar het staat en of we daar kunnen inzage van krijgen van de plannen, die het stadsbestuur heeft met heel die site daar.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ook mevrouw Geerts had het woord gevraagd en ook de heer De Meyer. Mevrouw Geerts? Christel?

GEERTS: Ja, ik sluit naadloos aan bij de bekommernis van mijn of bij de repliek van mijn fractieleider. Ik denk persoonlijk en ik heb dat ook al gezegd, dat de tweede oefening van het masterplan een heel stuk sterker was dan de eerste oefening, maar bon. Het is aan dit bestuur om zijn eigen keuzes te maken.

Ik moet wel schepen Hanssens toch op één zaak corrigeren en het gebeurt niet dikwijls, dat we de schepen moeten corrigeren. Maar het maquette-incident ging over het H. Heymanplein. Dat moet ik toch even rechtzetten.

VOORZITTER: Ah ja. Oké, goed. Dank u wel voor deze correctie, mevrouw Geerts. Dan ... Dan geef ik – dank u wel, mevrouw Geerts – dan geef ik het woord aan de heer De Meyer voor twee minuten.

DE MEYER: Schepen, bedankt voor uw antwoord. Ik noteer dat ge mij het totale bedrag van studiekosten van de eerste fase spoedig zult bezorgen. Wat betreft het tweede proces, wat dat in zijn totaliteit gekost heeft, was mij niet zo duidelijk. Was dat 160.000 euro in zijn totaliteit? En hebt u daarna de onderdelen opgesomd? Of ... Dus 160.000 euro in zijn totaliteit, inclusief btw, dank u wel. Wablieft?

HANSSSENS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEYER: Oké, dank u. Niet onbelangrijk, eindelijk krijgt de planoloog, onze eigen planoloog een zeer belangrijke rol. Hij heeft er altijd een rol in gehad, dat is nogal duidelijk. Maar ik ben tevreden, dat hij als ambtenaar van deze stad nu een belangrijkere rol krijgt. Ik ga er verder niet over uitweiden. Ik noteer het engagement, dat we nog dit jaar minstens in de commissie verdere uitleg over dit project zullen krijgen. En mijn bloeisuggestie van een centraal park in Groot Kloosterland, ge hoeft daar uiteraard nu niet op te antwoorden, maar neem die maar mee.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ja, allé ja, normaal is het twee minuten per fractie. Allé ja, voor mijn part mag iedereen spreken, maar we hebben wel een aantal regels. Goed. Anders vroeger indienen.

BURGEMEESTER: Met een 2/3^e meerderheid.

VOORZITTER: Ja, goed. Dan zijn we aan interpellatie 11 van raadslid Gaspard Van Peteghem gekomen, vragen schepen Somers in verband met markt- en foorkramers. Mijnheer Van Peteghem, u heeft het woord.

VAN PETEGHEM: Ja, ik moet u zeggen, dat vandaag mijn hart bloedt. En dat meen ik. Ik ben jaren begaan geweest met heel dat gebeuren rond kermis, feesten. Ik heb verschillende vragen gesteld aan de schepen, die tot op nu nog nooit, nog niet beantwoord zijn. Daarom heb ik deze punten op de agenda gezet. En ik ga verschillende vragen stellen. Het is zo, dat de zomerfeesten, de zomerkermissen, wijk- en buurtfeesten die komen eraan. We zijn altijd een voorbeeldstad geweest wat betreft het organiseren van feesten, evenementen, het ondersteunen van feestmateriaal en dergelijke, daar zijn wij een voorbeeldstad geweest. Ik kom in vele gemeenten en ik mag zeggen, dat is ook zo.

Op de dag van vandaag twijfel ik eraan of we dat nog zijn. Vele gemeenten zijn ons voorbijgereden naar aanleiding van verschillende wijzigingen. Ik ga een eerste vraag stellen, schepen en ik wil daar een antwoord op. Er zijn vragen gesteld rond de markt- en de foorkramers wat betreft de opstelling bij de nieuwe markt. Nu, de marktkramers, die hebben een vergadering gekregen hé. Dus dat is goed verlopen. Nu, ge moet dus weten dat het nu de mei-kermis is. De foorkramers, die weten nog van niets. Die zijn ongerust. En dat is terecht natuurlijk. Dus, de foorcommissie is daar nog niet over samen geweest. Ik heb nu gehoord dat ge ze gaat samenroepen, omdat ik dat punt op de agenda gezet heb. Maar eigenlijk, de foorkramers in zijn totaliteit, ik wil dat ge die uitnodigt. En dat ge die mensen een toelichting geeft welk alternatief dat je hebt voor het plaatsen van die kermis, ook wat betreft het verplaatsen van hun wagens en dergelijke. Ik wil daar een antwoord op, schepen en dat ge zo snel mogelijk die mensen samenroept, zodanig dat die niet meer ongerust moeten zijn wat betreft het verdienen van hun boterham. Dus ik heb daar al verschillende, we hebben dat al verschillende keren gevraagd in de commissie. Nooit een antwoord. Ik denk dat het de moment is om dat eens duidelijk toe te lichten hé. Ik denk dat het de moment is. Dan twee, het afschaffen van organiseren met de stad, dat treft heel veel verenigingen, vooral de volkse verenigingen. Kleinere activiteiten, die dreigen hierdoor ook te verdwijnen hé. Het is ook zo, dat deze verenigingen, die bv. een schieting, een bolling, kampioenschap van Sinaai, kampioenschap van Sint-Niklaas, tapbiljart, die kregen vroeger een kleine toelage. Dat is weg. Het is ook zo, als die nu materiaal moeten vragen, moeten die dat ook betalen hé. Dus dat was vroeger niet. In het kader van die organisaties was dat materiaal gratis. Dus, ik denk dat ge daar toch nog eens goed moet over nadenken, want die wijziging dat heeft toch wel iets teweeggebracht. Ge gaat dat maar zien als we nog een jaar verder zijn. Corona, daar kan je niet aan doen. Van de moment dat de organisaties nu komen en die voorbijgaan, ga je zien ... Want ik vraag vooral een antwoord, ik heb u gevraagd "heb je een overzicht van welke verenigingen er niet meer betoelaagd worden". Dat zijn vooral de kleine, kleine toelagen. Het gaat niet over veel toelagen, maar voor die verenigingen is dat wel een tussenkomst. Die verenigingen, ik heb gevraagd wil je mij eens een overzicht geven welke verenigingen dat er niet meer in aanmerking komen en welke verenigingen dat er nu wel moeten betalen, die vroeger niet moesten betalen. Dus, dat heb ik gevraagd en ik zou graag hebben, dat we daarop een antwoord krijgen. Het is ook zo, met medewerking van de stad, dan is voor mij elke vereniging gelijk. Ik denk dat dat voor u ook zo is. En ik zie de cross graag hé. En wij allemaal, wij hebben ze indertijd nog opgestart. Maar als ik zie dat de cyclocross op De Ster met medewerking van de stad geen materiaal moest betalen, dan heb ik op zich daar geen probleem mee.

Maar dan trek je uw lijn niet meer door. En ik wil dat ge de lijn doortrekt voor elke vereniging. Maar voor elke vereniging. Of anders moet je uw reglementering aanpassen. Dus dat is duidelijk. Dat is mijn eerste vraag. Dan is het zo, ik zou ook graag hebben in de commissie, we hebben nog geen enkele planning gehad wat betreft het organiseren van kermissen in de stad. Het is zo, dat in Sinaai nu, het station, mei-kermis Puivelde, Sinaaidorp, Belsele, Nieuwkerken, de Euromarkt, dat komt eraan. Er zijn heel veel vragen wat betreft het organiseren van deze feesten. Ik wil in die commissie, dat je daar een planning van geeft. Nee, ge moet zo niet kijken. Ik vraag of jij die in de commissie wil toelichten. En dat is niet moeilijk. Dat is een vraag, die ik al verschillende keren gesteld heb. Dan is er nog een andere vraag rond die kermissen. Is het waar dat er geen vuurwerken meer zouden afgeschoten worden in de stad? Dat doet de ronde. Ook dat zou ik graag hebben, dat ge dat wilt toelichten in de commissie. Dat je al dan niet een vuurwerk afschiet, daar beslis je zelf over, maar ook daar gelijk Sinaai, Sinaaidorp, dat is een traditie. Ik hoor zeggen, het kan zijn dat het geen voorwerp niet meer is. Dat zijn allemaal dingen, die je moet toelichten in de commissie en eens bespreken, toch ten minste toelichten. Dan ga je daar geen moeilijkheden mee hebben. Dus daar wil ik toch graag een antwoord op, vooral in de commissie, dat wij commissieleden daar een antwoord op krijgen. Dat is vrij simpel. Het is ook zo, dat ge zegt dat uw dienst niet operationeel is. De evenementenbeheerder is nu vervangen. Er is iemand anders gekomen. En het marcheert nog niet. Dus ik denk, die dienst heeft altijd prachtig gewerkt. Dat was een voorbeelddienst. En ik wil, schepen, dat je daaraan werkt, dat u er zelf achter zit, want dat is ook de taak van een schepen. Een goed draaiende dienst, dat moet je mee structureren, ondersteunen. Dat is kort gezegd en mijn vragen, ik zou graag hebben, dat ge in de volgende commissie daarop, Ine, een antwoord geeft. En ook wat betreft de vuurwerken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik wil daar kort op inpikken. Ik vind dat collega Gaspard Van Peteghem nog vrij braaf is. Ik verklaar mij nader. We zijn vandaag eind april, dus de volgende commissie van de schepen is eind mei. 9 mei? Dan zijn we 6 à 7 weken voor de start van het zomerprogramma. 6 à 7 weken voor de start van het zomerprogramma, waarover wij tot dan niets weten. En de vraag blijft open of we dan wel iets zullen te weten komen. Begin augustus heb ik mij laten wijsmaken, dat er een Euromarkt is. Nu weet ik uit, niet uit ondervinding, maar uit een vrij goed ingelichte bron welke massa werk, wat een mastodontenwerk dat de organisatie van een Euromarkt is geweest. Dat zal dit jaar niet anders zijn. Dus ik vraag mij af, als de informatie op dit ogenblik nog niet voorradig is, ga ik ervanuit dat er nog geen organisatie rond is van die Euromarkt. En dan vraag ik mij dus terecht af, is er wel een Euromarkt?

Welke Euromarkt? Want hoeveel leden, we hebben godzijdank een lid, een Europees lid minder – Groot-Brittannië of Engeland zijn geen, is geen lid meer van de Europese Unie - ... Wablieft? Oekraïne komt erbij? Ja, ja, ik wil maar zeggen, het is, als we mensen, marktkramers uit die landen nu nog moeten ... Dat moet toch al rond zijn of quasi rond zijn? En wij blijven dus 6 à 7 weken voor de start van het zomerprogramma met alles wat hierbij komt kijken, trek het maar door tot september, tot en met de Vredefeesten, wij zijn niet op de hoogte. Wij krijgen vragen van verenigingen en wij kunnen daar ook niet op antwoorden. Dus ik hoop en ik reken erop, dat wij wezenlijk veel te laat, dat we op de commissie van mei een complete, gedetailleerde uitleg zullen krijgen in verband met het kermisprogramma.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik het woord aan ...

VAN PETEGHEM: Mag ik nog kort een kleine repliek?

VOORZITTER: Ja, maar eerst moet de schepen. Eerst moet de schepen antwoorden.

SOMERS: Tenzij dat ik niet moet ...

HEYRMAN: Want anders zegt ge dat ze geen antwoord geeft.

SOMERS: Ja, maar ik ga kort antwoorden, want eigenlijk op al die vragen, die hier nu gesteld worden, heb ik in mijn vorige commissie, op het moment dat ik een gedeelte van het beleidsplan van evenementen in globo, allé, de globale visie zonder in detail te gaan per evenement, heb ik gezegd dat ik naar de commissie ging komen op het moment dat ik daar de gedetailleerde informatie kan over geven. Maar aangezien dat ge mij nu een paar vragen stelt, zal ik een paar antwoorden geven. En ge moet niet eisen en ge moet niet vragen, want ik heb de belofte gemaakt om eigenlijk alles voor de zomer met betrekking tot de evenementen die uitgewerkt zijn op de commissie te brengen. Dus of dat nu mei, juni of april is, ik denk dat ik dat kan beslissen op het moment dat dat ook afgetoetst is met de organisaties en op het moment dat dat volledig afgetoetst is met het college. Ik denk dat dat de correcte werking is en dat ik hier niet iets lig te communiceren in een commissie, dat met organisatoren niet zou afgestemd zijn, want dan zou ik de kritiek krijgen, dat ik op geen correcte manier met de organisatoren omga en dat wil ik niet. Dus, Gaspard, ge hebt gelijk, de markt ja, er is daar een vergadering geweest. De plannen zijn besproken en er is ook al een bespreking geweest rond hoe we mogelijks met de markt gaan omgaan tijdens de werken. Er zijn ook plannen van de inplanting van de verschillende foren – meifoor, zomerfoor, winterfoor – en ik kan u zeggen – en dat heb ik ook al meerdere keren gezegd – dat de verschillende foren op de nieuwe markt kunnen geplaatst worden.

Ik heb ook al gezegd, dat er een aantal overlegmomenten geweest zijn met mensen, die verantwoordelijk zijn en die een functie hebben in de foorcommissie om te kijken naar de draai-bewegingen en dergelijke meer van de camions met betrekking tot de kermiskramen, zodoende dat die optimaal kunnen op- en afrijden. En daar kan ik u verzekeren, dat dat veel beter en veel gemakkelijker zal plaatsvinden op de nieuwe markt dan op de markt van vandaag. Er is ook rekening gehouden met de inplanting van de nutsvoorzieningen, de elektriciteitsvoorzieningen en de watervoorzieningen, die ook veel optimaler zullen zijn in vergelijking met de huidige aanleg van de markt. Ook dat heb ik in een commissie reeds gesteld. Maar ik deel uw mening, dat ik nog geen definitief plan heb voorgelegd. Waarom? Omdat er een foorcommissie gepland was op 27 april, waar niet voldoende leden konden aanwezig zijn. Vandaar dat de foorcommissie nu gepland is op 17 mei. En ik hou mij eraan eerst de gedetailleerde uitwerking van de inplanting van de verschillende kermissen met de mensen van de foorcommissie te bespreken en verder in detail uit te werken om dan deze op de commissie voor te leggen. Met betrekking tot de deelgemeenten is in het college een collegenota geweest, waarbij eigenlijk de subsidies en de middelen, die de verschillende kermissen in de deelgemeenten krijgen, substantieel verhoogd zijn. Om u een voorbeeld te geven, Sinaai 17.500 euro, Puivelde 15.000 euro, Belsele 20.000 euro, met Belsele Sportief apart 1.800 euro en dan de harmonie apart, Nieuwkerken 15.000 euro. Dat is in overleg geweest met alle organisatoren van de kermissen in de deelgemeenten. We hebben de vraag gesteld aan hen “hoe wil je uw kermis organiseren”, “wil je een verantwoordelijkheid leggen bij lokale verenigingen of wil je daar meer ondersteuning vanuit de stad”. En op basis van hun wensen en hun vragen gaan wij convenanten opstellen en dat is wel nog niet gebeurd, maar de afspraken rond de bedragen die zijn gemaakt. En we hebben hen ook gezegd van kijk, dat zal een samenwerking zijn voor de komende 3 jaar. Er is aan hen gezegd kijk, in kermissen zijn er ook middelen voorzien voor vuurwerk. En wij hebben hen de vraag gesteld, willen jullie erover nadenken of jullie alsnog vuurwerk willen dan wel een vervanging van het vuurwerk of dat jullie die middelen, dat er gebruikt worden voor het vuurwerk, zouden willen meer besteden in aankleding van het evenement. Die keuze hebben wij hen voorgelegd. En daar is nog geen definitieve beslissing in genomen. Aangezien dat ik mijn volgende commissie uitgebreid daar allemaal verder over ga toelichten, ga ik mij enkel nog beperken om te zeggen, dat in samenwerking met de stad, dat ik ook al in het verleden gezegd heb, dat dat moeilijk is om de impact ervan te zien, omdat ge natuurlijk een lijst kunt gaan bekijken van alle vragen, die in het verleden zijn geweest tot het huren van materiaal, maar dat je niet weet of diezelfde organisaties vandaag de dag ook nog datzelfde materiaal moeten hebben voor een bepaalde organisatie.

Of dat zij hun evenement als dusdanig hebben veranderd, waardoor dat ze minder of meer materiaal moeten hebben. Maar er bestaat een ganse lijst van organisaties, die in 2019 materiaal hebben gehuurd en nu dit jaar. Want jammer genoeg hebben we 2 jaar corona gehad, waardoor dat we geen vergelijking konden maken. En die lijst wordt nu voorgelegd – en daarvoor is er een meeting ingepland op 9 mei – aan de dienst evenementen, omdat je natuurlijk die lijst niet zomaar mag interpreteren van iemand betaalde vroeger 90 en nu 120, want er is specifiek voor het subsidiëren van organisaties is er een verhoging geweest in 2020 voor de rekeningen van 89.000 euro naar 130.000 euro, waarin gesteld is geweest, dat eigenlijk het verschil in het feit dat je uw materiaal nu zelf moet betalen of een stuk daarvan moet betalen, dat dat gaat gecompenseerd worden door een hogere subsidie. En het is die twee zaken die we moeten bijeenleggen om daar een finaal oordeel over te geven. En daar heb ik een vergadering over op 9 mei om die twee zaken samen te leggen, maar de voorbereidende lijsten en ook daar zal ik met naar de commissie komen. Maar ik kan niet iets beoordelen, iets bespreken als we niet over juiste cijfers beschikken en als we een algemene redenering daarover maken. Ik wil die discussie aangaan en ik heb u ook in het verleden al beloofd als het nodig is, dat er wijzigingen gebeuren op basis van concrete cijfers en waarheden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan geef ik het woord aan de heer Van Peteghem.

VAN PETEGHEM: Schepen, ge draait rond de pot hé.

SOMERS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VAN PETEGHEM: Wilt ge mij eens laten uitspreken, meisken. Het is zo dat, je hebt het mooi gezegd. Maar met zeggen, staat er niets op papier. Ik wil graag toch in de commissie iets op papier. Dat is vrij simpel. Ge zegt ook, oké, ge berekent de toelagen. Dat klopt. Materiaal. Maar de verenigingen, die niet betoelaagd worden, bv. De Kunstvrienden van Belsele die hadden vroeger hun materiaal gratis. Die moeten dat nu allemaal betalen. Dat is wel een verschil. En zo zijn er veel verenigingen. Het is daar dat ik een antwoord op gevraagd heb. Schietingen, bollingen, Belgische kampioenschappen, dit en dat, die worden niet meer betoelaagd. En ik heb gewoon gevraagd, geef mij eens een lijst van wie er nog betoelaagd wordt en wie niet. Dat is één van die lijsten, die ik gevraagd heb. Dat is vrij simpel. Als ge wilt, wil ik met u eens een paar uur aan tafel zitten hé. Los van elke politiek hé. En dan zullen we ver staan zulle. Dat is mijn gezegde.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Dan gaan we naar de volgende interpellatie van raadslid Chris Wauman, voorstel om minder deurwaarders uit te sturen. Mijnheer Wauman, je hebt het woord.

WAUMAN: Gezien het nachtelijke uur ga ik mijn interpellatie inkorten en enkel de ...

... (?): Wat een anticlimax. Ik dacht dat je ging zeggen ...

WAUMAN: Intrekken, ah ja, ik ga het gewoon ...

VOORZITTER: Mijnheer Wauman, u hebt het woord.

WAUMAN: We hebben de cijfers opgevraagd van het aantal deurwaarders, dat de stad en het OCMW uitstuurt. Met het OCMW zien we dat dat gemiddeld 0,2 % is van het aantal facturen. Bij de stad stijgt dat naar 4,5 of 220 per maand, 10 per werkdag. Dat is toch wel enorm veel. En we vragen ons af, allé, we zien daar een enorm verschil, dus we denken dat het wel anders moet kunnen. En of dat een sociale aanpak niet meer zal lonen en minder de kas van de schuldindustries spekt. We hebben zelf twee voorstellen, die opgenomen zijn. Van gewoon of in plaats van een deurwaarder in te schakelen, dat je steeds persoonlijk contact opzoekt met de betrokkene om te zien of er geen achterliggende reden is waarom de factuur niet betaald wordt. En anderzijds om daar ook misschien een grens in te stellen van geen deurwaarders uit te sturen als het bedrag gewoon te klein is en dat het eigenlijk gewoon de moeite niet loont. En daar ga ik mij toe beperken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Die procedure, die zit verankerd in ons reglement fiscale en niet-fiscale ontvangsten. Dus waar dat in detail is vastgelegd hoe facturen of aanslagbiljetten verstuurd worden. Vervolgens is er dan een niet-aangetekende aanmaning. Vervolgens is er een tweede aanmaning, waar dan allemaal nog termijnen aan verbonden zijn. En pas in de volgende fase wordt er overgegaan tot een dwangbevel, tot een deurwaardersexploot. In elke communicatie – en dat is toch ook belangrijk – wordt er ook meegegeven, dat als er betalingsproblemen zijn, dan kan er contact opgenomen worden met het OCMW. Ook de financieel directeur is telkens ook bereid om afbetalingsplannen aan te gaan. Dus in die zin denken we dat we door die cascade – het is niet dat we van de eerste keer een deurwaarder sturen – dat we door die cascade van aanmaningen, dat we ervan bewust zijn dat we ja, dat we toch niet van dag één bij wijze van spreken een deurwaarder sturen. Dus we dringen er wel op aan dat mensen correct betalen. En daar wijken we niet van af. Is dat een groot bedrag, is dat een groot bedrag. Is dat een klein bedrag, is dat een klein bedrag. Het mag geen stimulans zijn, want uw voorstel, denk ik, zou er dan kunnen toe leiden, zou dan een pervers effect hebben, dat er nog meer slechte betaalers zijn. Dus ik denk dat dat niet gezond is, als mensen weten van ja, als puntje bij paaltje komt, moet ik die kleine factuur toch niet betalen, dus pfft, ik ga dat niet doen. Dus dat kunnen we, denk ik, niet maken. We hebben trouwens ook navraag gedaan bij alle andere centrumsteden en er is geen enkele centrumstad, dat die kleine bedragen op één of andere manier kwijtscheldt. Dus we zijn er geen voorstander van.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord aan de heer Wauman.

WAUMAN: Het is niet omdat we voorstellen voor geen deurwaarder meer te sturen, dat daarom de factuur niet betaald wordt of dat ge er geen contact opzoekt met betrokkenen om die factuur te innen. Want u zei wel van het staat vast in ons reglement wat de procedure is, maar reglementen kan je natuurlijk ook wijzigen. Een procedure om te werken via aanmaningen één, twee en dan deurwaarder verschilt natuurlijk wel grondig met een persoonlijk contact opnemen met een persoon via bv. een sociaal werker om vast te stellen of er problemen zijn. Want als er iets is, dat we weten met mensen in armoede, dat is als zij officiële schrijven krijgen, dat zij angst hebben om dat open te doen, dat ze dat soms wegwerpen, omdat ze daarvoor vrezen wat erin gaat zitten. En dat dus boodschappen in een onbegrijpbare tekst vaak, waarin staat “mocht je afbetalingsproblemen hebben, contacteer dan ...”, dat dat niet de methode is voor met zulke mensen om te gaan. Dus als je echt die mensen oprecht zou willen helpen, dan denk ik dat je toch wel sterk moet overwegen om uw procedure aan te passen en voordat er aanmaningen per brief worden verstuurd, dat er toch op zijn minst een poging kan gedaan worden voor een persoonlijk contact met die mensen op te nemen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Dan geef ik u onmiddellijk terug het woord voor interpellatie 13, waar blijven de vaste parkeerplaatsen voor de elektrische deelsteps.

WAUMAN: Schepen Hanssens zei mij tijdens de pauze, dat hij met veel plezier een heel gestructureerd antwoord heeft voorbereid. Dus ik stel voor, mijn interpellatie staat op papier, dat ik hem meteen het woord geef.

HANSSSENS: Dank u wel. Als dat goed is voor de voorzitter.

VOORZITTER: Absoluut, absoluut.

HANSSSENS: Zoals eigenlijk aangegeven op de gemeenteraad van november vorig jaar, ten gevolge van een vraag van raadslid Pannecoucke, is er op 18 maart 2022 een overleg geweest met Bird om het project van de E-steps te evalueren en een aantal knelpunten te bespreken. En grosso modo zijn er drie belangrijke afspraken gemaakt in functie van de problematiek van het wildstallen van steps. Met een eerste, misschien verrassend, is de vernieuwing van de vloot van de steps. Want wat stellen we vast, op basis van een aantal klachten, die we hier bij het stadsbestuur gekregen hebben? Dat de autonomie van de steps, die hier op ons grondgebied geplaatst worden, te wensen overliet en daarom onderweg stilvielen. Dat verklaart vaak de onmogelijke posities van sommige steps, bv. op het midden van de Grote Markt of ergens ja, op de fietssnelweg, ergens helemaal in het midden, waar ge zegt van waar is die stepgebruiker naartoe gegaan. Wel kijk, de gebruiker heeft daar zelf geen vat op. En die vernieuwing is nu aan de gang en die kun je al vaststellen in het straatbeeld.

En de bedoeling is om dat af te ronden tegen de zomer, zodat zulke zaken niet meer gebeuren. Dat is één. Twee, ik had toen ook al aangegeven, dat er een proefproject zou beginnen met een aanduiding in de app waar gebruikers worden genudged om hun step te gaan plaatsen door een geografische locatie aan te duiden in de app, waar ze die steps zouden moeten zetten. Maar dat is te weinig dwingend om ook effectief te zijn. En daarom is er besloten op die vergadering op 18 maart om in samenspraak met Bird vaste parkeerplaatsen af te dwingen op de drukste plaatsen in onze stad. En dat gaat in de eerste plaats over het Stationsplein, de Grote Markt en de Stationsstraat en alle omliggende aanrijstraten. Dus vooral op die locaties gaan de parkeerplaatsen aangeduid worden, maar gaat de gebruiker ook verplicht zijn om die daar te plaatsen, anders kunnen ze hun sessie niet afsluiten. We gaan dat niet doen op andere locaties in 't stad, althans toch niet nu, omdat natuurlijk het gebruik van de steps of het succes van het gebruik van de steps ook te maken heeft met de flexibiliteit, waarbij dat ge uw step kunt achterlaten. En ten derde, is – misschien in de marge daarvan – het ook de bedoeling – dat is ook de afspraak die gemaakt is – om ter hoogte van een aantal belangrijke Hoppinpunten en nieuwe buurtparkings of de nieuwe centumparking van SVK nieuwe steps te gaan voorzien. Wij hopen dat die maatregelen – en zeker de eerste twee – ervoor gaan zorgen, dat het wildstallen of het op een mogelijke plaats stallen van steps daarmee, zeker in onze kern, opgelost geraakt.

VOORZITTER: Goed, dank u, schepen. Ik had nog een vraag van mevrouw Baeten. Kort of een opmerking?

BAETEN: Een opmerking. Schepen, bedankt voor de uitgebreide uitleg. Ik besef na de tussenkomst, dat ik een beetje naïef ben om via het meldpunt de zaken aan te kaarten en de steps te zeggen waar ze overal slingeren. Ik ben blij op uw repliek, maar ik zou toch suggereren, dat we dat via die weg vooral doen.

VOORZITTER: Dank u. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik vind het jammer, dat de interpellatie niet is ontwikkeld. Ik wil enkel nog van de gelegenheid gebruik maken om dat vanavond op het nieuws en op Terzake er een reportage is geweest over de steps, waarbij artsen, gespecialiseerde artsen wijzen op de gevaarlijkheid van de steps en dat men eigenlijk zonder het met zoveel woorden te zeggen, begint te pleiten voor het verbieden van steps in ons verkeer. Als ze waarschuwen voor meer en zwaardere ongevallen met deze steps, vaak lelijke breuken of gruwelijke gezichtstrauma's. Dat is één van de titels, die gebruikt werden. Dus ik zou zeggen, kijk ernaar en ik vind dat we toch vroeg of laat onze conclusies in deze moeten trekken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het wederwoord aan de heer Wauman.

WAUMAN: Ja, zoals jullie allemaal weten, wordt er zowel op federaal als op Vlaams niveau ook initiatieven genomen om het gebruik van steps te reglementeren. Dat zat ook in mijn interpellatie op voorhand vervat van op welke manier dat de stad daarrond zal sensibiliseren, los van die hogere bestuursniveaus. Gezien het redelijk succesvolle gebruik daarvan. Maar dat is niet speciaal een antwoord op gekomen. Maar dat kan eventueel schriftelijk achteraf ook hoor.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Dan geef ik u het woord voor de volgende interpellatie, hoe proactief gevolgen van hoge facturen mee helpen opvangen? En mijnheer Ghesquière wil daar ook al bij aansluiten. Ik geef eerst het woord aan de heer Wauman.

WAUMAN: Ik was eigenlijk van plan deze interpellatie om te zetten in een schriftelijke vraag.

BURGEMEESTER: Wanneer zijt ge dat van plan, Chris?

... (?): Gaat ge het doen ook?

WAUMAN: Gewoon om, mag hij dan nog steeds reageren of niet meer?

VOORZITTER: Eigenlijk niet, maar ...

WAUMAN: Dan ga ik hem moeten teleurstellen. Ik zal het toch omzetten in een schriftelijke vraag.

BURGEMEESTER: Ah, het is hier een spelletje hé. Doet ie het of doet ie het niet.

Ghesquière: Ik ga er een persoonlijk feit van maken. Dat mag wel hé?

BURGEMEESTER: Dat is al een vorm van nudging hé.

Ghesquière: Dat kan hé? Zo'n reactie, ik wil een persoonlijke ... Voilà. Ik wou alleen maar eigenlijk aansluiten helemaal met dit punt ...

BURGEMEESTER: Dit is echt een schande hé. Dat is de voorzitter van de oppositie hé.

VOORZITTER: Maar ...

Ghesquière: Nee, nee, het allerlaatste punt in zijn tweede vraag, daar ben ik het mee eens. Dus hij stelt hier de vraag ...

VOORZITTER: Maar ja, goed, maar misschien ...

Ghesquière: ... aanvullende steun naar mensen brengen en beter bekendmaken. Ik zou eens een dringende oproep willen doen, dat niet alleen het centrum van Sint-Niklaas problemen heeft wat armoede betreft, maar ook de deelgemeenten. En dat daar wat meer aandacht mag aan besteed worden, want verdoken armoede is er ook.

VOORZITTER: Goed.

WAUMAN: Als ik nu geweten had, dat hij mij ging steunen, dan had ik de interpellatie wel gedaan hé.

VOORZITTER: Voilà, kijk.

BURGEMEESTER: Hij heeft dat afgesnoept ja.

VOORZITTER: Goed, ik denk dat we het gehoord hebben ja. Dan zijn we bij interpellatie 17 van raadslid Wymeersch, verkeers- en andere hinder in Atomiumstraat en andere in omgeving van de daar gelegen moskee. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, in feite kan ik mondeling herhalen wat ik in mijn zeer korte toelichting heb geschreven. Want de feiten zijn bekend, dus dat er vorige week blijkbaar nogal wat heibel is geweest vrijdagmiddag, vrijdagavond in verband met de escalatie van hinder in de buurt rond de Marokkaanse moskee in de Heistraat. Verkeershinder, huisvredebreuk, lawaaihinder, vandalisme, enz... Wij hebben, zoals sommigen zich nog herinneren, daarvoor verwittigd op het ogenblik dat de bouwaanvraag voor betrokken moskee werd ingediend. Maar ook de buurt heeft daar altijd argwanend tegenover gestaan. Het is geen alleenstaand feit. Vorige week was het blijkbaar een brug te ver, maar het zijn dus feiten die zich regelmatig voordoen. Ik had nu wel graag geweten, burgemeester, hoe men er juist tegen is opgetreden, wat is de rol geweest van de politie in deze, in het algemeen, ook in het verleden en zeker nu met de laatste feiten. Zijn er processen-verbaal opgemaakt en zo ja, hoeveel processen-verbaal en zo neen, wat is daar dan de al dan niet gegronde reden voor?

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega, inderdaad. Er zijn een aantal problemen geweest de voorbije maanden. Dat is niet omdat er een nieuwbouw is. Er was vroeger ook een moskee. Maar de jongste maanden, ook door het verdwijnen van bv. de moskee van de Roma-gemeenschap aan de Heistraat en ook door het feit dat mensen van andere gemeenschappen dan de Marokkaanse gemeenschap dus deelnemen aan de gebedsdiensten daar, was er inderdaad vooral verkeersoverlast. Dus foutparkeren, de toegang tot bedrijfsterreinen die werd belemmerd of onmogelijk gemaakt. En er is overleg gepleegd met de verantwoordelijke van de moskee, die dat ook erkende en die zei ja, we zitten hier met een probleem. We proberen ook de mensen te informeren, te sensibiliseren, met grote aandrang te verzoeken om geen problemen te veroorzaken en zeker en vast niet fout te parkeren of de toegang tot bedrijven te belemmeren. We hebben dan die maatregel ingevoerd op vlak van verkeer. En ja, af en toe loopt het nog eens fout. Helaas, helaas, helaas. Politie is tussenbeide gekomen en ik heb het daarnet ook nog gevraagd aan hoofdinspecteur De Waele, dus daar zijn de voorbije weken, naast de tussenkomsten is men ook overgegaan tot opmaken van 3 processen-verbaal.

VOORZITTER: Dank u wel. Ja, ik had mevrouw El Moussaoui haar hand niet gezien, dus zij kan zeker nog haar opmerking ...

EL MOUSSAOUI: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijn opmerking is van dien aard, dat inderdaad, mijnheer de burgemeester, de moskee is daar niet nieuw. We hebben daar altijd een moskee gehad of er is altijd een moskee geweest. Maar inderdaad, we kunnen niet ontkennen dat het parkeerbeleid in onze stad ontoereikend blijft te zijn in die buurt. En er is inderdaad overlast en vooral tijdens de maand of de dagen, de vrijdagen, waarbij dat er veel meer moskeegangers zijn dan anders. Maar daar zijn structurele oplossingen voor nodig. En politieel pestgedrag is daar geen structurele oplossing. Dus er moet samen met het moskeebestuur – en ik weet dat men heel erg zijn best doet om de mensen, de moskeegangers te sensibiliseren – maar vragen naar het aantal pv's dat opgemaakt werd, is geen oplossing en zal het probleem zeker niet oplossen. Niet nu en niet in de toekomst. Dus ik hoop dat daar wel een goed beleid gevoerd wordt en dat daar geen pestgedrag vertoond wordt.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw El Moussaoui. Mijnheer Wymeersch, ik geef u nog het wederwoord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik dank de burgemeester voor zijn antwoord. In tegenstelling tot mijn dierbare collega heb ik zo wel mijn vragen bij het aantal pv's dat de afgelopen tijd is opgemaakt. Ja, ik denk dat wij geen onderscheid mogen maken wat en waar er foutgeparkeerd wordt en dat als de politie overtredingen ziet, dat men moet verbaliseren. Ik denk dat dat toch één van de taken is van de politie. Men kan sensibiliseren, ja, men kan zorgen dat er bijkomende verkeersmogelijkheden of parkeermogelijkheden zijn, maar op het ogenblik dat men ostentatief bepaalde regelgevingen met de voeten treedt, denk ik dat de politie niet anders kan en moet dan pv's opstellen. Dus ik vind het, men kan blijven sensibiliseren en blijven sensibiliseren. Het feit is, als men een overtreding doet – het is gelijk welk één – moet daar krachtadig tegen worden opgetreden. En als een pv dan moet, dan is het nog maar zo.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef nu het woord aan raadslid Lore Baeten voor de interpellatie brandveiligheid in de jeugdsector. Lore, je hebt het woord.

BAETEN: Ja, dank u, voorzitter. Schepen, ik heb het ook op de commissie aangehaald. Er is een korte, maar hevige brand geweest deze maand die in Huize de Meerleer voor heel wat schade heeft gezorgd. Ik heb toen ook gevraagd wat gebeurt er? Zit er in de kadervorming, ja, zitten daar trainingen, zitten daar vormingen rond brand? En omdat het antwoord mij een beetje teleurstelde is misschien wel het juiste woord, dacht ik, ik ga het toch verder naar de gemeenteraad brengen. Mijn eerste vraag is, Zuhail Demir had Vlaamse subsidies uitgeschreven rond, specifiek rond brandveiligheid en sanitair van jeugdinfrastructuur en toerisme in het algemeen. De deadline daarvoor was 1 april. Hebben wij daarop ingetekend, gezien de nood?

Ten tweede, is de suggestie dat als we dat niet doen, denk ik dat het ontoereikend is om te zeggen ja, we gaan alleen maar die verenigingen, die komen vragen of die extra noden hebben, ik denk dat er echt structurele ja, veranderingen moeten zijn. Dat er basisvormingen aan iedereen aangeboden moeten worden. En dat is een budgettaire keuze, maar ik denk één die toch gemaakt moet worden. De Ambrassade biedt zo vormingen aan en met drie aspecten, het herkennen van gevaren en signalen, weten hoe men preventief brandveilig omgaat met de gebouwen en infrastructuur en weten hoe men handelt in een noodsituatie. Dus ik denk dat dat een zeer belangrijke piste is om te bekijken. Binnen JOS vzw, ik heb vernomen dat het wel op de agenda ook al heeft gelegen, maar ik zou daar toch een versnelling hoger laten gaan, want we zitten in de helft van de legislatuur bijna en ik denk dat de nood toch hoog is, dat elke jeugdbeweging recht heeft op veilig zijn en elke jeugdvereniging veilig zijn werking te laten doorgaan.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Ik geef het woord aan de schepen.

DE BRUYNE: Ja, dank u wel, Lore, voor uw tussenkomst en terechte bekommernis om dit thema. Je weet, dat ik ook zeer vatbaar ben voor constructieve voorstellen, ook vanuit de oppositie. Zeker op een nachtelijk uur. Maar ja, u haalt het daarnet aan, ik heb inderdaad tijdens de commissie gezegd, dat wij op dit moment binnen JOS vzw geen aanbod hebben, geen vormingen hebben rond die brandveiligheid, dat klopt. Maar dat wil niet zeggen, dat die er niet zijn. U heeft er net naar verwezen. De Ambrassade biedt inderdaad op haar platform, nl. jeugdlokalen.be een basismodule rond brandveiligheid aan. Nu, uiteraard – en dat weet jij waarschijnlijk ook – alle jeugdlokalen, die als jeugdverblijf worden verhuurd, ja, die moeten periodiek gekeurd worden door de brandweer. En tijdens zo'n rondgang worden er dan adviezen geformuleerd vanuit de brandweer naar de lokaalbeheerders. En uiteraard moeten die dan opgevolgd worden. Nu, in het najaar van 2020 was het, ja, naar aanleiding eigenlijk van de hervorming van het subsidiereglement rond jeugdwerkinfrastructuur, is er een platform opgericht van jeugdlokaalbeheerders. Die hebben heel dat subsidiereglement onder de loep genomen indertijd en hervormt. En in de ja, navolging daarvan hebben zij eigenlijk hen als taak opgelegd, dat zij ook die andere lokaalbeheerders – en dat zijn er wel wat – eigenlijk verder willen ondersteunen en professionaliseren. En ook in de schoot daarvan is beslist om rond dit thema brandveiligheid – en dat is toch wel gebleken dat dat een duidelijke nood is – dat zij daarmee aan de slag willen gaan. Ook in het verleden hebben we ook een aantal acties gedaan, onder andere groepsaankoop van brandblussers met inbegrip ook van een onderhoudscontract, hebben we dat ook al in het verleden gedaan. Het kan zijn dat we dat ook kunnen herhalen.

Dat moeten we allemaal bekijken, samen met het platform, dat we hebben en waar we graag, ja, ook adviezen aan vragen. Dus ik hoop dat dat een beetje tegemoetkomt aan uw terechte bezorgdheid en vraag.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mevrouw Baeten?

BAETEN: Ik denk dat uiteraard de meeste tussenkomsten constructief zijn natuurlijk. Ik kijk ernaar uit allé, in de commissie, om dat dan ook verder te zien. En ik hoop echt, allé, dat we dan op een constructieve manier – maar het gaat vooral over de jongeren en hun veiligheid – dat daar toch echt wordt op ingezet. Maar ik heb daar alle vertrouwen in.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Goed, dan gaan we nu over tot de besloten zitting en dan vraag ik om de pers te verwijderen of dat de pers zichzelf verwijdert en het publiek de zaal verlaat.

---ooOoo---